

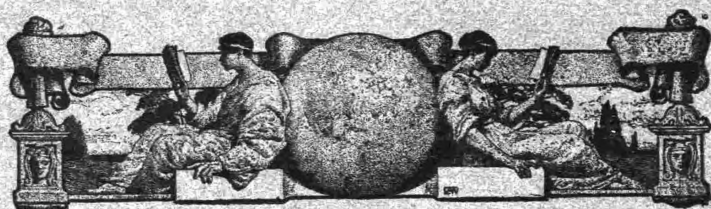
ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΕΥΓΕΝΙΑΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΤΟΜΟΣ Β — ΤΕΥΧΟΣ Β
Ἀθήναι, Νεφέλες 1908

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

*Ἔτος Δεύτερον	Εὐγενίας Ζωγράφου
*Ἡ περὶ αὐτοκινήτων Νομοθεσία	Ἀριστομένους Θεοδορίδου
Βελισσάριος (Μαγν.οντελ—Ἀπόκασμα)	Γ. Σ. Γροπέτη
Νομοθεσία περὶ τῶν Συνεργατικῶν Ἐνώσεων	Ἀναστασίου Σπουργίτη
*Ὅραμα τοῦ Πνεύματος	Ι. Γ. Καπετανιστρατάκη
Περὶ Χαλκοῦ	Κωνστ. Μ. Μπίσοπούλου
Περὶ ἔπνου (ἐπὶ τριμηνίῳ ἔπνῳ)	Σολ. Ν. Χωματιανοῦ
Αἱ τρεῖς συνειδήσεις (Le Guillois—Διήγημα)	Ἡρ. Σταύρου
*Ἀστρονομικά	
*Ἀράχνη ἢ δηλητηριώδης (Λαογραφικά)	Ι. Π. Σταματούλη
Τὸ ἐν Ἀμερικῇ εξαγωγικὸν ἐμπόριον τῆς Ἑλλάδος	
Ἀντισχέδια Πρατήρια	Δημ. Λαποσαδάου
Διγυμναστικά Γράμματα	ΕΛΛΗΝΟΣ
*Ἀπὸ τὸ βιβλίον τῶν τραγουδιῶν (τοῦ Ε. Χάιτε)	Μίτσης Περγωτῆ
Βασιλεὺς ἔγεν ἄνθρωπον (Montegut—τὸ μυθιστόρημά μας)	Μ. Π.
*Ἐκθεοὺς τοῦ Διοικητικῶν Συμβουλίου τῆς Προνομιούχου Ἐταιρίας πρὸς προστασίαν τῆς Σταφίδος	
*Ἀπὸ τῆς Ζωῆς τοῦ Μηνὸς (Ἰουλίβριος)	Εὐγ. Ζ.
Ο ΚΟΣΜΟΣ: *Ὁ κ. Ἀλέξανδρος Καμπᾶς. — Ἡ Ἀστυνομία μας. — Ἡ Ἐπίσημος Γεωργία. — Ἐταιρία τῶν Ἑλλήνων Θεατρικῶν Συγγραφέων. — Ταμῆων Λαϊκῆς Γεωργικῆς Διδασκαλίας. — Ἡ Γεωργία καὶ τὸ εξαγωγικὸν ἐμπόριον τῆς Θεσσαλίας. — ΟΔΗΓΟΣΤΙΧΑ. — Βιβλία καὶ Περιοδικά. — Ἀήλωσις.	

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ ΔΡΑΧΜ. Ι.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΘΕΑΙ

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΔΡ. 12.—ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥΣ ΔΡΑΧ. 8 —

Διεύθυνσις: ΔΕΣΠΙΝΙΔΑ ΕΤΕΡΕΙΑΝ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΘΑΟΣ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 83—ΑΘΗΝΑΣ

Διευθυντής καθ' ὄλην τὴν Ἀθῆναιον δ. κ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ ΤΣΙΤΣΕΛΗΣ
 Βιβλιοπώλη ἐν Ἀθήναις, ἐν τῇ Ἀθῆναιον Διοικητικῇ

Πάν χειρόγραφον, δημοσιευόμενον ἢ μὴ, δὲν ἐπιστρέφεται.
 Πάν σύγγραμμ, ἀποσιλλόμενον εἰς τὰ γράμματα τῆς Ἑλλ. Ἐπιθεωρήσεως
 ἀναγγέλλεται δι' αὐτῆς.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ—Γνωρίζομεν τοῖς ἐνδυσχερῆσιν ὅτι αἱ ἐγγραφαὶ τῶν ἀπὸ τοῦ παρόντος μηνὸς ἐγγρα-
 φουμένων εἰσὶν ἀνδραγαθῶν μας λογίζονται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκείτου μηνός.

Ἀντιπροσώπου καθ' ὄλην τὴν Ρωσσίαν τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως» ἀναγνωρίζεται ὁ Καθηγητῆς
 κ. Ἀντωνίου Μάινο, (Ὁδὸς—Rue Pouschkine, No 66).

Lactagol

Προκαλεῖ ἀφθονὰ γάλα εἰς τὴν μητέρα καὶ ἐξασφαλίζει τὴν
 ὑγιεινὰ καὶ τὴν ζωὴν εἰς τὰ νήπια.

Χρησιμοποιεῖται καθ' ἑκάστην κατὰ τὴν ἐγκυμοσύνην καὶ τὴν
 γαλιμασίαν, συνιστᾶται δὲ ἐκθύμως ἀπὸ τὰς ἰατρικὰς κορυφάς.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ PEARSON

11 RUE PAVENNE—PARIS

Ἀντιπρόσωποι διὰ τὴν Ἑλλάδα οἱ κ. κ. : ΖΩΓΡΑΦΟΣ καὶ ΚΛΟΕΜΠΕ

ΑΘΗΝΑΣ

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΑΣΠΡΟΓΕΡΑΚΑΣ

ΚΑΙ Α. ΔΑΝΙΗΛ

Ὁδὸς Σταδίου 35—Ἐναντι Ἀρσακείου

Τὸ ἀνωτέρω κατάστημα πλουτισθὲν ὑπὸ ὑφασμά-
 των ἐκλεκτῶν, στερεῶν καὶ τῶν νεωτέρων χρωματι-
 σμῶν κατήρτισε τὸ τελειότερον καὶ τὸ πλουσιώτερον
 ἐργοστάσιον ἈΣΠΡΟΓΕΡΑΚΩΝ. Περὶ τῆς **Παρι-
 σινης** κομψότητος καὶ τελειότητος τῶν προϊόντων
 του ἐγγυᾶται ἡ μοναδικὴ ἰκανότης τοῦ ἐτέρου τῶν
 Διευθυντῶν κ. **Δανιήλ**, εἰδικῶς ἐν Παρισίοις τὴν
 τέχνην του σπουδάσαντος καὶ τελειοποιηθέντος εἰς
 αὐτήν.

ΕΠΙ ΠΛΕΟΝ

Ὁ φιλοπρόσδος οὗτος ΟΙΚΟΣ ἔθεσεν εἰς ἐνέργειαν
 τὸ τελειότερον τῶν Ἀθηνῶν ΣΙΔΗΡΩΓΗΡΙΟΝ λει-
 τουργοῦν δι' **Ἠλεκτρισμοῦ!**

Ἵποκάμισα, φοκὸλ, τραχιλιές, μηχανικῆτα, φοῦ-
 στες κτλ. σιδερόνεται μὲ ἀπαραμίλλοι τεχνὴν τα-
 χύτητα καὶ ἐντέλειαν καὶ τὸ σπουδαιότερον ἄνευ φθο-
 ρῆς ἢ βλάβης!

Χάριν δὲ τῆς πολυπληθοῦς καὶ ἐκλεκτῆς πελατείας
 των κατηρτίσθη ἤδη τελεία ὑπηρεσία παραλαβῆς καὶ
 μεταφορῆς κατ' οἶκον τῶν ἐκτελουμένων παραγγελιῶν.

ΕΤΑΙΡΙΑ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΑΠΟ 1ης ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1908
 ΓΡΑΜΜΗ ΚΗΦΙΣΙΑΣ

ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ	ΕΚ ΚΗΦΙΣΙΑΣ	
	ΕΥΡΥΦΥΛΙΟΝ	ΠΑΛΑΙΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ

ΠΡΟ ΜΕΣΗΜΒΡΙΑΣ

6.—	6.55'	7.10' κατ' εὐθείαν
8.—	—	9.10'
10.—	—	11.10' κατ' εὐθείαν
12.— κατ' εὐθείαν	—	—

ΜΕΤΑ ΜΕΣΗΜΒΡΙΑΝ

2.—	2.55'	4.20' κατ' εὐθείαν
4.05'	—	5.40'
6.—	6.55'	7.10'
8.—	—	9.40'
10.—	—	10.40'

Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς προστίθενται

2.30' Μ.Μ. ταχέϊα | — | 4.15' Μ. Μ.

ΣΗΜ. 1η. Λαϊκὰί τιμαὶ εἰσιτηρίων ἐφ' ὅλης τῆς
 γραμμῆς Κηφισίας κατὰ πάσαν Πέμπτην.

ΣΗΜ. 2α. Λαϊκὰί τιμαὶ εἰσιτηρίων τὰς Κυριακὰς
 ἐκ τῶν Σταθμῶν Ἀθηνῶν, Στρούμπεου καὶ Ἀττικῆς
 μὲ τὴν ἀναχωροῦσαν τὴν 2αν μ. μ.

ΓΡΑΜΜΗ ΛΑΥΡΙΟΥ

ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ	ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
8.45' Π. Μ.	7.10' Π. Μ.
3.50' Μ. Μ.	4.15' Μ. Μ.

Ἡ ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΠΡΟΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΑΣ
 ΤΗΣ ΣΤΑΦΙΔΟΣ

Γνωστοποιεῖ διτι

Ἐγκριθέντων ὑπὸ τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῶν Με-
 τόχων αὐτῆς τοῦ τε Ἴσολογισμοῦ τοῦ λήξαντος
 σταφιδικοῦ ἔτους 1907—1908 καὶ τοῦ διανεμητέου
 μερίσματος ἐκ φρ. χρ. 25 κατὰ μετοχὴν καὶ φρ. χρ.
 6,50 κατὰ ἰδρυτικὸν τίτλον, ἀρχεται ἀπὸ σήμερον ἡ
 πληρωμὴ αὐτοῦ ἐν Ἑλλάδι μὲν παρὰ τῇ **Τραπεζῇ**
Ἀθηνῶν (τῷ Κεντρικῷ καὶ τοῖς Ἵποκαταστήμασιν
 αὐτοῖς) ἐν Λονδίῳ παρὰ τῷ ἐκεῖ Ἵποκαταστήματι
 τῆς **Τραπεζῆς Ἀθηνῶν** (22 Fenchurch St) καὶ τοῖς
 κ. κ. E. Erlanger καὶ Co (Bishops-gate St. Wit-
 hin) καὶ ἐν Παρισίοις παρὰ τῇ Banque de l'Union
 Parisienne (7 Rue Chauchat).

Ἐν Ἀθήναις 3 Ὀκτωβρίου 1908

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ἐταιρίας)

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς Τραπε-
 ζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσὸν ἢ τοῖς φρ. καὶ λίρας στερεῶν
 ἀποδοτέας εἰς ἀριστέην προθεσίαν ἢ διαρκῶς. Αἱ εἰς χρυσὸν
 καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληρόνται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα
 εἰς δ' ἐγένετο ἡ κατάθεσις εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὀψεως
 (chéque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐπιλογὴν τοῦ ὀμολογούχου.
 Το κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὀμολογιῶν πληρόνται ἐν
 τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς
 ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς.

Τόκοι καταθέσεων

1 1/2 τοῖς 0/0 κατ' ἔτ. διὰ κατ. 6 μηνῶν
2 » 0/0 » » » 1 ἔτους
2 1/2 » 0/0 » » » 2 ἐτῶν
3 » 0/0 » » » 4 ἐτῶν
4 » 0/0 » » » 5 ἐτῶν

Αἱ ὀμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐπιλο-
 γὴν τοῦ καταθέτου ὀνομασίῃ ἢ ἀνόνημοι.

MELLE MARIE SLOOTEN

ΘΑΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΡΙΘ. 10

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΠΙΛΩΝ

Ἡ τελευταία τέχνη πρὸς κατασκευὴν γυναικείων
 πῖλων. Ἡ γηγοῖα **ΠΑΡΙΣΙΝΗ** κομψότης, χάρις καὶ
 γοητεία διακρίνουσι τοὺς πῖλους τῆς **Melle Sloo-
 oten**. Μία ἀπλὴ ἐπίσκεψις πείθει περὶ τῆς ἀλη-
 θείας. Ὅσοι Ἀτιδίτες ἐπιδιώκετε τὴν Παρισίην χά-
 ριν, ἰδοὺ εὐκαιρία, ἐπιωφεληθῆτε αὐτῆς. Συνιστῶμεν
 ἐκθύμως τὸ νέον αὐτὸ Κατάστημα.

ΘΑΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΡΙΘ. 10

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ : 'Εν Λονδίνω (22 Fenchurch street), 'Αλεξανδρεία, Καίρω, Χατζούμ (Σουδάν), Κωνσταντινούπολι, (Γαλατᾶ καὶ Σταμπούλ), Σμύρνη, Θεσσαλονίκη, Καβάλλα, Πειραιῖ, Πάτραις, Βόλω, Σύρω, Καλάμαις, Χανίοις, 'Ηρακλείω, Ρεθύμνω (Κρήτης).

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ 30ης ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1908

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Ταμείον καὶ Τράπεζαι.....	Δρ.	7,510,502.68
Διαθέσιμα παρὰ τὰς ἐν Εὐρώπῃ Τρ. εἰς χρ.....	»	6,517,470.49
Συναλλάγματα ἐν Χαρτοφυλακίῳ καὶ χρυσός.....	»	4,579,010.22
Προεξοφλήσεις.....	»	14,382,989.67
Λ)σμοὶ τρέχοντες εἰς χρυσὸν καὶ δραχμάς.....		
ἐπὶ ἐνεχύρω χρεωγράφων.....	»	54,896,748.65
ἐπὶ ἐμπορ. καὶ ἄλλων ἐγγυήσεων.....	»	24,208,109.39
ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων.....	»	9,487,843.93
Δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρω χρεωγράφων.....	»	3,045,445.22
Προσωρινοὶ λ)σμοὶ ('Υποκαταστήματα καὶ 'Ανταποκριταὶ)	»	18,051,294.73
Χρεώγραφα καὶ τοκομερίδια εἰς χρυσὸν καὶ δραχμάς...	»	13,730,505.99
'Ομολογίαι 'Εθνικῶν Δανείων καὶ Δάνεια εἰς Δήμους,		
Λιμένας καὶ λοιπὰ Νομικὰ πρόσωπα.....	»	5,814,486.70
Κτήματα Τραπεζῆς.....	»	3,071,903.22
'Εγκατάστασις καὶ ἐπιπλαΚεντρ.καὶ 'Υποκαταστημάτων.	»	727,145.56
	Δρ.	166,023,456.45

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Κεφάλαιον 'Εταιρικόν.....	Δρ.	40,000,000.—
'Αποθεματικὸν τακτικόν.....	»	8,915,000.—
» ἐκτακτὸν.....	»	500,000.—
'Ομολογίαι φρ. χρ. 2 1/2 ἑκατ. ἐξοφλητέαι τῇ 1ῃ 'Ιουλίου 1924.....	»	2,725,000.—
Καταθέσεις εἰς χρυσὸν καὶ δραχμάς. Δρ. 75,443,036.40)		
Ταμειυτήριον.....	»	6,075,092.75)
Ταμείον συντάξεων ὑπαλλήλων.....	»	439,124.65
'Εξωτερικοὶ λογαριασμοὶ εἰς χρυσόν.....	»	30,025,130.04
'Επιταγαὶ πληρωτέαι.....	»	1,159,488.64
Γραμμάτια εἰσπραχθέντα καὶ μὴπω ἐκκαθαρισθέντα....	»	560,435.97
Μερίσματα πληρωτέα.....	»	181,148.—
	Δρ.	166,023,456.45

'Ο Γενικὸς Διευθυντὴς
Ζ. Κ. ΜΑΤΣΑΣ

'Ο Διευθυντὴς τοῦ Λογιστηρίου
Φ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατὰ τὴν 30 Σεπτεμβρίου 1908

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ		30 Σεπτεμβρίου 1908	31 Αὐγούστου 1908
Ταμείον	Εἰς μεταλλικόν.....	Δρ. 3,044,034.12	3,240,878.05
	» τραπεζ. γραμμ. 'Ιονικῆς Τραπεζῆς.....	693,810.—	168,845.—
	» κεραματικά γραμμ. δίδραχμα καὶ μονόδραγμα.....	1,224,887.—	1,359,691.—
	'Αντίτιμ. μεταλ. Τρ. εἰς τὸ ἐξωτερικόν.....	41,602,986.02	42,307,616.98
	'Εξωτερ. λ)σμοὶ. Προϊὸν ἐκδοθέντος 'Εθνικ. δαν. εἰς χρ.....	2,026,997.83	2,475,494.83
	Δάν. πρὸς τὴν 'Ελλ. Κυβ. ἐπ' ἀναγ. κυκλ. τραπεζ. γραμμ.....	62,778,575.42	62,778,575.42
	» » διδράχμων καὶ μονοδράχμων.....	10,500,000.—	10,500,000.—
) εἰς χρ. Δρ. 24,709,175.—		
	'Ομολ. 'Εθνικ. δανείων.....) τρ. γρ. » 34,113,136.75	58,822,311.75
	'Εντοκα γραμμάτια 'Ελλ. Δημοσίου εἰς τραπεζ. γραμμάτια	2,843,000.—	2,843,000.—
Προεξοφλήσεις.....	23,594,652.07	25,004,964.78	
Καθυστερήσεις προεξοφλήσεων.....	3,214,854.46	2,906,388.01	
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λ)σμοὶ ἐπ' ἐνεχύρω χρηματογράφων	18,420,499.97	17,679,612.22	
Δάνεια ἐπ' ἐνεχύρω ἐμπορευμάτων.....	5,345,898.73	4,196,056.03	
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λ)σμοὶ ἐπὶ ὑποθήκῃ.....	71,816,909.73	68,798,055.52	
Δάνεια εἰς δήμους, λιμένας καὶ λοιπὰ νομικὰ πρόσωπα...	44,437,991.29	44,190,588.43	
Χορηγήσεις εἰς γεωργικημάτων.....	13,434,516.45	14,991,954.10	
Καθυστερήσεις χορηγήσεων εἰς γεωργικημάτων.....	5,630,589.66	5,153,831.46	
Μετοχαὶ εἰς ἐγχωρίους ἐταιρίας.....	4,807,948.20	4,807,948.20	
Συμμετοχὴ εἰς Τράπεζαν Κρήτης.....	1,250,000.—	1,250,000.—	
'Ομολ. λαχ. δαν. 'Εθν. Τρ. 'Ελλάδ. 2 1/2 ο)ο (εἰς τρ. γρ.)	786,498.—	786,700.—	
Τοκομερίδια ἐν γένει.....		65,657.37	
Καταστήμ. Τραπεζ. καὶ κτήμ. ἐξ ἀναγκαστικῶν ἐκποιήσεων	8,842,614.79	8,829,512.09	
'Απαιτήσεις ἐπισφαλεῖς.....	3,070,840.57	3,069,677.22	
'Εξ. ἐγκαταστ. (ἴδιος δαπάνη κατασκευῆς τραπεζ. γραμμ.)	1,560,542.92	1,373,370.37	
Διάφοροι λογαριασμοὶ.....	3,112,954.20	3,662,975.70	
Λογαριασμοὶ τρίτων ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.....	1,715,315.60	1,203,897.69	
Λ)σμός ἐξαγορ. συμμ. Κυβερ. εἰς κέρδη ἐκ τραπεζ. γραμμ.	1,218,550.—	1,218,560.—	
'Εξαγορὰ προνομίου Προνομ. Τραπεζ. 'Ηπειροθεσσαλίας....	720,000.—	720,000.—	
Προμήθεια τροπῆς λαχειοφ. δανείου εἰς τραπεζ. γραμμάτια	150,000.—	150,000.—	
Διάφορα.....	562,585.15	411,013.81	
	Δρ.	396,630,370.93	395,219,066.03
ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ			
Μετοχικὸν κεφάλαιον.....		20,000,000.00	20,000,000.—
'Αποθεματικὰ κεφάλαια.....		13,500,000.—	13,500,000.—
Τραπεζ. γραμ. ἐν κυκλοφορίᾳ :			
I διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως Δρ. 62,778,575.42			
II » » Τραπεζῆς » 60,604,885.20		123,380,460.62	121,098,835.03
Κεραμ. γραμ. δίδραχ. καὶ μονόδραγμα.....		10,500,000.—	10,500,000.—
Καταθέσεις ἀνευ τόκου εἰς μεταλλικόν.....		5,415,069.67	5,905,800.25
Καταθέσεις ἀνευ τόκου.....		11,813,138.45	11,304,289.66
'Επιταγαὶ πληρωτέαι.....		1,992,249.64	985,459.91
Μερίσματα πληρωτέα.....		294,220.—	497,465.—
Διεθνῆς Οἶκ. ἐπιτρ. (λ)σμός κατ. ἐκ διεθ- μοσίων ὑπεγγ. προσόδων...) εἰς χρυσ. δρ. 196,044.47			
) τρ. γρ. » 2,599,010.49		2,795,054.96	2,899,403.64
'Υπηρεσία 'Εθνικῶν δανείων εἰς χρυσόν.....		598,894.70	16,355.45
'Υπηρεσία ἐθνικῶν δανείων εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια.....		394,007.35	792,652.30
Καταθέσεις Δημοσίου εἰς χρυσόν.....		659,954.97	1,269,157.36
Καταθέσεις Δημοσ. ἐπὶ τόκῳ εἰς τραπεζ. γραμμάτια.....		19,791.43	1,519,791.43
'Εντοκ. κατ. Δημ. εἰς χρ. διὰ τὴν κατασκ. τοῦ Σ.Π.Δ.Σ.		2,026,997.83	2,475,494.83
» » τρ. γρ/τια » » »		36,933.21	343,628.21
Καταθέσεις ἐντοκοὶ.....		122,118,932.40	120,984,276.48
Λαχειοφόρον δάνειον Τραπεζῆς 3 ο)ο εἰς χρυσόν.....		41,871,390.—	41,871,390.—
» » » 2 1/2 ο)ο εἰς τρ. γραμ.....		20,472,800.—	20,472,800.—
'Υπηρεσία λαχειοφόρ. δανείου Τραπεζῆς 3 ο)ο εἰς χρυσόν.		1,372,298.—	1,673,932.—
» » » 2 1/2 ο)ο εἰς τρ. γραμ.....		173,625.—	179,812.50
Καταθέσεις ταμειυτηρίου.....		11,405,891.88	11,343,513.13
Διάφορα.....		5,791,659.82	2,590,008.85
	Δραχ.	396,630,370.93	395,219,066.03

'Εν 'Αθήναις τῇ 8ῃ 'Οκτωβρίου 1908

'Ο Διευθυντὴς τοῦ Λογιστηρίου
Π. Α. ΚΟΥΤΣΑΛΕΞΗΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΕΙΣ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΜΕΤΟΧΑΣ

ΔΡ. 50,000,000

Τὸ καφάλαιον καὶ αἱ καταθέσεις εἰς χρήματα καὶ χρεώγραφα ἐν γένει ἀνήρχοντο τὸν Αὐγούστου 1906 εἰς δραχ. **260,000,000**

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:

Ἐν Λονδίῳ, Ἀλεξανδρείᾳ, Καίρῳ, Κωνσταντινῶν (ἐν Γαλατῶν καὶ Σταμπούλ), Θεσσαλονίκῃ, Σμύρῃ, Πειραιεὶ, Πάτραις, Βόλῳ, Σύρῳ, Καλάμῃς, Χανίοις, Ἡρακλείῳ (Κρήτης) καὶ Χαρτοῦμ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ „ΑΘΗΝΑ-ΓΚΗ“

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ἐκτελεῖ πᾶσαν τραπεζικὴν ἐργασίαν, ἥτοι :

Προκαταβολὰς ἐπὶ ἐμπορευμάτων, χρεωγράφων καὶ συναλλαγματικῶν, προεξοφλήσεις, εἰσπράξεις τοκομεριδίων, γραμματίων ἐπὶ Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ ὡς καὶ Χρηματιστικὰς ἐντολάς. Ἐκδίδει συναλλαγματικὰς, ἐπιταγὰς, πιστωτικὰς ἐπιστολάς, ἐνεργεῖ δὲ καὶ τηλεγραφικὰς ἐντολάς πληρωμῆς εἰς τὰς κυριώτερας πόλεις τῆς Ἑuropῆς. Ἀνοίγει τρεχουμένους λογαριασμούς

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΘΗΝΩΝ πρὸς ἐμφύχασιν τοῦ παρὰ τῷ λαῷ πνεύματος τῆς ἀποταμιεύσεως προσδιώρισε τόκον 4 0/0 ἐτησίως διὰ τὰς ἐν τῷ Ταμιευτηρίῳ τῆς καταθέσεις, ἀποδοτέας εἰς πρῶτην ζήτησιν παρέχουσα πάσας τὰς εὐκολίας διὰ τὰς καταθέσεις καὶ ἀναλήψεις τῶν πελατῶν τῆς.

ΤΜΗΜΑ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

Ἡ ΤΡΑΠΕΖΑ δέχεται καταθέσεις εἰς χρυσόν, εἰς ἐπιταγὰς (cheque) ἐπὶ τοῦ ἔξωτερικοῦ καὶ εἰς τραπεζογραμμάτια, πληρῶνουσα τόκον :

Διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας	εἰς πρῶτην ζήτησιν	3 0/0
» » »	μετὰ ἕξ μῆνας	3 1/2 0/0
» » »	μετὰ ἓν ἔτος	4 0/0
» » »	μετὰ δύο ἔτη καὶ ἐπέκεινα	5 0/0

Αἱ εἰς χρυσόν καταθέσεις εἶνε ἀποδοτέαι εἰς 8 νόμισμα ἐνηγήθησαν, αἱ δὲ εἰς ἐπιταγὰς (cheque) ὁμοίως ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῶν (cheque) τῆς Τραπεζῆς ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἔξωτερικῷ ἀνταποκριτῶν τῆς. Οἱ δεδουλευμένοι τόκοι πληρώνονται καθ' ἑξαμηνίαν ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου καὶ ἀπὸ 1 Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους.

ΤΜΗΜΑ ΤΙΤΛΩΝ

Ἡ ΤΡΑΠΕΖΑ δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων, ἐπιφορτίζεται δὲ καὶ τὴν εἰσπραξίν τοκομεριδίων ἑλληνικῶν καὶ ἐυρωπαϊκῶν χρεωγράφων παντὸς εἴδους.

ΕΚΤΕΛΕΙ χρηματιστικὰς ἐντολάς ἀντὶ τῶν συνήθων μεσιτικῶν δικαιωμάτων.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΙ διαμερίσματα χρηματοκιβωτίων διαφόρων διαστάσεων ὑπὸ οὐρούς λίαν εὐνοϊκῶς διὰ τὸ κοινόν. Ἐκ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως

“ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ,”

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΚΑΛΑΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΤΟΣ ΟΓΔΟΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ : Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ Ἐτησίᾳ: Ἐσωτερ. δρ. 12 Ἐξωτ. φρ. χρ. 12

ΓΡΑΦΕΙΑ : Ὁδὸς Χαριλάου Τρικούπη ἀριθ. 22 α.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΕΙ Φιλολογικὰ καὶ καλλιτεχνικὰ ἄρθρα καὶ εἰκόνας ἔργων Ἑλλήνων καὶ ξένων καλλιτεχνῶν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Πεπειραμένος καθηγητῆς τῆς Ἰταλικῆς, γνωρίζων καὶ τὴν Γαλλικὴν ἀναλαμβάνει παραδόσειδ καὶ μεταφράσεις. Ἀπενδυθέντος ὁδ. Σόλωνος 58.

ΚΟΥΡΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΡΟΧΕΙΟΝ

ΚΩΝΣΤ. Ν. ΚΕΠΕΤΖΗ

ΙΔΟΥ Η ΤΕΧΝΗ

Τὸ μόνον συστηματικὸν τροχεῖον τοῦ κ.

ΚΩΝΣΤ. Ν. ΚΕΠΕΤΖΗ ΟΔΟΣ ΑΘΗΝΑΣ 44

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΤΟΜΟΣ Β'

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 1 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1908

ΤΕΥΧΟΣ Ι

ΕΤΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ἀπὸ τοῦ παρόντος τεύχους ἡ «Ἑλληνικὴ Ἐπιθεώρησις» εἰσερχεται εἰς τὸ Δεύτερον ἔτος.

Τὰς κάτωθι γραμμὰς τὰς χαράσσομεν σήμερον μὲ τὴν συγκίνησιν τὴν ὅποیان αἰσθάνεται πᾶν ἄτομον διὰ τὴν βλῆπην πραγματοποιούμενα σχεδὸν τὰ δνειρά του καὶ ἐκπληρουμένους τοὺς πόθους του.

Βεβαίως θὰ ἐθεωρεῖτο ἴσως ἐγωϊστικὸν εἶναι γράψωμεν ὅτι ἡ «Ἑλληνικὴ Ἐπιθεώρησις» εἰσερχομένη εἰς τὸ δευτερον ἔτος τῆς ἐπέτιχε καθ' ὅλοκληρίαν εἰς τὸν σκοπὸν τῆς. Αὐτὸ ἀπόκειται εἰς ἄλλους νὰ τὸ εἴπωσιν. Ἐκεῖνο μόνον τὸ ὅποῖον ἐπιβάλλεται εἰς ἡμᾶς νὰ γράψωμεν σήμερον εἶνε ὅτι, ἐντὸς τῶν στενῶν ὁρίων τῆς δράσεώς της ἡ «Ἑλληνικὴ Ἐπιθεώρησις» ἐπραγματοποίησεν ὅτι ὑπεσχέθη, καὶ ὅτι προανήγγειλε.

Καὶ ὑπεσχέθη καὶ προανήγγειλε νὰ συγκεντρώσῃ περὶ ἑαυτὴν ὅλους τοὺς ἀληθῶς ἐπιλέκτους τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος. Ἐκείνους τοὺς ἐμφορομένους ἀπὸ ὑψηλῆς ἰδέας. Ἐκείνους τοὺς ἐμπερικλείοντας εἰς ψυχὴν τῶν τὸ ἀγνόν, τὸ εὐγενές, τὸ ὠραῖον.

Καὶ αὐτὸ τὸ κατώρθωσεν.

Καὶ ἀπὸ τὰς σελίδας της ἐπὶ ἓν ὀλόκληρον ἔτος ἀντήχησαν κηρύγματα πρακτικῆς ὠφελείας καὶ κοινωνικῆς ἀναπλάσεως, ἐδημοσιεύθησαν ἄρθρα ἀναμορφωτικά, κρίσεις ἀνιδιοτελεῖς καὶ διὰ τῶν δημοσιευμάτων τούτων ἐνίσχυσεν τὴν Γεωργίαν καὶ τὴν Ἀστυνομίαν, τοὺς δύο ζωογόνους κλάδους, διὰ τῶν ὁποίων προκόπτουσι καὶ προοδεύουσι τὰ ἔθνη.

Αὐτὴ εἶνε ἡ δρᾶσις τοῦ πρώτου ἔτους τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως.

Ἦδη ἐκφράζουσα πρὸς τοὺς πολυτίμους καὶ ἐκλεκτοὺς αὐτῆς συνεργάτας, εἰς οὓς ὀφείλει τῶν ἐπαγγελῶν τῶν τὴν πραγματοποιήσῃ, τὴν ἐθνωμοσύνην τῆς τρέφει τὴν ἐλπίδα ὅτι καὶ εἰς τὸ μέλλον τὴν αὐτὴν θὰ τῆς παρέχωσιν ὑποστήριξιν, καὶ τὴν αὐτὴν ἐνίσχουσιν ὅπως κατορθώσῃ νὰ φέρῃ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς πραγματικότητος καὶ ὅτι ἄλλο εὐγενές καὶ ὠφέλιμον τῆς ἐμπνέουσι αἱ ὠραῖαι στιγμαὶ τῶν φιλοδοξῶν της.

ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Η ΠΕΡΙ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Όταν πρό τινων ἐτῶν ἐφάνη ἐν Ἀθήναις τὸ πρῶτον αὐτοκίνητον, δειλὰ δειλὰ βαῖνον εἰς τοὺς πλατυτέρους καὶ ὀλιγώτερον συχναζομένους δρόμους, οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ φαντασθῆ ὅτι τοῦτο θὰ καθίστατο μετ' οὐ πολὺ, κίνδυνος τῆς ζωῆς καὶ τῆς σωματικῆς ἀκεραιότητος τῶν κατοίκων τῆς. Ἦδη ὁμως, ὅτε αὐτοκίνητα σταθμεύουσιν εἰς τὰ θέατρα, ἴσως δὲ καὶ εἰς τὰ πρόθυρα τῶν ναῶν, μία τῶν διηνεκῶν φροντίδων τῶν διαβατῶν καὶ περιπατητῶν κατέστη, τὸ πῶς νὰ σωθῶσιν ἀπὸ τὰ μαινόμενα ταῦτα σιδηρὰ τέρατα. Ὅθεν δὲν εἶναι ἴσως ἀκαιρον νὰ ἐξετασθῶσι τὰ τῆς ἐπελευθούσης μεταβολῆς καὶ ἡ ἀφορμὴ, εἰς ἣν ἡ ἐκφυθμὸς αὕτη κατάστασις ὀφείλεται. Καὶ ὑπάρχουσι μὲν ἀληθῶς οἱ μὴ διαβλέποντες εἰς τὰ συμβαίνοντα οὔτε σκάνδαλον κοινωνικόν, οὔτε δικαίου ζήτημα, ἀλλ' ἀπλῶς ἐνάσκησιν τοῦ δικαίωματος τοῦ ἐποχεῖσθαι, ἀλλὰ φρονοῦμεν ὅτι καὶ οἱ ἴδιοι δὲν τὸ πιστεύουσιν, ἀδιαφοροῦντες ἀπλῶς διὰ τὰ θύματα αὐτῶν, διότι εὐρίσκονται ἐν χώρᾳ, ἧς ἡ πολιτεία τοῖς ἐπιτρέπει νὰ πράττωσι κατὰ τὸ δοκοῦν.

Καὶ ὅτι μὲν ὁ ἀκοίμητος φρευρὸς τῶν δικαιωμάτων τοῦ πολίτου εἶνε ὁ νόμος, μόνον κόσμος ἀπολίτιστος δύναται νὰ τὸ ἀγνοῇ. Διὰ τοῦτο ἐκεῖθεν, ὅθεν μᾶς ἦλθε τὸ αὐτοκίνητον προέρχεται καὶ μία **εἰδικὴ περὶ αὐτοῦ νομοθεσία**, τὴν ὁποῖαν ὁμως ἡμεῖς οὐδαμῶς ἐφροντίσαμεν νὰ δανεισθῶμεν. Εἰσηγάγομεν τὸν κίνδυνον, ἀνευ τῶν μέσων τῆς ἀποτροπῆς του.

Οὕτω παριστάμεθα μάρτυρες ὀδυνηρῶν σκηνῶν τὰς ὁποίας μία ἀστυνομικὴ πρόνοια θὰ προελάμβανε, καὶ μία κατάλληλος νομοθεσία θὰ καθίστα σπανιωτέρας, διὰ τῆς ἀστυκῆς εὐθύνης, ἣν θὰ καθιέρωνεν, ὡς πρὸς τοὺς ὑπαίτιους καὶ ὑπὲρ τῶν θυμάτων. Καθόσον προδήλως ἡ τοῦ Κράτους προστασία θὰ εἶνε διττὴ: κανονιστικὴ τῆς πορείας τῶν αὐτοκινήτων καὶ διευκολυντικὴ ἐπιτυχίας ἀποζημιώσεως, ἂν μεθ' ὅλα ταῦτα, συνέβαινε δυστύχημα.

Τὸ ζήτημα τῆς περὶ αὐτοκινήτων εἰδικῆς νομοθεσίας εἰς πλείστας μὲν ἐπικρατείας ἐλύθη ἤδη τροποποιηθείσης τῆς κειμένης ἐπὶ τὸ αὐστηρότερον, εἰς ἄλλας δὲ ἀποτελεῖ τὸ θέμα σοβαρῶν συζητήσεων εἰς εἰδικὰς ἐπιτροπὰς. Ἡ ὕλη εἶνε ἐπιτόμη καὶ δὲν μένει, ἢ νὰ ὠφελῆθῶμεν ἐκ τῶν γενομένων μελετῶν.

Ὅστις δὲ μελετήσῃ τὰ ἀστυνομικὰ μέτρα, τὰ καθιερωμένα πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ κοινοῦ κατὰ σι-

δηροδρομικῶν δυστυχημάτων, ἀπορεῖ τῇ ἀληθείᾳ πῶς εἶνε δυνατόν νὰ ἐπιτρέπη τὸ Κράτος τὴν ἀχαλίνωτον ἀνὰ τὰς ὁδοὺς κίνησιν τῶν μικρῶν σιδηροδρόμων, ἐκτὸς μάλιστα τροχιῶν κινουμένων, ἀφοῦ εἶνε βεβαιωμένον ὅτι οἱ πλάνητες οὗτοι σιδηροδρόμοι, τὰ αὐτοκίνητα, διεγείρουσι τὴν ἄμιλλαν πρὸς ἀνάπτειν ἀλογίστου ταχύτητος, καὶ δὴ ἀνωτέρας τῆς τῶν κοινῶν. Τοῦτο πλέον εἶνε τὸ ἀφίνειν τοὺς πολλοὺς εἰς τὸ ἔλεος τῶν ὀλίγων διασκεδάζοντων μὲ τὸν φόβον, ἐν ἀνὰ πᾶν βῆμα ἐμποιοῦσιν. Ἄς περιπατήσῃ ἕστις θέλει τὸν πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Νέου Φαλήρου παραλιακὸν περίπατον, ἢ καὶ αὐτὴν τὴν Λεωφόρον Συγγροῦ ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ τοῦ τροχιοδρόμου ἐν Π. Φαλήρῳ καὶ ἐμπρὸς, διὰ νὰ πεισθῆ ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ἀναψυχῆς, ἀλλὰ περὶ διηνεκοῦς ἀγωνίας, καθ' ὅσον μὴ ὑπαρχόντων ἐκεῖ κανονικῶν πεζοδρομίων ὀφείλει ὁ περιπατητὴς συνεχῶς νὰ στρέφῃ δεξιὰ καὶ ἀριστερά, ἐμπρὸς καὶ ὀπίσω, πρὸς ἀποφυγὴν συγκρούσεως πρὸς τὰ παρελαύνοντα αὐτοκίνητα. Ἀμφιβάλλομεν ὁμως πολὺ ἂν ἐν ἄλλαις ἐπικρατεῖαις ἐπιτρέπονται αὐτοκίνητα εἰς ὁδοὺς ἀνευ πεζοδρομίων, ἢ τοῦλάχιστον ἂν ὑπάρχουσι τοιαῦτα. Ἀμφιβάλλομεν ἀκόμη καὶ δι' ἐν ἄλλο, ἂν δηλ. ὑπὸ τοιαύτας περιστάσεις, ἡ λειτουργία αὐτοκινήτων εἶνε σημεῖον πολιτισμοῦ, ὡς θέλουσιν νὰ τὴν παραστήσωσιν, ἢ τοῦταντίον σημεῖον βαρβαρότητος.

Πλὴν δὲ τῶν προληπτικῶν ἀστυνομικῶν μέτρων καὶ τοῦ φόβου τῆς ποινῆς διὰ τὰς παραβάσεις αὐτῶν, ἕτερος χαλινὸς τῶν παρεκτροπῶν τῶν αὐτοκινήτων ἐθεωρήθη, ὡς εἴρηται, ἡ ἀστυκὴ, ἢ τοι ἢ πρὸς ἀποζημιώσεις, εὐθύνη τῶν ὑπαίτιων τῶν ἀτυχημάτων. Καὶ ὑπάρχει μὲν ἡ εὐθύνη αὐτῆ καθιερωμένη ἤδη ἀπὸ τοῦ Ἀκουιλίου νόμου, τοῦ Ρωμαϊκοῦ δικαίου, ἐξ οὗ ἔλαι αἱ εὐρωπαϊκαὶ νομοθεσίαι, παρέλαβον τὴν ἐπ' ἀποζημιώσει ἀρχὴν διὰ πάντα ὑπαίτιον ἀδίκου βλάβης ἄλλου, ἀλλ' ἡ εὐθύνη αὕτη δὲν ἐθεωρήθη ἐξασφαλίζουσα κοινωνίαν μὲ αὐτοκίνητα, τὰ ὁποῖα ἦσαν πολὺ μακρὰν νὰ φαντασθῶσιν οἱ τέως νομοθέται. Ὅθεν καινοτομίαι σπουδαῖαι εἰσήχθησαν περὶ τὴν διατύπωσιν τῆς ἀποζημιώσεως τῆς ἐξ αἰτίας αὐτοκινήτων βλάβης, καὶ δὴ ἐν τῷ συμφέροντι τοῦ παθόντος.

Τῷ ὄντι εἶνε ὅλως ἀσκοπος ἡ ἀρχὴ τῆς εὐθύνης πρὸς ἀποζημιώσεις, ἂν συγχρόνως ὁ νομοθέτης δὲν φροντίσῃ νὰ καταστήσῃ δυνατὴν τὴν ἀποζημιώσιν αὐτῆν. Καὶ ἡ ἀποζημιώσις δύναται νὰ

καταστηθῆ ἰδανικὴ, εἴτε διὰ τὸ ἀδύνατον τῆς ἀποδείξεως τοῦ ἀδικήματος, εἴτε διὰ τὸ ἀφερέγγυον τοῦ ὑπαίτιου, ἔθεν περὶ τὰ δύο ταῦτα ἐστράφη ἡ νομοθετικὴ καινοτομία.

Εἶνε δὲ πρόδηλον ὅτι, ἂν, συμφώνως πρὸς τὴν γενικὴν ἀρχὴν ὅτι ἐκεῖνος ἕστις ἀποδίδει πταῖσμα εἰς ἄλλον καὶ ζητεῖ ἐντεῦθεν ἀποζημιώσιν, ὀφείλει καὶ νὰ ἀποδείξῃ τὸ πταῖσμα, ὁ παθὼν ἐνεκα αὐτοκινήτου ὑπερρεῖτο νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ὁ διευθύνων τὸ αὐτοκίνητον διέπραξε σφάλμα, οὐδέποτε, ἢ πολὺ σπανίως, θὰ ἐλάμβανε ἀποζημιώσιν. Πρέπει τὸ πταῖμα τῶν ν' ἀνακράζῃ ἀπὸ τῆς στέγης, ἵνα τὸ ἀντίληφθῶσιν οἱ παριστάμενοι, ἐν μίσῳ τοῦ φόβου, εἰς ἐν ἡ διέλευσις τοῦ αὐτοκινήτου τοὺς ἐμβάλλει, πολὺ δὲ ὀλιγώτερον εἶνε εἰς θέσιν τὸ ἀτυχὲς θῦμα νὰ γνωρίζῃ τί τοῦ συνέβη. Αὐτὸς δὲν γνωρίζει ἄλλο, ἢ ὅτι τὸ μεγαθήριον ἐπέπεσεν ἐναντίον του καὶ τὸν συνέτριψεν. Καὶ ἐδῶ ὁ νομοθέτης ἐσκέφθη ὅτι τοῦτο εἶνε ἀρκετὸν διὰ τὴν πρὸς ἀποζημιώσεις εὐθύνην ἐφ' ὅσον ὁ διευθύνων τὸ αὐτοκίνητον δὲν ἀποδείξει ὅτι τὸ πταῖσμα εἶνε εἰς τὸ θῦμα, ἢ ὅτι τοῦλάχιστον αὐτὸς κατέβαλε πᾶσαν τὴν δυνατὴν πρόνοιαν ἵνα μὴ συμβῆ τὸ δυστύχημα. Θεμελιώδης, ἀλλ' ἀναγκαιοτάτη μεταβολὴ ὡς πρὸς τὸ βῆρος τῆς ἀποδείξεως καθιερωθεῖσα ἤδη ὑπὸ τῆς γερμανικῆς νομοθεσίας.

Πολλάκις ὁμως τὸ ὑπαίτιον τοῦ δυστυχήματος αὐτοκινήτου μένει καὶ ὅλως ἀγνωστον, ἐξαφανιζόμενον μὲ τὴν ταχύτητα, ἣν δύναται νὰ ἀναπτύξῃ. Τίς θὰ ἀποζημιώσῃ τότε τὸν παθόντα; Ἐδῶ ὁ νομοθέτης εἰσάγαγεν ἐν εἶδος περιωρισμένης ἀλληλεγγύης ἔλων τῶν κυρίων αὐτοκινήτων ὠρισμένης ἀκτίως. Ἐδημιούργησεν δηλ. ἐν ταμίῳ μὲ ἐνιαυσίους αὐτῶν εἰσφορὰς, ἵνα κατὰ τοῦ ταμίου τούτου στρέφῃται ὁ παθὼν ὑπ' ἀγνώστου αὐτοκινήτου. Καὶ κατακραυγάζουσι μὲν κατὰ τῆς τοιαύτης ὑποχρέωσιν οἱ ἰδιοκτῆται αὐτοκινήτων, ἀλλὰ τοῖς ἀπαντῶσιν ὅτι εἶνε εὐκόλον νὰ τὴν ἀποφύγῃ μὴ ἔχοντες αὐτοκίνητα, ἄλλως τε ἕστις συμβάλλει εἰς τὴν δημιουργίαν ἐνός τοιούτου κινδύνου πρέπει νὰ φέρῃ καὶ τὰς συνεπείας του. Τὸ ἴδιον ταμίον πληρώνει καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ὁ ὑπαίτιος ἀπεδεικνύετο ἀφερέγγυος.

Δὲν εἶνε βεβαίως ἐνταῦθα ὁ ἀριμῶδιστος τόπος ἀκριβεστέρας συζητήσεως τῶν ζητημάτων τούτων. Αἱ ὀλίγαι αὐταὶ λέξεις δὲν ἔχουσι τὴν ἀξίωσιν πραγματείας, εἶνε ἀφορμὴ ἀπλῶς πρὸς συζητήσιν ἐνός σοβαροῦ κινδύνου. Ὀφείλομεν νὰ σκεφθῶμεν ἐγκαίρως, καὶ τὸν προλάθωμεν πρὶν ἢ οὕτως λάβῃ τὸν τύπον ζητήματος κοινωνικοῦ, ὡς

συμβαίνει ἤδη ἐν Γαλλίᾳ, ἐνθα τὰ αὐτοκίνητα κατήντησαν νὰ θεωρῶνται ἐχθροὶ τῆς ἐν ὁμοίᾳ συμβιώσεως τῶν πολιτῶν, καὶ ἠνάγκασαν ἐσχάτως ἔξοχον, ὅσον καὶ συντηρητικόν, δημοσιονόμον νὰ διακηρύξῃ «ὅτι οἱ σφῆρ τῶν αὐτοκινήτων, διὰ τῆς ἰλιγγιώδους ταχύτητος, ἣν ἀναπτύσσουσιν σπεύρουσιν αὐτὸν τοῦτον τὸν σοσιαλισμὸν εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς Γαλλίας». Τὸ αὐτοκίνητον εἶναι τῶν μίαν τῶν ἀλαζωνικωτέρων ἐπιδείξεων τοῦ πλούτου, ἀλλὰ συνοδεύεται καὶ μὲ ἐπίδειξιν ἀδιαφορίας περὶ τοῦ λοιποῦ κόσμου, ἐδῶ δὲ πλέον ἄρχεται τὸ δικαίωμα καὶ ἡ ὑποχρέωσις τῆς πολιτείας νὰ παρέμβῃ κανονίζουσα τὰ κατ' αὐτό, καὶ τὴν τάξιν ἀσφαλίζουσα.

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ

ΓΑΛΛΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

MARMONTEL (*)

ΒΕΛΙΣΑΡΙΟΣ (*)

[Ἀπόσπασμα]

Ὁ Βελισάριος ὠθευεν, ἐπαίτων, πρὸς παλαιὸν τινα καὶ ἄρριπὸν ἐπαυλιν, ἐνθα τὸν ἀνέμενον ἡ οἰκογένειά του. Εἶχεν ἀπαγορεύσει εἰς τὸν συνοδίτην του νὰ τὸν καλῆ, καθ' ὅσον, ὀνομαστί, ἀλλὰ τὸ εὐγενὲς τοῦ ἦθος ἐζωγραφίζετο ἐπὶ τοῦ προσώπου του, καὶ τὸ ἔπιπτον τοῦ ἔργου, ὅπως κινήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον. Ὅταν ἔφθασεν ὁ Βελισάριος, τὴν νύκτα, πλησίον χωρίου τινός, ὁ συνοδίτης του ἔστη πρὸ τῆς θύρας οἰκίας τινός, ἧτις, καίτοι ἀπλῆ, εἶχεν ἐν τούτοις ἐπίδειξιν τινα μεγαλοπρεπείας. Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν, ὁ οἰκοδεσπότης ἐπέστρεφεν εἰς τὸν οἶκόν του, κρατῶν τὴν δι-

(1) Ὁ Μαρμοντέλης, εἰς τῶν διασημῶν Γάλλων κριτικῶν τοῦ 19 αἰῶνος ἔγραψε *Στοιχεῖα Φιλολογίας*, ποιημάτων, μελοδράματα κωμικά, ἠθικά διηγήματα καὶ μυθιστορίας, ὧν ἡ ἀρίστη εἶνε ὁ Βελισάριος. Τὰ πρῶτα κεφάλαια αὐτῆς εἶνε κατὰ πάντα ἄξια λόγου, ἀλλ' ἐν τοῖς ἐφεξῆς ὁ ἀναγνώστης ἀπαυδᾷ πρὸς τὸ πλῆθος τῶν τετριμμένων φιλοσοφικῶν θεωριῶν, ἐκπεφορμένων μάλιστα ἀποφθεγματικῶς καὶ ὡς ἀπὸ τρίποδος. Τὰ *Στοιχεῖα τῆς Φιλολογίας* εἶνε ἐν ἐκ τῶν ἀρίστων ἔργων τῆς ἀρχαιότερας κριτικῆς, διδόν μαθήματα χρησιμώτατα περὶ ὕψους λόγου, κατὰ τὰ διάφορα τῆς φιλολογίας εἶδη. Διό, εἰς τὸ ὕψος τῶν ἰδεῶν, δικαίως ἀνεγνωρίσθη ὡς ἐφάμιλλος τῶν διασημῶν κριτικῶν Βεργαδίνου Σαμπιέρου καὶ Λααρτίου καὶ πολὺ ἀνώτερος τοῦ Κονδιλλάκου, καίτοι ἡ τοῦ Βιλεμαίνου κριτικὴ ὑπερηκόντισε ποτε τὴν τοῦ Μαρμοντέλης καὶ Λααρτίου.

(2) Περιφημὸς τοῦ Ἰουστινιανοῦ στρατηγός, ὑποπεσὼν, περὶ τὰ τέλη τοῦ βίου του, εἰς τὴν δυσμένειαν τοῦ Αὐτοκράτορος καὶ τυφλωθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, κατὰ τινὰ ἀδέσποτον παράδοσιν.

κελλάν του. Το σχήμα και οι χαρακτήρες του γερνίου τούτου εφείλκυαν όλην τήν προσοχήν του οικοδεσπότη.

Ούτος ήρώτησε τόν Βελισσάριον τί άνθρωπος ήτο.

— Είμαι γέρον στρατιώτης, απήντησεν.

— Σύ στρατιώτης !... διέκοψεν ο άγροικός, και αυτή είνε ή άμοιβή σου !...

— Είνε ή μεγαλειτέρα δυστυχία ενός βασιλέως, είπεν ο Βελισσάριος, ο όποιος δέν δύναται νά πληρώση όλον τό ύπέρ αύτου έκχυθέν αίμα...

Η άπάντησις αύτη του Βελισσαρίου έπληξε τήν καρδίαν του άγροικού, ο όποιος προσεφέρετο ήδη ν' άνακουφίση τόν γέροντα.

— Σου παρουσιάζω, άποτεινόμενος προς τήν γυναικά του, είπεν, ένα χρηστόν άνδρα, ο όποιος θαρραλίως ύφίσταται τήν σκληροτέραν δικιμασίαν του ήρωισμού... Σύ δέ, φίλε μου, προσέθεσε, προς τόν Βελισσάριον άποτεινόμενος, διά τήν κατάστασιν, εις τήν εύρίσκεσαι, μη έντρέπεται πρό οικογένειας, ήτις έδοκίμασε τήν δυστυχίαν... Άναπαύθητι! ύπάγωμεν νά δειπνήσωμεν. Έν τώ μεταξύ, είπέ μοι, σε παρακαλώ, εις ποίας μάχας έλαβες μέρος.

— Έπολέμησα τόν πόλεμον τής Ιταλίας και τών Γούθων, απήντησεν ο Βελισσάριος τόν τής Ασίας και τών Περσών τόν τής Αφρικής, κατά τών Βανδάλων και τών Μαυριτανών...

Είς τās τελευταίας ταύτας του Βελισσάριου λέξεις, ο άγροικός δέν ήδυνήθη νά συγκρατήσῃ βαθύν άναστεναγμόν.

— Ούτω, διέκοψε, μετέσχεσ όλων τών έστρατειών του Βελισσαρίου !...

— Ουδέποτε έχωρίσθημεν άπ' άλλήλων...

— Ω ! τόν εξαίρετο άνδρα. Όποία ημαλότης ψυχικής διαθέσεως ! Όποία ευθύτης ! Όποία μεγαλοπροσύνη !... Ζή ! ;... Διότι, έν τή μονώσει μου, πρό είκουσι πέντε έτών και πλέον, ουδέν περι αύτου ήκουσα.

— Ζή !...

— Ω ! είθε νά εύλογή ο Θεός και παρατεινή τās ήμέρας τής ζωής του.

— Έάν σε ήκουεν, ήθελε πολύ συγκινηθῆ έκ τών εύχών, άς ύπέρ αύτου άναπέμψεις.

— Και πώς ! Ευρίσκεται εις τήν ύπηρεσίαν τής Αίλῆς ;— Παντοδύναμος και λατρευόμενος, άναμοιβόλως.

— Φευ ! Γνώριζε, ότι εύκόλως ο φθόνος προσκυλάται εις τήν εύτυχίαν...

— Α ! πόνον ο Αυτοκράτωρ είνε επιφυλακτικός εις τό νά πιστεύη τούς έχθρούς του μεγάλου τούτου άνδρός. Είνε προστάτης έν αύτῷ και εκδικητής δικίμων του κράτους του.

— Άλλ' είνε υπέργρηως.

— Άδιάφορον ! Θά ισχύη εις τās συμβούλια, ως και εις τās στρατεύματά του.

— Και πόθεν, παρακαλώ, σοι είνε γνωστός ο αυτοκράτωρ ; ήρώτησεν άνυπομόνως ο Βελισσάριος.

— Άς μή τό εξήτασωμεν, απήντησεν ο άγροικός. Έκείνο, περι του όποιου σύ έρωτάς, θά μς φέρη πολύ μακράν...

Ο Βελισσάριος ουδένα ένδοιασμόν έδειξεν, να μη δυσαιεστήσῃ τόν φιλοξενούντα αύτόν άγροικόν.

Ο οικοδεσπότης κατά τήν διάρκειαν του δειπνου, τῷ εξήτησε πληροφορίας περι τών πολέμων τής Ιταλίας και τής Ανατολής, χωρίς νά τῷ αναφέρῃ τι περι του τής Αφρικής.

— Άς πίνωμεν τέλος, μετά τό πέρασ του δειπνου, τῷ είπεν, εις ύγειαν του στρατηγού σου και έπειτα ο Θεός άς τῷ δώσῃ τόσα καλά, άντι τών τόσων κακῶν, τās ύποία μοι προύξήνησεν έν τῷ βίῳ του...

— Εκείνος !... διέκοψεν ο Βελισσάριος, του προύξήνησε κακά !...

Τό καθήκόν του έπραξεν εγώ δέ δέν πρέπει, εκείνα αναμνησκόμενος, νά θλίβωμαι. Άλλά, φίλε μου, λάβε ύπ' όψει, ότι εξ ανάγκης έμαθον νά περιπλέκωμαι εις περιπετειώδεις πολέμους. — Σείς δέν επειρησάτε πρώτοι τās κατά τής Αφρικής έστρατείας ;— Τότε βεβαίως θά είδες τόν Βασιλιά τών Βανδάλων, τόν άτυχῆ Γελίμερον, ήδηγούμενον θριαμβευτικῶς, ύπό του Βελισσαρίου, εις τήν Κωνσταντινούπολιν, μετά τής βασιλείσεως του και τών τέκνων του !... Αυτός ο Γελίμερος είνε εκείνος, ο όποιος σου δίδει τώρα ξυλον, και μεθ' ου τώρα, πρό όλίγου συνεδέπνησας.

— Σείς ο Γελίμερος !!, άνέκραξεν ο Βελισσάριος. Και ο Αυτοκράτωρ δέν σας παρέσχεν άποκατάστασιν άξιωτέραν ύμών !— Τό είχεν ύποσχεθῆ.

— Εφύλαξε τήν ύπόσχεσίαν του μοι παρεχώρησεν άξιώματα, άλλ' ουδέν τούτων έδέχθη. — Όταν τις υπήρξε βασιλεύς, και πάύση τοιοῦτος ών, τότε—ώ ! τότε—ο βίος καθίσταται άβίωτος...

— Σείς ο Γελίμερος !!!

— Ναί ! εγώ είμαι εκείνος, όν, διά πολιορκίας, απέκλεισαν, άν ένθυμῆσαι, επί του όρους Papua. Εκεί υπεφερα άνήκουστα κακά. Ο χειμών, ο λιμός, τό φοβερόν θέαμα όλοκλήρου λαού, έν άπογνώσει εύρισκόμενου και έτοιμού νά κατασπαράξῃ, εκ τής πείνης, τās τέσσα του και τās γυναικάς του, ή άοικος επιμέλει τού καλού μου Pharas, όστις, ότε εύρισκόμην στενωγς πολιορκημένος, δέν έπαυε νά μ' εξορκίζῃ νά φεισθῶ έμαυτού και τών οικείων μου, ή άλληθής επί τήν άρετήν του στρατηγού σου πεποιθήσίς μου, όλ' αυτά με ήνάγκασαν νά τῷ παραδώσω τās όπλα. Με ποίον ήθος, εύγενές και ήπιον, με έδέχθη ! Ποίας τιμάς διέταξε νά μοι αποδώσῃ ! Ποίας περιποιήσεις, ποίον σεβασμόν έδειξεν ο ίδιος προς τήν δυστυχίαν μου ! Συμπληρύνται έντός όλίγου τριάκοντα έτη, άφ'

ότου εζήσα έν εκείνη τή δυστυχία. ήμέρα δέ δέν παρήλαθε, χωρίς ν' άναπέμψῃ εύχάς ύπέρ αύτου.

— Είς τούς λόγους τούτους διακρίνω, είπεν ο Βελισσάριος, τήν φιλοσοφίαν εκείνην, ήτις, επί του όρους εκείνου, εφ' ου επέπρωτο τόσα νά ύπεφίρης, σε έκαμε νά άδης τās δυστυχίας σου τήν φιλοσοφίαν, λέγω, εκείνην, ήτις σε έκαμε νά ύπομειδιάσῃς, μεθ' ύπερηφανείας παρουσιαζόμενον πρό του Βελισσαρίου, εκείνην τέλος τήν φιλοσοφίαν, ήτις, κατά τās ήμέρας του θριάμβου του, σ' έκαμε νά διατηρήσῃς τό άφθιτον εκείνο μέτωπον, εξ ου και ο αυτοκράτωρ εξεπλάγη.

— Φίλε μου, υπέλαθεν ο Γελίμερος, ή ισχύς και ή αδυναμία του φρονήματος εξαερτώνται πολύ εκ του τρόπου, καθ' όν εκαστος αντιλαμβάνεται τās πράγματα.

Τότε μόνον άνέλαθον θάρρος και άπαρασάλευτον ψυχής γενναιότητα, ότε πάν τό περι έμέ εθεώρουν ως παίγιον τής τύχης. Ημην ο εύδαιμονέστερος τών βασιλέων τής γῆς και από τās βάθη του παλατιου μου, ένθα εκυριάρχει υπερβάλλουσα ήδονή, από τās άγάλας τής τρυφής και τής μαλθακότητος υπεχώρησα δρομαίως εις τās σπήλαια τής Μαυριτανίας, όπου κερυμμένος ύπό τās άχυρα, έτρεφόμεν εκ χονδροκοπανισμένης και ήμιέφθου τεφρώδους κριθής και κατήνησα εις τοςάυτην έλεεινότητα, ώστε τό τεμάχιον του χροτου, τό όποιον εξ οικτου ο έχθρός μοι προσέφερε, νά τό θεωρώ ως άνεκτίμητον δώρον. Άπ' εκεί ήδηγήθη έν θριάμβῳ και εκλείσθη εις τās φυλακάς.

Μεθ' όλα ταύτα θά μοι όμολογήσῃς, ότι πρέπει τις ν' άποθάνῃ εκ τής θλίψεως ή ν' άνυψωθῆ ύπέρανω τών άξιώσεων τής τύχης...

— Η σύνεσίς σου, τῷ είπεν ο Βελισσάριος, παρέχει σοι πολλές άφουμάς παρηγορίας : άλλά σοι ύπόσχομαι νείαν άφουμήν παρηγορίας, εάν άποχωρισθῶμεν.

Έκαστος, μετά τήν συνομιλίαν ταύτην, μετέβη νά κοιμηθῆ.

Ο Γελίμερος, από τās χαράγματα, πρό του νά ύπάγῃ νά σκάψῃ τόν κήπόν του, προσέρχεται νά ίδῃ εάν είχε καλῶς, τήν νύκτα εκείνην, άναπαυθῆ ο γέρον, τόν όποιον και εύρίσκει όρθιον, τήν ράβδον του κρατούντα εις τās χείρας, έτοιμον νά επαναλάβῃ τήν πορείαν του :

— Πῶς !, τῷ είπεν. Άρνείσαι νά μείνης επ' όλίγας ήμέρας μετά τών ξένων σου ;

— Τούτο μοι είνε αδύνατον, άπεκρίθη ο Βελισσάριος : Έχω τήν συζυγόν μου και τήν κόρην μου, άτινες στενοχωρύνται εκ τής άπουσίας μου.

Χαίρε ! και μη κάμῃς θύρῳν, σχετλιάζων δι' εσα λείπονται νά σοι εῖπω ;

Ο τυφλός ούτος γέρον, ο γέρον ούτος στρατιωτης, ο Βελισσάριος τέλος, δέν θά λησμονήσῃ ποτέ τήν φιλόφρονα ύποδοχήν, ήν τῷ έκαμες.

— Τι λέγεις ; ! Τις ο Βελισσάριος ; !...

— Ο Βελισσάριος είνε εκείνος, ο όποιος σε έναγκαλίζεσαι.

— Ω !, δίκαιε Θεέ, άνέκραξεν ο Γελίμερος, έπτοημένος και εκτός έαυτου, ο Βελισσάριος έν τῷ γράτι του, ο Βελισσάριος εκκατελείφθη τυφλός !...

— Δεινότερα τούτου έπραξαν, προσέθεσεν ο γέρον : Παράδιδοντες αύτόν εις τό έλεος τών ανθρώπων, του εξώρῳξαν πρότερον τούς όφθαλμούς...

— Α !, διέκοψεν ο Γελίμερος, διά φωνής πόνου και φρίκης, είνε τούτο δυνατόν ;... Και ποία είνε τās δυσειδή εκείνα τέρατα ;...

— Οί φθονεοί, απήντησεν ο Βελισσάριος. Μ' εκατηγόρησαν, ότι έποφθαλιώ τόν Θρόνον, όταν περι ουδενός άλλου έσκεπτόμην, ει μη περι του τάφου...

Αί κατηγορίαί των εύρον ήχώ, εγώ δ' ενεκλείσθη εις τās φυλακάς, Ο λαός τέλος εξανέστη και εζήτησε τήν άπελευθερωσίαν μου. — Αυτή δ' εξηράτο εξ αύτου. — Άλλά δίδων μου τήν έλευθερίαν, μ' έστέρησε του φωτός...

— Και ο Ιουστινιανός τό διέταξε !

— Τούτο ακριβῶς μοι προύξήνησεν άλγεινήν έντύπωσιν. Σύ γνωρίζεις με πόσην προθυμίαν και αγάπην τόν ύπηρετήσα. Τόν αγαπῶ άκόμη και τόν οικτείρω, διότι περιστοιχίζεται από άθλίους, οτινες άτιμάζουσι τās γηρατειά του. Άλλ' όλη ή ψυχραιμία μου μ' εκκατέλειπεν, όταν έμαθον, ότι ο ίδιος άπήγγειλε τήν καταδίκεν....

Έκείνοι, οτινες έπεφορτίσθησαν νά τήν εκτελέσωσι, δέν έπρεπε νά είχαν τήν τόλμην : άλλ' ως θηρία επέπεσον κατ' έμου...

Τετέλεσται !... Δέν περιμένω πλέον χάριν παρά Θεού : Προάρισται νά πλανῶμαι τυφλός και πίνης...

— Δέχθητι, διέκοψεν ο Γελίμερος, νά περάσῃς μαζί μου τās όλίγας αυτάς στιγμάς τόσον εύχαρίστου βίου.

— Θα είνε δι' έμέ, απήντησεν ο Βελισσάριος, μία γλυκεία εύχαρίστησις : άλλ' έχω άφιερωθῆ πλέον εις τήν κόρην μου και θέλω ν' άποθάνω εις τās άγκάλας της. Χαίρε !...

Ο Γελίμερος τόν ενγκαλίσθη, του καθύγρανε τό πρόσωπον με τās δάκρυά του και δέν ήδύνατο νά χωρισθῆ άπ' αύτου. Έπρεπε τέλος νά τόν αφήσῃ ν' απέλθῃ και ακολουθῶν αύτόν διά του βλεμματός :

— Ω τύχη, ανεφώνει, ω τύχη ! τις λοιπόν δύναται νά πιστεύσῃ εις σε ; ... Ο ήρωας, ο δικαίος, ο περιδόςος Βελισσάριος !...

Α ! Τώρα δά πλέον πρέπει νά θεωρηται εύτυχός ο Γελίμερος σκάπτων τόν κήπόν του. Και, λίγων ταύτα, ο βασιλεύς τών Βανδάλων άνέλαβε τήν δικελλάν του.

NOMΟΘΕΣΙΑ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΕΝΩΣΕΩΝ*

Πρὸς πρόοδον τῶν τοιούτων ἐταιριῶν ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία δὲν ἀρκεῖ πάντοτε μόνη, προσαπαιτεῖται καὶ νομοθετικὴ ἐργασία. Ἐν Ἑυρώπῃ ἡ δραστηριότης καὶ ἡ ἐνέργεια, ἡ αὐταπόρνησις τῶσιν ἐξόχων ἀνδρῶν ἐπέφεραν τὰ ἀποτελέσματα ταῦτα· ἐν τῷ κόσμῳ ἤρκεσαν δύο ἄνδρες ὁ Schulze καὶ ὁ Rappheisen, ὅπως φέρωσι εἰς φῶς καὶ διαδώσωσι τὰς λαϊκὰς τραπέζας. Ἐν τούτοις ὅμως ἐξ ἑτέρου αἱ κυβερνήσεις δὲν ὤκνησαν ὅπως ἐλθῶσιν ἀρωγὰ καὶ διὰ καταλλήλων νομοθετημάτων δώσωσι τὴν δέουσαν ὠθησιν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐμβρύων.

Ἐν τοῖς πλείστοις κράτεσιν ὑπάρχει ὅλως εἰδικὴ νομοθεσία περὶ τῶν συνεργατικῶν συνεταιρισμῶν. Ἐν Γερμανίᾳ ὁ νόμος τοῦ 1899, ἐν Αὐστρίᾳ τοῦ 1873, ἐν Βελγίῳ τοῦ 1873, ἐν Ἑλβετίᾳ τοῦ 1881, ἐν ταῖς Κάτω Χώραις τοῦ 1876, ἐν Πορτογαλίᾳ τοῦ 1877. Ἐν ἑτέροις χώραις δὲν ἐξεδόθησαν εἰδικοί νόμοι, περιελήφθησαν ὅμως διατάξεις ἐν τῷ ἐμπορικῷ νόμῳ, ἀφορῶσαι τοὺς τοιούτους συνεταιρισμούς, ὡς ἐν Ἰταλίᾳ καὶ ἐν Γαλλίᾳ ἐν τῷ νόμῳ τοῦ 1867 περὶ τῶν ἐταιριῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 18 καὶ ἀκολουθῶς Sociétés à capital variable.

Αἱ ἐνώσεις ὀφείλουσι νὰ ἀναγνωρισθῶσιν ὡς νομικὰ πρόσωπα· μόνον διὰ τούτου δύνανται νὰ ἐργάζωνται ὁμαλῶς καὶ κανονικῶς καὶ νὰ ἀναπτυχθῶσιν. Ὁ νόμος ὀφείλει νὰ ἰρίσῃ τὰς διευθυνούσας ἀρχάς, πρεσβεῖον, ἐπιστηθὸν συμβούλιον, γενικὴν συνέλευσιν, νὰ καθορίσῃ αὐστηρῶς τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις ἐκάστης, τὰς συνεπειὰς καὶ τὰς εὐθύνας δι' ὑπερβάσεις, νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν ἀναγκαίαν δημοσιότητα εἰς τὰς ἐνωτικὰς ἐνεργείας, νὰ ἐξασκῇ διαρκῆ καὶ ἀδιάλειπτον ἐλεγχον δι' ἰδιαιτέρας τεταγμένης ἀρχῆς ἐφ' ὅλων τῶν πράξεων τῶν συνεταιρισμῶν τούτων.

Τοιαύτη μόνον νομοθεσία ἀποτελεῖ τὴν προϋπόθεσιν τῆς γενέσεως καὶ ἀναπτύξεως τῶν τοιούτων συνεταιρισμῶν διότι οὕτω μόνον ἐμπεδοῦται ἡ πεποίθησις περὶ κανονικῆς λειτουργίας καὶ στερεῆς δράσεως αὐτῶν.

Λίαν ἡμιόβητη ἦν ἐν τῇ ἐπιστήμῃ τὸ ζήτημα ἐὰν ἡ νομοθεσία ὀφείλῃ νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν ἀπεριόριστον εὐθύνην τῶν μελῶν δι' ἀπάσης αὐτῶν τῆς περιουσίας (τοῦ συστήματος τούτου ἄρκος ὑπέμαχος ὁ Schulze Deliz) ἢ δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἰδρυσιν ἐνώσεως καὶ ὑπὸ περιορισμένης εὐθύνης. Τὸ πρῶτον γερμανικὸν νομοθέτημα περὶ συνεργατικῶν ἐνώσεων τοῦ 1864 ἐθέσπισε τὴν ἀπεριόριστον εὐθύνην,

Βεβαίως ἡ εἰς ὁλόκληρον εὐθύνην, ἡ εὐθύνη τῶν μελῶν ἄνευ περιορισμῶν δι' ἀπάσης αὐτῶν τῆς περιουσίας διὰ τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ἐταιρίας ἀποτελεῖ τὸ θεμελιον, τὸ sine qua non τῆς πίστεως αὐτῶν, τὴν ἀφετηρίαν ἐξ ἧς θέλει ὀρμηθῆν ἡ συνεργασία ὅπως καταλάβῃ τὴν ἀρμόζουσαν θέσιν ἐν τῇ οἰκονομίᾳ. Ἄνευ αὐτῆς τὸ βρέφος θὰ ἐγενᾶτο θνησιγενές· αὕτη εἶναι ἐκείνη, ἧτις κατὰ πρῶτον λόγον παρέχει τὴν ἀναγκαίαν ἀσφάλειαν εἰς τὰ κεφάλαια καὶ τοιοῦτοτρόπως χρησιμεύει ὅπως προσελκύσῃ αὐτά. Ἄνευ αὐτῆς δὲν δύνανται νὰ ἐξευρεθῶσι τὰ ἀναγκαῖα πρὸς σύστασιν ἰδρυτικῶν κεφαλαίων. Καὶ ἡ τοιαύτη εὐθύνη δὲν παρέχει κινδύνους εἰς ἐταιρίας τοιαύτας ἐνθα τὰ μέλη εἰσέρχονται κατ' ἐπιλογὴν καὶ ὁ ἀριθμὸς δὲν εἶναι πυλυπληθής, καθ' ὅσον ὁ ἐλεγχὸς τῆς διοικήσεως εὐκολώτερος καὶ δὲν ὑπάρχει πολὺ μεγάλη διαφορὰ εἰς τὰς σχέσεις περιουσίας τῶν μελῶν. Ἰδίως ὅθεν ἀναγκαῖα καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ἀναπόφευκτος εἰς τὰς δανειστικὰς ἐνώσεις ἡ ἀπεριόριστος εὐθύνη. Ἐξ ἑτέρου ὅμως πολλὰ ἐνώσεις, ὡς αἱ τοιαῦται ἀναλώσεως, ἀποθηκεύσεως κτλ. δὲν ἔχουσι συνήθως ἀνάγκην κεφαλαίων καὶ κατ' ἀκολουθίαν πιστώσεων ὡς ἐργαζόμενοι τοῖς μετρητοῖς· ἐνταῦθα ἡ παραδοχὴ τοῦ ἀπεριόριστου τῆς εὐθύνης ἤθελεν ἀποτύχει τοῦ σκοποῦ καὶ ἤθελε μᾶλλον συντελεῖσθαι εἰς παρακόλυσιν τῆς ἀναπτύξεως· εὐπορώτεροι τάξεις θὰ ἀπέφευγον τὴν συμμετοχὴν, καθ' ὅσον ἐπ' αὐτῶν κυρίως θὰ ἐκρέματο ὁ κίνδυνος τοῦ ἀπεριόριστου. Ἄλλὰ τὸ αὐτὸ δύναται νὰ συμβῇ καὶ ἐπὶ τῶν δανειστικῶν ἐνώσεων, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἀποκτήσωσιν ἀρκετὰ κεφάλαια, ὥστε δὲν ἔχουσι ἀνάγκην πιστώσεων πρὶν ἢ ἐδραιωθῆν τοσοῦτον ἡ πίστις αὐτῶν, ὥστε εὐχερῶς νὰ ἐξευρίσκωσι πιστώσεις. Ἐν τοιαύτῃ περιστάσει ἡ παραδοχὴ τοῦ ἀπεριόριστου τῆς εὐθύνης μᾶλλον ζημίας θὰ ἦτο πρόξενος καὶ νομοθεσία μὴ ἀναγνωρίζουσα ἐνώσεις περιορισμένης εὐθύνης θὰ ἐξηνάγαζε τὰ σωματεῖα ταῦτα, ὡς πολλὰκις συνέβη, ὅπως μεταβάλλωσι τύπον καὶ μετατραπῶσιν εἰς ἐταιρίας ἑτέρου εἶδους καὶ δὴ ἀνωμότους.

Τὸ ἐκλεκτικὸν ὅθεν σύστημα εἶναι τὸ μόνον ὀρθὸν καὶ τοῦτο παρεδέχθη καὶ ἡ νεωτέρα γερμανικὴ νομοθεσία ἀπὸ τοῦ 1889 ὡς εἶχον ἤδη αὐτὸ ἀπασαί λοιπαὶ ξένοι πλὴν τῆς Ἀγγλικῆς, ἧτις τούναντιον ἐδέχετο κατ' ἀρχὰς μόνον τὴν περιορισμένην εὐθύνην.

Ἐν Ἀγγλίᾳ ἡ friendly societies' act 1846 ἀναγνωρίζει συνεργατικὰς ἐνώσεις μὲ περιορισμένην εὐθύνην, ἐφ' ὅσον αἱ συναλλαγὰι περιορίζονται μεταξὺ τῶν μελῶν καὶ τὰ κέρδη προορίζονται μόνον δι' αὐτά· ἐνῶ δηλ. τὸ ἀγγλικὸν δίκαιον εἰς τὰς κοινὰς ἐταιρίας δὲν ἀναγνωρίζεν εὐθύνην περιορισμένην κατ' ἐξαιρέσιν, προνομίου δίκην, ἐπέτρεψεν ταύτην εἰς τὰς friendly societies. Ἡ πρῆξις ὅμως τοῦ 1852 ἀναγνώρισε καὶ τοιαύτας ἐταιρίας industrial and provident soci-

eties μὲ κύκλον εὐρύτερον ἐργασιῶν, μὴ περιοριζόμενον μεταξὺ τῶν μελῶν ἀλλὰ μόνον ὑπὸ τὸ σύστημα τοῦ ἀπεριόριστου τῆς εὐθύνης. Διὰ μεταγενεστέρων ὅμως νόμων 1852, 1853, 1856 κωδικοποιηθέντων διὰ τοῦ νόμου τοῦ 1876 ἐγένετο κατ' ἀρχὴν δεκτὴ καὶ εἰς τὸ ἀγγλικὸν δίκαιον ἡ περιορισμένη εὐθύνη.

Ὁ Γερμανικὸς νόμος παραδέχεται ἐκλεκτικὸν δεικαίωμα εὐθύνης ἀπεριόριστου δι' ἀπάσης τῆς περιουσίας τῶν μελῶν καὶ περιορισμένης δηλ. μέχρις ὀρισμένου ἐκ τῶν προτέρων ποσοῦ. Ἡ εὐθύνη διαρκεῖ δύο ἔτη μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ μέλους ἀπὸ τῆς ἐταιρίας. Τὸ αὐτὸ καὶ κατὰ τὸ Ἰταλικὸν δίκαιον. Κατὰ τὸ γαλλικὸν δίκαιον ἡ εὐθύνη διαρκεῖ πέντε ἔτη. Ὁ Βελγικὸς νόμος ἰρίζει ὅτι αἱ Unions de Credit ὀφείλουσι νὰ καθορίζωσιν ἐν τῷ καταστατικῷ των ἐὰν αἱ ἐταῖροι εὐθύνωνται solidairement ou divisément indéfiniment ou jusqu' à concurrence d'une valeur.

Ἐν τῷ αὐστριακῷ νόμῳ εὐρίσκωμεν διὰ τὰς μὲ περιορισμένην εὐθύνην ἐνώσεις ὅτι ὁ μέτοχος εὐθύνεται ἐκτὸς τῆς μετοχῆς του δι' ἕτερον ποσὸν ἴσον τοῦλάχιστον πρὸς ταύτην ἐὰν μὴ τὸ καταστατικὸν ἰρίξῃ μείζον.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΟΥΡΓΙΤΗΣ

ΟΡΑΜΑ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Φθινοπωρινὴ ἐσπέρα.

Ἡ φύσις φαίνεται ζητοῦσα ἀνάπαυσιν. Τὰ χρωματὰ τοῦ ἕαρος παρήλθον καὶ μόνον ὁ μονότονος βῦαξ ἄδει πενθίμως.

Ὁ ἥλιος φωτίζει εἰσέτι μὲ ὠχρὰς ἀκτῖνας τὸν κόσμον. Μετ' ὀλίγον ὅμως θὰ κλίνη κεκμηκῶς εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς δύνσεως.

Πόσον μελαγχολεῖ ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸ πένθος τῆς φύσεως!

Ἡ ἐσπέρα προχωρεῖ. Τὸ ἄσμα τοῦ βύακος καθίσταται ὑπωσοῦν ἀδύνατον, κινδυνεύει νὰ παύσῃ. Ἡ φύσις γυμνοῦται ἰσοῦν εἰς τὴν ἐλαχίστην πνοὴν ἀνέμου παγεροῦ τοῦ ἐγγιζόντος χειμῶνος.

Ἡ ἐσπέρα προχωρεῖ. Ὁ ἥλιος δύνει ρίπτων τὰς τελευταίας ἀκτῖνας του ἀπλανεῖς ὡς βλέμματα θνήσκοντος. Ὁ βῦαξ τονίζει τοὺς ἐσχάτους φθόγγους τοῦ πενθίμου τοῦ ἄσματος.

Πόσον θρηνεῖ ἡ ψυχὴ μου τὴν ψυχοραγοῦσαν φύσιν!

Ὁ ἥλιος ἔδυσε, ὁ βῦαξ ἐβωβάθη. Ἡ ἐσπέρα ἐπῆλθε πλέον πλήρης, καὶ τὸ πένθιμον λυκάφως φωτίζει φύσιν νεκρωθεῖσαν.

Νάρκη παντοῦ, νεκρικὴ ἡσυχία!

Ἡ πτώσις τοῦ τελευταίου φθινοπωρινοῦ φύλλου ἀπηχεῖ ὡς δοῦπος ἀσυνήθης.

Πόσον ὁ θάνατος τῆς φύσεως ἀπελπίζει τὴν ψυχὴν μου!

Ἐξαίφνης σάλπιγγες ἀντηχοῦσι. Ἡ πρὸ μικροῦ ἡρεμοῦσα ἀτμοσφαῖρα συνταράσσεται ἤδη τρομωδῶς. Οἱ ἀπέναντι βράχοι δίδουν ἠχηρὰς ἀναπάσεις εἰς τὸν ἦχον ἀπειρῶν τυμπάνων.

Καὶ ἡ φύσις εὐθὺς ἀφυπνίζεται. Τὰ πάντα λαμβάνουν τὴν προτέρα αὐτῶν κίνησιν.

Περίεργον ὅμως. Ποῦ ἡ προτέρα χαρὰ ποῦ ἡ φαιδρότης; Ἀλλοίμονον! Ἡ φύσις δὲν ὑπνώττει πλέον ἀλλ' ἀθυμεῖ. Καὶ ἡ ἀθυμία τῆς φύσεως πόσον τρομάζει τὴν ψυχὴν μου!

Τέλος αἱ σάλπιγγες σιωπῶσι. Σιγῇ διαδέχεται τὸν ἦχον τῶν τυμπάνων. Ἡ ψυχὴ μου συνέχεται ὀλίγον ἀπὸ τὸν τρόμον τῆς. Καὶ ὅμως ἡ ἀθυμία τῆς φύσεως ἐπετείνεται.

Τὸ σκότος ἐν τῷ μεταξύ ἔχει ἐπέλθει. Ἡ νύξ ἠπλωσε τὸν βαθύπυκνον πέπλον αὐτῆς καὶ εὐθὺς παντοῦ σκοτία, παντοῦ ἔρεβος. Ὁ οὐρανὸς δὲν τολμᾷ νὰ ἐπιδείξῃ τοὺς σαπφείρους του στίβους ἄλλοτε στολίζουσι τὸ γαλανὸν αὐτοῦ ἔνδυμα.—Πόσον ἐγώστρια εἶναι ἡ νύξ! Θέλει τὸ πένθος αὐτῆς νὰ συμμερίζωνται πάντες καὶ τὴν θέλησιν τῆς ταύτης τὴν ἐπιβάλλει τόσον ὥστε ἰδοῦ παρευθὺς ζωὴ ἐν νάρκῃ, οὐρανὸς μελανεῖμων.

Ἴδῃ αἱ σάλπιγγες ἤχουσι ἐκ δευτέρου. Θόρυβος ὁστις ὁμοιάζει μὲ ψίθυρον πεφοβισμένων ἀνθρώπων.....

Ἀνθρώποι ὄντως ἀντιπαρέρχονται ἐμπρὸς μου. Δὲν τοὺς βλέπω ἀλλὰ αἰσθάνομαι ὡς ἐξ ὑμεροῦ τοῦ προσέγγισίν των. Καὶ ἀκούω τὸ ἐλαφρὸν αὐτῶν βῆμα, τὸ ὑποῖον ὁμοιάζει μᾶλλον πρὸς πέταγμα μῆνους ἀπειρῶν ψυχῶν, τὸ ὑποῖον ἀναδίδει θόρυβον, μᾶλλον ὁμοῖον πρὸς παρατεταμένον ψίθυρον δέους.

Αἱ σάλπιγγες εἰσιώπησαν, ὁ ψίθυρος ὅμως ἐπιτείνει τὴν βοήν του.

Νομίζει κανεὶς ὅτι ἡ ζωὴ ἀφυπνίσθη. Ἴσως· ἀλλὰ τότε διατελεῖ ἐν φέβῳ.

Καὶ αἱ σάλπιγγες ἤχουσι ἐκ τρίτου. Ταῦτοχρόνος τὸ σκότος διαλύεται καὶ φῶς ἐκθαμβωτικὸν φωτίζει ἀπλέτως.

Γλυκεῖς ψαλμοὶ πληροῦσι τὸν αἰθέρα καὶ αἱ σάλπιγγες σιωπῶσιν αὐθις.

Ἄφρονος παρατηρῶ τὴν φύσιν, ὅποια ἀλλοίωσις. Ποῦ εἶναι ἡ γελοῖσσα καὶ ἀνθυβριθὴς ἐκείνη φύσις τὴν ὅποιαν ἄλλοτε εἶχα γνωρίσει!

Τώρα μία ἔρημος ἀπέραντος ἐκτείνεται πρὸ ἐμοῦ. Οὐδὲν δένδρον, οὐδαμοῦ χλόη. Τὰ πάντα ἐχάθησαν, ἡ ζωὴ ἐνεκρόθη.

Τώρα ἔρημος φοβερά, γυμνὴ εὐαίσθητου φύσεως.

(*) Συνέχεια ἐκ σελ. 299

Τόπος παγερός ὡς ὁ χώρος αὐστηροῦ δικαστηρίου. Μακρὰν ἐκεῖ κάτω ἐπὶ τοῦ πετροῦδος ἐκείνου βράχου βλέπω θρόνον παμμέγιστον χρυσοῦν ἐστημένον. Πέριξ ἄγγελοι σαλπικταὶ παρατάσσονται μὲ χρυσοῦς σάλπιγγας ἀνά χεῖρας.

Κάτωθεν τοῦ βράχου μυριάδες ὄντων παρατηροῦσι μετὰ δέους πρὸς τὸν χρυσοῦν θρόνον. Ἄλλ' ὄχι δὲν εἶναι ὄντα εἶναι σκιαὶ ψυχῶν αἵτινες ἔχουσι σχῆμα ἀνθρώπου.

Οἱ ψαλμοὶ ἐξακολουθοῦν νὰ ἀκούωνται τὸ φῶς ἄγνωστον πόθεν προερχόμενον καθίσταται σὺν τῷ χρόνῳ λαμπρότερον.

Αἴφνης γέρον σεβάσιμος φαίνεται ἐπὶ τοῦ θρόνου. Γέρον μὲ τὴν ὄψιν, αὐστηρὰν, κριτοῦ.

Τὸ φῶς ὅμως ἔχει γίνεи ὑπεράγαν λαμπρὸν καὶ ἀνανακλώμενον ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ θρόνου καθίσταται ἐκτυφλωτικόν. Δὲν δύναμαι νὰ ἀτενίσω πλέον εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ βράχου. Τυφλοῦμαι.

Ἦδη οἱ ψαλμοὶ δὲν ἀκούονται. Φωνὴ βροντώδης συνταράσσουσα τὸ σύμπαν διαδέχεται τὴν τελευταίαν ἀπήχησιν τοῦ ὕμνου τῶν ψαλμῶν, ἐκχέουσα τὰς παλμικὰς αὐτῆς δονήσεις, ἀμείλικτα φόβητρα τῶν κάτωθεν τοῦ βράχου, τρεμόντων ἐκ δέους, φασματωδῶν ἐκείνων ἀνθρωπίνων ὄντων, τὰ ὑποῖα μὲ τὴν σκιώδη αὐτῶν κεφαλὴν ἐσκυμμένην προσμένουν ὡς ἔνοχοι πρὸ κριτοῦ.

Πλὴν ἡ φωνὴ ὁμιλεῖ:

«Διατὶ τρέμετε; Τίνα φοβείσθε; Μήπως τρομάζετε ἀναλογιζόμενοι ὅτι εὐρίσκασθε πρὸ κριτοῦ; Φοβείσθε ἐνδεχομένην τιμωρίαν;

«Ἐλθετε εἰς ἐαυτοὺς καὶ σκεφθῆτε. Σκεφθῆτε ὅτι ὁ κριτὴς ὡς ἄλλος δικαστὴς τιμωρεῖ διὰ νὰ νοθεύσῃ. Καὶ τὸ νοθεύειν εἶναι ἀγαθὸν σύμφορον τῷ τιμωρουμένῳ».

«Ἀκούσατε τὸν δικαστὴν μετ' ἐμπιστοσύνης καὶ ἀπαντήσατε εἰλικρινῶς εἰς τὰς ἐρωτήσεις του. Ἀκούσατε, ὁ δικαστὴς, ἐρωτᾷ».

«— Ἠκολουθήσατε τοὺς νόμους οὓς ἐπέβαλεν ὑμῖν τὸ κῆρος τοῦ ὀρθοῦ λόγου; Ἐγείρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἀποκρίθητε. Ὁ κριτὴς θὰ ἔχαιρεν ἐὰν ἤκουε ἀποκρισιν εἰς τὸ ἐρώτημα του, ἐν γενικόν—Ναί».

«—»

«— Δὲν τολμάτε; Δὲν ἔχετε τὴν δύναμιν νὰ εἴπητε ἀπλῶς «Ναί». Λυπηρὸν. Ὁ δικαστὴς ἀναγκάζεται νὰ θεωρήσῃ ὑμᾶς ὡς ἐνόχους παραβάσεως τῶν νόμων τοῦ ὀρθοῦ λόγου;»

«—»

«— Σιωπᾶτε; Δὲν ἔχετε τίποτε λοιπὸν νὰ ἀπολογηθῆτε;»

«—»

«— Σιωπῆ πάλιν. Πόσον ὁ κριτὴς λυπεῖται! Καὶ ὅμως πρέπει νὰ προχωρήσῃ νὰ φθάσῃ τὸ τέλος».

Ἀπαράβασις τῶν νόμων τοῦ ὀρθοῦ λόγου ἄνευ αἰτίας εἶναι ἐγκλημα φοβερόν, ἴδιον ψυχῆς πονηρᾶς. Ὁ κριτὴς ὀφείλει νὰ νοθεύσῃ τὴν πονηρὰν ψυχὴν δι' αὐστηρὰς τιμωρίας. Περιμείνατε μετ' ἐμπιστοσύνης τὴν ἀπόφασιν τοῦ κριτοῦ».

Σιγῇ. Ἄφρονος ἀγωνία ἐνόχων, προσμενόντων νὰ ἀκούσουν τὴν τύχην των ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ δικαστοῦ. Πόσον βραδέως παρίρχονται αἱ στιγμαί.

Ἀκούσατε τέλος ὁ δικαστὴς ἀπεφάσισε.

«Ἐπειδὴ τὸ ἐγκλημά σας εἶναι βαρὺ, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐπανάδητε τοὺς αἰθεριοὺς θόλους τοῦ οὐρανοῦ προτοῦ ἀποτίσῃτε τὴν νοθευτικὴν ποινὴν. Διὰ τοῦτο ὁ κριτὴς ἀπεφάσισε νὰ δημιουργήσῃ νέον κόσμον ὅπου θὰ ὑποστῆτε τὴν κριθεῖσαν δι' ὑμᾶς τιμωρίαν. Καὶ τὸν κόσμον τοῦτον ὁ κριτὴς ἐκάλεσε — «γῆινον κόσμον»—».

«Καὶ ἡ τιμωρία ὑμῶν θὰ εἶναι: Εἰς ἐκεῖνον τὸν κόσμον θέλετε δουλωθῆ εἰς τὴν ὕλην καθ' ὃν χρόνον τιμωρὸς ἢ δυστυχία ἀλλεπάλληλα τὰ ὀδυνῶν αὐτῆς πλήγματα ἀνηλεῶς καὶ ἀδιακόπως θέλει καταφέρει».

«Ἡ ἀπόφασις τοῦ κριτοῦ πρέπει νὰ εἶναι δικαία διὰ τοῦτο, πρὸς τούτοις, δογματίζει: Ἀφοῦ ὅλοι ἀνεξαιρέτως, εἶσθαι ἔνοχοι διὰ τὸ ρηθὲν ἐγκλημα ὀφείλετε ὅλοι γενικῶς, εἰς τὸν γῆινον ἐκεῖνον κόσμον, νὰ ὑποστῆτε τὴν δουλείαν τῆς ὕλης καὶ τῆς δυστυχίας τὴν βάσανον, ὡς ὁ κριτὴς ἀπεφάσισεν».

«Ἐπειδὴ ὅμως δὲν ἐγκληματίσατε ἐξ ἴσου, ἀλλ' ἄλλοι μὲν περισσότερο ἄλλοι δὲ ὀλιγώτερον, διὰ τοῦτο θέλετε ὑποστῆτε τὴν ἐπιβληθεῖσαν τιμωρίαν ἀναλόγως πρὸς τὸν βαθμὸν τῆς ἐνοχῆς ἐνὸς ἐκάστου ἐξ ὑμῶν».

«Ταῦτα ἀπεφάσισεν ὁ κριτὴς ὁ δίκαιος, ὁ αὐστηρὸς κριτὴς. Ὁ πατὴρ ὅμως ὁ φιλόστοργος, ὁ φιλεῦσπλαγχνος πατὴρ, λυπεῖται τὰ τέκνα του καὶ θέλων νὰ ἐλαφρύνῃ τὴν ποινὴν, δωρεῖ ὑμῖν πέπλον πυκνὸν ὅστις καλύψας τοὺς «γῆινους» ὀφθαλμοὺς θέλει προφυλάσσει τὴν ὄρασιν ὑμῶν τὴν ψυχικὴν σὺν τῇ τῆς ὕλης, ἀπὸ τοῦ πικροῦ φωτός τῆς ἀληθείας».

«Οὕτω σκότος θέλει περιβάλλει τὰ πάντα πέριξ ὑμῶν. Πλάνη θέλει κυβερνᾷ τὸν νοῦν σας ἥτις θὰ προξενεῖ ἀρκετὴν ἡσυχίαν, ἀρκετὴν ἀνακούφισιν εἰς τὰς τιμωρουμένας ψυχάς».

«Προσέξατε ὅμως. Μὴ θελήσητε νὰ σχίσῃτε τὸν πέπλον αὐτόν. Ἀφίσατε ἐαυτοὺς ἐν τῇ πλάνῃ. Θὰ εἶσθε ὀλιγώτερον δυστυχεῖς».

«Ἀποχωρήσατε ἤδη εἰς τὴν «Γῆν» τὴν ὁ κριτὴς ὤρισεν ὑμῖν ἐξιλαστήριον κόλασιν καὶ ζήσατε ἐν διαδοχῇ, ἀνὰ γενεάς, ἀποτίοντες τὴν ἐπιβληθεῖσαν ὑμῖν ποινὴν».

Τὸ πᾶν ἐτελείωσε. Σκότος βαθύ ἠφάνισε τὴν αἴγλην τοῦ ἐκθαμβωτικοῦ φωτός. Σάλπιγγες ἤχουσι ἐκκωφαντικῶς.

Πνοαὶ παγεραὶ ἀνέμουν ὡς τοῦ χειμῶνος ἐπιχύνουσι ζίγη εἰς τὸ σῶμά μου.

Τὸ φθινόπωρον παρῆλθε· βαρὺς χειμῶν ἐνέσκηψε

★

Θεὶ μου οἶον ὄραμα!

Τὸ ἡσυχον βῆμα ἐνὸς διαβάτου νὰ τὸ ἐξαφανίσῃ.

Καὶ ἴδου τώρα ἐξηπλωμένοι καθὼς εἶμαι, εἰς τὸν ἀγρὸν μου, εἰς ζηλευτὸν στρώμα ἐκ πρασίνης παχείας χλόης καὶ πολυχρῶμων ἀνθῶν, ἀπολαμβάνω πλήρη, παρὰ τῆς δροσερᾶς φύσεως, ἀποζημιῶσιν διὰ τὸ φοβερόν ἐκεῖνο ὄραμα τὸ ὁποῖον πρὸ μικροῦ τόσον μὲ εἶχε τρομάξει.

Ὅντως πόσον τρομακτικὸν ὄραμα!

Ἄλλ' ἄρα γε νὰ ἦτο ὄραμα; Ὅραμα τόσον ζωηρὸν δύναται νὰ ὑπάρξῃ;

Μήπως ἦτο πραγματικότης;

Ἄλλ' ὄχι. Ἡ πραγματικότης ἀφίνει τὰ ἔχνη τῆς ἐνῶ βλέπω καλῶς ὅτι οὐδὲν τῶν πέριξ, οὐδεμίαν ὑπέστη ἀλλοίωσιν. Εὐρίσκω τὰ πάντα ὅπως τὰ ἐγνώρισκα.

Καὶ καθ' ὃν χρόνον τόσον ἀπηνῶς τὸ φοβερόν ὄραμα μὲ ἐβασάνιζεν οἱ ὀφθαλμοὶ μοῦ ἦσαν κλειστοὶ καὶ τοὶ δὲν ἐκοιμώμουν.

Ἄλλ' ἂν οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ σώματος ἦσαν κλειστοὶ ἄρα γε νὰ ἦσαν καὶ οἱ τοῦ πνεύματος;

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΚΑΠΕΤΑΝΣΤΡΑΤΑΚΗΣ

ΠΕΡΙ ΧΑΛΚΟΥ*

Ὁ Χαλκὸς καὶ τὰ κράματα αὐτοῦ.—Ὅρυκτὰ καὶ μεταλλεύματα αὐτοῦ.—Κοιτογνωθία τοῦ Χαλκοῦ καὶ ὑπολογισμὸς τῆς τιμῆς τῶν μεταλλευμάτων αὐτοῦ ἐν τῷ ἐμπορίῳ.—Παγκοσμία παραγωγή χαλκοῦ καὶ τῶν μεταλλευμάτων αὐτοῦ.—Χαλκοεργία.

Υ Π Ο

ΚΩΝΣΤ. Μ. ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

Καθηγητοῦ ἐν τῇ Πανεπιστημίῳ καὶ διευθίν. τοῦ Πολυτεχνείου

β'. Σύνταξις τῶν πεφρυγμένων μεταλλευμάτων ἐντὸς φρεατωδῶν καμίνων πρὸς παραγωγήν χαλκολίθου.

Τὰ κατὰ τὴν ἀνωτέρω φρυκτικὴν ἐργασίαν παραχθέντα μεταλλεύματα εἶνε μίγματα ὀξειδίων καὶ ὀξυθεικῶν ἀλάτων μετὰ ἀφρύτων ἐνθίων μετάλλων σιδήρου καὶ χαλκοῦ, ἐξ ὧν ὑπερτερεῖ ὁ ἐνθιος χαλκός. Ἐκτὸς τούτων συνυπάρχουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐν τοῖς πεφρυγμένοις μεταλλεύμασιν ὀξειδια, ὀξυθεικὰ ἀλατα καὶ ἐνθιαὶ ἐνώσεις ψευδαργύρου, μόλυβδου, ἀντιμονίου καὶ ἀρσενικοῦ.

Κατὰ τὴν ἐντὸς δὲ τῶν καμίνων σύντηξιν μετὰ ἐ-

(*) Συνέχεια ἐκ σελ. 341.

ξανθρακώματος (κίωκ) καὶ τῶν ἀπαιτουμένων συλλυπασμάτων ὁ μὲν σιδηρός, ὅστις εὐρίσκεται ὡς ὀξειδίων σιδήρου, μεταβάλλεται εἰς σκωρίαν, εἰς εὐτηκτον δηλ. πυρίνην ὕλην, συνισταμένην χημικῶς ἐξ ὀξυπυριτίου μετὰ σιδήρου κτλ., ἐλόκληρος δὲ ὁ χαλκός ὡς ἐνθιος χαλκός μετὰ τῶν ἄλλων μετάλλων σχηματίζει τὸν χαλκολίθον. Καὶ ὁ μὲν χαλκολίθος ἐναπομένει ἐν τῷ πυθμῆνι τῆς καμίνου, ἡ δὲ σκωρία ὡς ἐλαφροτέρα αὐτοῦ ἐπιπλεῖ καὶ ἐκρίει πρὸς τὰ ἔξω διὰ καταλλήλου τμήματος τῆς καμίνου. Διὰ βαθύτερον δὲ κειμένον ἐτέρου τμήματος ἐχχύνεται ὁ χαλκολίθος εἰς τύπους, ἵνα ὑποστῇ τὴν περαιτέρω ἐπεξεργασίαν. Παραλείπων τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐν τῇ καμίνῳ λαμβανουσῶν χώραν πυροχημικῶν ἀντιδράσεων, περιορίζομαι εἰς τὴν ἀναγραφὴν ἐνταῦθα τῆς χημικῆς συστάσεως σκωριῶν ἐκ τῶν μεταλλουργειῶν τῆς Φαλούνης καὶ Μανσφέλδης ἐν αἷς οὐδόλως ὑπάρχει χαλκός.

Φαλόνη Μανσφέλδη

Πυριτικὸν ὀξύ.	40,28	48
Ὄξειδύλλιον σιδήρου.	49,80	5
ἄργιλος.	12,20	15
ἀσβεστος.	=	20
μαγνησία.	2,67	5

Τὰ προϊόντα δὲ τῆς σύντηξεως ταύτης εἶνε οὐ μόνον σκωρία καὶ χαλκολίθος, ἀλλὰ συνθήως καὶ ἀρσενόλιθος [Speise] καὶ σιδηρόλιθος (Eisensau λύκος, ἄρκτος ἢ χυῖρος).

Καὶ ὁ μὲν χαλκολίθος, ὅστις μετὰ προηγηθεῖσαν φρύξιν θὰ συντακῇ πρὸς παραγωγήν ἀνεξεργάστου χαλκοῦ, ἐμπεριέχει 25—45 0/0 χαλκόν, ἀλλὰ οὐχὶ σπανίως καὶ 8—12 0/0. Ἐκτὸς τοῦ σιδήρου καὶ χαλκοῦ ὁ χαλκολίθος ἀναλόγως τῆς χημικῆς συστάσεως τῶν φρυχθέντων μεταλλευμάτων ἐμπεριέχει καὶ ψευδαργύρον, μόλυβδον, νικέλιον, κοβάλτιον καὶ ἄργυρον. Ἴδου καὶ ἀνάλυσις χαλκολίθου τῆς Kedabeg τοῦ Καυκάσου.

Χαλκός.	43.30
Σιδηρός.	28.74
Ψευδαργύρος	0.257
Νικέλιον	} 1.291
Κοβάλτιον	
Μόλυβδος	0.281
Ἄργυρος	0.086
Θεῖον	23.667

Ἄρσενολίθους δὲ ἢ ἀντιμονιολίθους (Speise) ἐν τῇ μεταλλουργίᾳ ἐκάλεσαν τὰ μεταλλουργικὰ προϊόντα τὰ παραγόμενα κατὰ τὴν σύντηξιν ἀρσενικούχων καὶ ἀντιμονιούχων μεταλλευμάτων, ἐμπεριεχόντων σιδηρον, πρὸς δὲ καὶ νικέλιον καὶ κοβάλτιον, ἐν οἷς καὶ μόλυβδος, ἄργυρος, οὐχὶ δὲ σπανίως καὶ χρυσός. Ἄν οἱ λίθοι οὗτοι ἐμπεριέχωσι πολὺν χαλκόν, πρέπει νὰ ἐπανατακῶσι μετὰ νέων μεταλλευμάτων χαλκοῦ. Ὁ

κατωτέρω πίναξ αναγράφει χημικὰς ἀναλύσεις δύο ειδῶν ἀρσενολίθων.

	A'	B'
Χαλκός	12.99	41.18
Μόλυβδος	0.09	0.69
Σίδηρος	12.63	35.41
Νικέλιον	1.40	0.09
Κοβάλτιον	0.09	0.04
Ἀντιμόνιον	60.00	10.79
Ἀρσενικόν	7.42	6.10
Ἄργυρος	0.36	0.03
Χρυσός	0.06	—
Θεῖον	2.04	2.60
Βισμούθειον	1.26	—

Τέλος σιδηρόλιθον (;) καλοῦσιν ἐνώσεις μετάλλων ἐν οἷς καὶ φωσφόρον, πυρίτιον, ἀνθρακικόν στοιχείον, ἀντιμόνιον καὶ ἀρσενικόν. Ἐκ τοῦ προϊόντος τούτου διὰ καταλλήλων μεταλλουργικῶν μεθόδων ἐξάγονται ὁ χαλκός καὶ τὰ ἄλλα χρήσιμα μέταλλα.

γ'. Φρύξις τοῦ χαλκολίθου.

Ὅπως ἐκ τοῦ λίθου τούτου, ἐν ᾧ συνεπυκνώθη τὸ πλεῖστον τοῦ χαλκοῦ, διὰ συντήξεως παραχθῆ ἀνεξέργαστος χαλκός, πρέπει ὁ χαλκόλιθος νὰ ὑποστῇ τελείαν φρύξιν (Totrösten), δηλ. πρέπει οὗτος ἐπὶ τοσοῦτον νὰ φρυχθῆ, ἄχρις οὗ ἀπέλθῃ τὸ πλεῖστον τοῦ θείου καὶ ἐναπομείνῃ ἐλαχίστη τούτου ποσότης, ἥτις πρέπει νὰ ὑπάρχῃ, ὅπως ἀκολουθῶς κατὰ τὴν ἐν φρεατώδει καμίνῳ, σύντηξιν τοῦ φρυχθέντος χαλκολίθου ὁ χαλκός μὴ ἀποτελεσθῇ συστατικὸν τῆς σκωρίας καὶ ἀπολεσθῇ, ἀλλ' ἐναπομείνῃ ὡς χαλκόλιθος (*).

Κατὰ τὴν φρύξιν δὲ ταύτην ὁ χαλκός, ὁ σίδηρος καὶ τὰ ἄλλα συνυπάρχοντα μέταλλα, ὅσα δὲν εἶνε ἐξαχνιστά, (θεῖον, ἀρσενικόν, ἀντιμόνιον) μετατρέπονται εἰς ὀξειδία, διότι ὑπὸ τοιαύτην κατάστασιν εἶνε δυνατὸν νὰ παραχθῆ ὁ ἀνεξέργαστος χαλκός.

Ἡ δευτέρα δ' αὕτη φρύξις γίνεται καθ' ὅμοιον τρόπον. καθ' ὃν καὶ ἡ πρώτη, ἐντὶς ὁμοίας κατασκευῆς καμίνων.

δ', Σύντηξις τοῦ πεφρυγμένου χαλκολίθου

Ὁ τελείως πεφρυγμένος χαλκόλιθος οὐσιωδῶς συνίσταται ἐξ ὀξειδίων τοῦ χαλκοῦ καὶ τοῦ σιδήρου πρὸς δὲ καὶ ἐκ μικρᾶς ποσότητος ὀξυθειωμάτων (Sulfates) ἥτοι ἐνώσεων θειικοῦ ὀξέος μετὰ ὀξειδίων μετάλλων, καὶ ἐξ ἐλαχίστου ὑπολείμματος ἐνθείου μετάλλων.

Ἐκ τειοῦτου μίγματος πυρρῶμένου, τὸ ὀξειδίον τοῦ χαλκοῦ ὑπὸ τοῦ ἐν τῇ καμίνῳ ἀναπτυσσομένου ὀξειδίου τοῦ ἀνθρακος λαμβάνει τὴν μεταλλικὴν κατάστασιν καὶ τετηκὸς καταρρίπει πρὸς τὸν πυθμένα τῆς καμίνου. Ἐπίσης καὶ ὀξυθεικὸς χαλκός ὑπὸ τοῦ πυρὸς τῆς καμίνου διαχωρίζεται εἰς ὀξειδίων χαλκοῦ, ὅπερ ὁμοίως λαμβάνει τὴν μεταλλικὴν κατάστασιν, καὶ

(*) Αἱ ἐπὶ τῆς Ὄθρου καὶ ἐπὶ τῶν παλαιῶν τοῦ κράτους συνόρων, (ἐρείπια στρατώνος Μοχλούκας καὶ χωρία Ἀρχάνιον καὶ Στύρφακας) ἀπαντῶσαι, ἀρχαῖαι σκωρίαὶ ἀγνώστου ἐποχῆς φέρουσιν ἐνίοτε καὶ μέχρι 8 % χαλκόν, μεταβεβλημένον εἰς μαλαχίτην.

ἐκ ὀξυθειον (θεικὸν ὀξύ) ὅπερ ἀπέρχεται. Τέλος ἐπίσης καὶ ἡ μικρὰ ποσότης τοῦ ἐνθείου χαλκοῦ ὑπὸ τοῦ συνυπάρχοντος ὀξειδίου τοῦ χαλκοῦ ἐλευθεροῦται καὶ τήκεται ὡς μεταλλικὸς χαλκός.

Πρέπει νὰ ὑπολειφθῆ ἐν τῇ καμίνῳ καὶ ποσότης τις ἐνθείου σιδήρου, ὅπως οὗτος, ἂν τυχὸν χαλκός ἠνώθη μετὰ ὀξυπυρίτου πρὸς σχηματισμὸν σκωρίας (ὀξυπυριτικοῦ χαλκοῦ), ἐλευθερώσῃ τὸν χαλκὸν ἀπὸ τῆς σκωρίας, καὶ ἀντικαταστήσῃ αὐτὸν ἐν τῇ σκωρίᾳ.

Τὸ δὲ μέγα ποσὸν τοῦ ὀξειδίου τοῦ σιδήρου τοῦ ἐνυπάρχοντος ἐν τῷ πεφρυγμένῳ χαλκολίθῳ πρέπει ν' ἀποσκωριαθῆ (Verschlacken), νὰ σχηματισθῇ δηλ. μετὰ ὀξυπυριτίου σκωρίας καὶ δὴ εὐτήκτους. Καὶ ἐπειδὴ ὁ πεφρυγμένος χαλκόλιθος στερεῖται ὀξυπυριτίου, πρέπει νὰ προστεθῶσιν ἐν ὠρισμένη ἀναλογία συλλιπάζματα, δηλ. ἄλλα κατάλληλα μεταλλεύματα, ἐμπεριέχοντα τὸ ὀξύ τοῦτο.

(Ἀκολουθεῖ)

ΠΕΡΙ ὙΠΝΟΥ*
ΥΠΟ ΥΓΙΕΙΝΗΝ ΕΠΟΨΙΝ

Κατὰ γενικὸν κανόνα ὁ ἄνθρωπος ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἡλικίας του ἔχει ἀνάγκη κατὰ μέσον ὄρον, 7 — 8 ὥρων ὕπνου. Ἀλλὰ τὸ χρονικὸν τούτο διάστημα ποικίλλει ἀναλόγως τῆς διαφορῆς ἡλικίας, τῆς ιδιοσυγκρασίας, τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ ἀτόμου, καὶ τοῦ κλίματος τῆς χώρας, ὡς περὶ τούτου θέλομεν διαλάβει κατωτέρω.

Ἴδου λοιπὸν ὅτι καθωρίσαμεν, ὡς οἶόν τε σαφῶς τὴν κατάστασιν τοῦ ἡμετέρου σώματος κατὰ τὸν ὕπνον, ὡς καὶ τὸν μέσον χρόνον καθ' ὃν ὀφείλει νὰ διαρκῇ ἡ κατάστασις αὕτη, ἐὰν θέλωμεν ὅπως ὑφίσταται ἰσορροπία μετὰ τῆς σωματικῆς καὶ διανοητικῆς κοπῆσεως καὶ τῆς ἡμερησίας ἀναπαύσεως.

Ὁ ὕπνος ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τῆς σωματικῆς καὶ πνευματικῆς ἀναπαύσεως δύναται νὰ ᾖ ἐλαφρὸς ἢ βαρὺς. Καὶ ὁ μὲν ἐλαφρὸς ὕπνος καλεῖται ὕπνωδία (somnia = γλᾶρα ἢ νύστα), ὁ δὲ βαρὺς κῶμα ἢ ληθαργία, καὶ οὗτος παρεμφερεῖ πρὸς τὸν θάνατον, ἐξ οὗ καὶ τὸ τοῦ Πλάτωνος ἀκαθεύδων γὰρ οὐδεὶς οὐδενὸς ἄξιος, οὐδὲν μᾶλλον τοῦ μὴ ζῶντος».

Ὁ ὕπνος καταλαμβάνει πρῶτον τοὺς ὀφθαλμούς, ὧν χαλαροῦνται τὰ βλέφαρα καὶ καταπίπτουσιν, ἐπερχόμενον ἅμα καὶ εὐαρέστου τινὸς αἰσθήματος, περὶ οὗ ὁ Ὅμηρος λέγει :

* Συνέχεια ἐκ Σελ. 368

« Τῷ δ' ὕπνου ἀπήμονά τε λιάρῶν τε χεῦει ἐπὶ βλεφάροισιν, ἰδὲ φρεσὶ πεφκαλλυμένῃ»
[Ὅμ. Ἰλ. Ε. 164].

« Ὅρα οἱ ὕπνον ἤδ' ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη».
[Ὅμ. Ὀδ. Τ. 604. Υ. 54. Ε. 271. Ν. 79.]

Μετὰ τὴν χαλάρωσιν τῶν βλεφάρων χαλαροῦνται οἱ μῦς τοῦ προσώπου καὶ τῶν ποδῶν, καὶ πίπτει πᾶν τὸ ἐν ταῖς χερσὶ κρατούμενον, δι' ὅπερ καὶ ὁ Ὅμηρος ἀποκαλεῖ τὸν ὕπνον λυσιμελῆ. [Ὀδ. Δ. 794. Σ. 199. Υ. 57. Ψ. 343]. Μετέπειτα καταπαύει ἡ ἀκοὴ καὶ πᾶσα ἄλλη αἰσθησις, ὡς καὶ ἡ θέλησις, τὸ δὲ σῶμα ὑποπίπτει εἰς ἐντελῆ ἀναίσθησίαν, καὶ παύει πᾶσα σέξις τοῦ ἐνεργεῖν αὐτοῦ πρὸς τὰ πέριξ ἀντικείμενα, ὡς καὶ πᾶσα σκέψις καὶ φροντίς. Δι' ὅπερ ὁ Ὅμηρος ἀποκαλεῖ ἐπίσης τὸν ὕπνον γλυκόν, νήδυμον, ἀμβρόσιον, μελιφρονα, ἠδύν, λύοντα μελεδύματα θυμοῦ, μελιθεά, ἠδυμον κλπ.

Ὁ ὕπνος ἐπέρχεται κάλλιν διὰ τῆς κατακλίσεως τοῦ σώματος ἐν ὀριζοντίῳ θέσει. Ὁ δὲ καταλληλότερος πρὸς ὕπνον χρόνος εἶνε ἡ νύξ, ἀπὸ τῆς 10ης ἢ 11ης τῆς ἑσπέρας ὥρας μέχρι τῆς 5ης ἢ 6ης τῆς πρωίας, ἥτις συμπίπτει, ὡς τὰ πολλὰ, πρὸς τὴν ἀνατολὴν τοῦ Ἡλίου. Ὁ οὕτω καθεῖδων ἔχει τὸν νοῦν ζωηρὸν ἐγειρόμενος καὶ αἰσθάνεται τὸ σῶμα αὐτοῦ καλῶς ἔχον. Οἱ δὲ πολλὰς ὥρας μετὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου ἐγειρόμενοι ἔχουσι τὸναντίον τὴν κεφαλὴν βαρεῖαν καὶ ἐπισκοτισμένην, τὸ σῶμα χαλαρόν, καὶ αἰσθάνονται κακοδιαθεσίαν, ἄπερ διαρκοῦσιν ἐπὶ πολλὰς ὥρας.

Θεωρεῖται δὲ ἡ νυκτερινὴ αὕτη ὥρα ὡς ἡ καταλληλοτέρα πρὸς ὕπνον, διότι κατ' αὐτὴν ἐπικρατεῖ μεγάλη ἴσυχία καὶ βαθύ σκοτός, συντελοῦντα εἰς τὴν ἀνάπαυσιν τοῦ σώματος. Τὴν νύκτα ἡ ἀτμόσφαιρα ἔχει πλεῖον ἀνθρακικὸν ὀξύ καὶ ὀλιγώτερον ὀξυγόνον ἢ τὴν ἡμέραν. Καὶ τὸ μὲν ἀνθρακικὸν ὀξύ, τὸ ὑπερέχον κατὰ τὴν νύκτα χαλαρώνει τὸ σῶμα, βραδύνει τὴν κυκλοφορίαν, μοιῖ τὴν παραγωγὴν τῆς ζωικῆς θερμότητος, καὶ ἐπιφέρει ἀνάπαυσιν, τὸ δὲ ὀξυγόνον, τὸ ὑπερέχον κατὰ τὴν ἡμέραν, ζωογονεῖ καὶ τονίζει τὸ σῶμα πρὸς ἐξέγερσιν. Ἐπίσης τὸ φῶς τῆς ἡμέρας ζωογονεῖ τὸ σῶμα, τὸ δὲ σκοτός τῆς νυκτὸς χαλαρώνει τοῦτο. Τὴν νύκτα ὑπάρχει πλεῖον ὑγρασία ἐν τῇ ἀτμοσφαιρᾷ ἢ τὴν ἡμέραν, συντελοῦσα ἐπίσης εἰς τὴν χαλάρωσιν τοῦ σώματος καὶ τὸν καλὸν ὕπνον. Πολυάριθμοι δὲ παρατηρήσεις ἐπιβεβαιῶσαι τὰς θεωρητικὰς ταύτας σκέψεις, καθ' ὅσον οἱ ἐργαζόμενοι κατὰ τὴν νύκτα καὶ κοιμώμενοι τὴν ἡμέραν, ὑποῖοι εἰσὶν οἱ χαρτοπαῖται, οἱ δημοσιογράφοι καὶ ἰδίως οἱ συντάκται τῶν πρωινῶν ἐφημερίδων, καὶ οἱ τυπογράφοι αὐτῶν, οἱ ἀρτοποιοὶ κτλ. ἔχουσι χαλαρὰς τὰς σάρκας, εἰσὶ νωθροί, ὠχροὶ τὴν ὄψιν καὶ διαρκῶς κα-

κοδιᾶθετοι. Πάντες δ' οὗτοι παρουσιάζουσιν ἅμα καὶ ἐπισκοτίσιν τῆς διανοίας κατὰ τὰς προμεσημβρινὰς ὥρας. Δι' ὅπερ καὶ ὁ Ὀρριβάσιος λέγει : «Φύσει γὰρ πᾶς ὕπνος δειλινὸς κακός». Τὸ τοιοῦτον δ' ἐπιβεβαιοῖ καὶ ἡ Στρατιωτικὴ Ἱστορία.

Ἐπὶ τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ Α' Ναπολέοντος, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν Ἰσπανικῶν πολέμων, δύο Γαλλικὰ τάγματα ἀνεχώρησαν ἐκ τοῦ αὐτοῦ τόπου διευθυνόμενα εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν, καὶ μέλλοντα νὰ ὀδοιπορήσωσιν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. Τὸ ἐν τούτων ὀδοιπόρει τὴν ἡμέραν καὶ ἀνεπαύετο τὴν νύκτα, τὸ δ' ἕτερον ὀδοιπόρει τὴν νύκτα καὶ ἀνεπαύετο τὴν ἡμέραν. Καὶ τὸ μὲν κατὰ τὴν ἡμέραν ὀδοιποροῦν ἀφίχθη εἰς τὸ τέμα ὑγιῶς ἔχον, τὸ δὲ κατὰ τὴν νύκτα ὀδοιποροῦν ἀπώλεσε καθ' ὁδὸν πολλοὺς στρατιώτας καὶ ἵππους, ἐνεκα νόσων προελθουσῶν ἐκ τῶν κατὰ τὴν νύκτα συνεχῶν πορειῶν.

Μόνον εἰς τοὺς ἐξ ἀπολύτου ἀνάγκης μὴ ὑπνώττοντας ἰκανὰς ὥρας κατὰ τὴν νύκτα, ὁ τῆς ἡμέρας ὕπνος, γινόμενος πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἐλλείψεως τοῦ νυκτερινοῦ, οὐδὲν ἐπάγεται κακόν, ἀλλὰ μᾶλλον εὐάρεστον κατάστασιν.

Ὁ ὕπνος εἶνε ποθητότερος καὶ ἡδύτερος κατὰ τὸν ὄρθρον καὶ τὸ λυκαυγές, διαρκεῖ δὲ συνήθως ὁ τοιοῦτος ὕπνος 1 ἢ 1½ ὥραν. Ὅσον δ' ὁ ὕπνος γίνεται ἡδύτερος καὶ μὴ διακεκομμένος τόσον ἀναληπτικώτερος τῶν δυνάμεων καθίσταται. Τοιοῦτον ὕπνον ποιοῦσι συνήθως οἱ πολὺ κεκμηκότες σωματικῶς.

Ἀφ' οὗ δ' ὡς εἶπομεν ἀνωτέρω, ὁ ὕπνος εἶνε ἀνάπαυσις τοῦ σώματος καὶ τοῦ πνεύματος, ἔπεται ὅτι ὅσω πλεῖστον κοπιᾷ τὸ σῶμα καὶ τὸ πνεῦμα τόσον ἀναγκαϊότερος ἀποβαίνει ὁ ὕπνος.

Ὁ ὕπνος δὲν ἐπέρχεται εἰς πάντας ἐπίσης εὐκόλως οὐδὲ κατὰ πᾶσαν ὥραν τοῦ ἡμερονυκτίου, διότι ἐπηρεάζει τοῦτον μεγάλως ἡ συνήθεια, ἡ κατάστασις τοῦ στομάχου καὶ διάφορα ἄλλα ἠθικὰ αἰτία. Δύναται τις νὰ συνειθίσῃ ὅπως κοιμᾶται καὶ ἀφυπνίζεται εἰς ὠρισμένας ὥρας, ὡς τοῦτο συμβαίνει εἰς τοὺς στρατιώτας καὶ τοὺς ἐσωτερικοὺς μαθητὰς τῶν σχολείων, οἵτινες νυστάζουσιν ἅμα ἔλθῃ ἡ ὠρισμένη ὥρα τοῦ ὕπνου (σιωπητήριον) καὶ συνηθίζουσι ν' ἀφυπνίζωνται κατὰ τὴν αὐτὴν πρωινὴν ὥραν (ἐωθινόν), ἐὰν δις ἢ τρίς μόνον κατὰ συνέχειαν πράξωσι τοῦτο.

Πᾶν ὅ,τι προκαλεῖ συσσώρευσιν ἢ ἐλάττωσιν αἵματος εἰς τὴν κεφαλὴν ἐπιφέρει ὕπνον. Ἡ πολυφαγία π.χ., ἡ πολυποσία, τὰ ναρκωτικά, ἡ περίψυξις τοῦ σώματος, ἡ αἱμορραγία, τὰ καθάρσια κλπ. Ἰδίως δ' ἐπέρχεται διάθεσις πρὸς ὕπνον ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς πέψεως τῶν τροφῶν, ὅποτε ὁ στόμαχος ὑπερτερεῖ καὶ θερμότερος ἐστί. Διὰ τοῦτο καὶ ἐπίθεμα θερμὸν ἐπὶ τοῦ ἐπιγαστρίου [κατάπλασμα] προκαλεῖ ἐνίοτε ὕπνον. Ἐπίσης προκαλοῦσιν ὕπνον οἱ μονότονοι ἤχοι,

ὡς ὁ τοῦ ἔκκερμουῦς ὠρολογίου καὶ ὁ τῆς βρυχῆς, ἡ μονότονος ἠμιλία καὶ μουσική, ἡ σιωπή, ἡ ἀκίνησία, τὸ σκότος, τὰ θερμὰ λουτρά, ἡ προσήλωσις τοῦ βλέμματος ἐπὶ στίλβοντός τινος ἀντικειμένου, ἡ ἐν τῇ κλίνῃ ἀναγκασίς κλπ., ὅπερ δέον νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψει καὶ ἐφαρμοζῶσιν ἐκ περιτροπῆς οἱ ἐξ ἀϋπνίας πάσχοντες.

Ἰπάρχουσι μάλιστα καὶ εἰδικὰ βιβλία, ὑποπόρα, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ γεγραμμένα ἅπερ ἐπιγράφονται «*Βιβλία τοῦ προσκεφαλαίου*» διότι παραμένουσιν ἐνίοτε ἐπὶ μῆνας ἢ καὶ ἔτη ὀλόκληρα παρὰ τὴν κλίνην τῶν ἀναγνωστῶν, χωρὶς νὰ περατωθῇ ἡ ἀνάγνωσις αὐτῶν. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ ξεπατιώμεθα χεῖροτε ἐκ τῆς κολακευτικῆς ταύτης ἐπωνυμίας «*Βιβλίον τοῦ προσκεφαλαίου*» καὶ νὰ νομίζωμεν ὅτι ταῦτα ἔχουσιν εἰδικὴν ἐφ' ἡμῶν ἐνέργειαν πρὸς πρόκλησιν ὕπνου. Διότι εἶνε μὲν ἀληθὲς ὅτι ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῶν βιβλίων τούτων ὁ ὕπνος ἐπέρχεται ἐνίοτε, ἀλλὰ τούτο συμβαίνει ἄλλοτε μὲν ἐξ ἀτυποβολῆς, μεταβιβαζομένης ἐφ' ἡμῶν τῆς ἐφέσεως τοῦ συγγραφέως αὐτῶν, ἄλλοτε δὲ διότι ταῦτα εἰσὶν οὕτω κακῶς γεγραμμένα ὥστε ν' ἀγνοῖ ἡ ἀναγνώστῃς χεῖροτε τὴν 10ην σελίδα τοῦ βιβλίου, καθ' ὅσον πρὶν ἢ οὗτος φθάσῃ εἰς τὴν 9ην σελίδα ἢ ἀνάγκασις ἐπιφέρει ἐπ' αὐτοῦ τὸ ὑπνοφόρον ἀποτέλεσμά της ἐκ τῆς στρυφνότητος τῶν ἐνοιῶν τοῦ συγγραφέως ἢ καὶ ἐκ τῆς ἀηθείας τῶν γραφομένων. Ὁ Κάντιος ὅταν εἶχεν ἀϋπνίαν διέτασσε τὴν εἰς ἐπήκουον αὐτοῦ ἀνάγνωσιν τοῦ βίου τοῦ Κικέρωνος.

Ἔτερα δ' ἄτομα ὑποφέροντα ἐξ ἀϋπνίας ὑπνώττουσιν ἐπίσης ἐὰν ἐπιβληθῇ αὐτοῖς ν' ἀριθμήσωσι μέχρι τῶν 1000, ὅποτε καταλαμβάνονται ὑπὸ τοῦ ὕπνου πρὶν ἢ περατώσῃ τὴν ἀρίθμησιν ταύτην.

Οἱ ἀβροδίται Ἀσιανοὶ προκαλοῦσιν ἐπίσης ὕπνον τρίβοντος τοῦ ὑπνέτου ἐλαφρῶς τὰ πέλματα καὶ τοὺς μεγάλους δακτύλους τῶν ποδῶν αὐτῶν, καὶ ἐκφωνοῦντος ἐν ταύτῳ μονότονά τινά ἄσματα.

Ἡ πόσις μικρῆς πρὸς τῆς οἴνου πρὸ τῆς κατακλίσεως ἐπιφέρει ἐπίσης ὕπνον ἀτάραχον εἰς τοὺς μὴ εἰθισμένους περὶ τὴν χρῆσιν αὐτοῦ.

Τὰ νήπια κοιμίζουσιν αἱ μητέρες, ἀπὸ τῶν παιλοιοτάτων χρόνων μέχρι τῶν καθ' ἡμῶν διὰ ρυθμικῶν ταλαντεύσεων ἐν τῇ κοιτίδι (κούρμα) καὶ μονοτόνων ἁμαμάτων (νανούρισμα). Καὶ οὐδὲν μὲν γραφικώτερον τῆς εἰκόνος τοῦ νὰ βλέπῃ τις νεαρὴν μητέρα ἢ σεβασμίαν μᾶμμην λιχνίζουσαν διὰ τοῦ ποδὸς νήπιον, καθ' ὃν χρόνον γνέθῃ τὴν ρόκαν της καὶ ᾄδει διὰ φωνῆς γλυκείας δημῶδες τι ἄσμα τῆς πατρίδος της. Ἀλλ' ἡ ὑγιεινὴ καταδικάζει τὸ λίκνισμα τοῦτο ὡς ἐπιβλαβὲς εἰς τὴν ὑγίαν τῶν βρεφῶν, ἅφ' ἐνὸς μὲν διότι ἐπιδρᾷ κακῶς ἐπὶ τοῦ νευρικοῦ συστήματος τῶν παιδίων, δυνάμενον νὰ προκαλέσῃ βαρείας τούτων

διαταραχάς, καὶ ἅφ' ἑτέρου διότι τὸ νήπιον ἐξοικειούμενον ταχέως πρὸς τοῦτο δὲν δύναται πλέον νὰ κοιμηθῇ ἄνευ λίκνισματος. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ καθηγητῆς Pinard λαν κατηγορηματικῶς ἀποφαίνεται ὀμιλῶν περὶ κοιτιδῶν ὅτι: «*Ἡ καλλιτέρα κοίτις εἶνε ἐκείνη ἣτις δὲν ταλαντεύεται.*

[*Ἀκολουθεῖ.*]

Σ. Ν. ΧΩΜΑΤΙΑΝΟΣ
Ἐπίταρος

ΑΙ ΤΡΕΙΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΙΣ *)

[ΔΙΗΓΗΜΑ]

ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΤΟΥ LE GUILLOIS

Αὕτη ἠοθάνετο τὸν ἐρχόμενον θάνατον μετὰ χαρᾶς μὲν δι' ἑαυτήν, μετὰ φρίκης δὲ διὰ τὸν υἱὸν της· ἦτο τόσο ἀδύνατος ὥστε αἱ λέξεις ἐφαίνοντο ἐξερχόμεναι ἐκ μακρουτοῦ ἐσοκαμένου κοιλώματος καὶ ἔφθανον μόλις εἰς τὰ ὦτα τοῦ τέκνου της. Πρὶν τῇ ὀμιλήσῃ, ὁ Ραϋμόνδος ἔχουεν εἰς τὸ μοναδικόν του ποτήριον ἓν κοχλιάριον ἐκ τοῦ φαρμάκου. — Πιέτε μητέρα μου, πιέτε ἀμέσως, εἶνε ἡ ὑγεία. — Ἡ ἀσθενὴς ἐκίνησε τὴν κεφαλὴν. Ἦθέλησε λοιπὸν νὰ σοῦ δώσῃ ἀκόμη; εἶπεν αὐτῇ. Πῶς νὰ τὸν πληρώσωμεν; Θεέ μου! εἶπε χαμηλότερα. Ὅσον χαμηλοφώνως καὶ ἂν ὠμίλησεν, ὁ Ραϋμόνδος τὴν ἤκουσεν. Ἡ χαρὰ του ἐξεχειλίσεν. — Μητέρα μου, μητέρα μου, χαρῆτε! Εἶμεθα πλούσιοι, ἐπὶ τέλους — Πλούσιοι, ἐπανάλαβεν ἡ δυστυχὴς, πλούσιοι! Τί θέλεις νὰ εἴπῃς; — Θέλω νὰ εἴπω ὅτι ὁ Θεὸς ἤλθεν εἰς βοήθειάν μας. Παρατηρήσατε μητέρα μου, εἰς τὸ πορτοφόλιον τοῦτο ὑπάρχουσι 10 χιλιάδες φράγκα. — Δέκα χιλιάδες φράγκα! ἀνέκραξεν ἡ ἀσθενὴς ἔντρομος. Καὶ πόθεν προέρχονται; — Ὁ Ραϋμόνδος τῇ διηγήθη τὸ συμβεβηκός. — Τὸ ἐγνώριζον καλῶς, τέκνον, εἶπεν αὐτῇ τότε, δὲν θὰ ἠδυνάμεθα νὰ γίνωμεν πλούσιοι τόσο ταχέως. — Τί λέγετε μητέρα μου; — Τὸ χρῆμα τοῦτο δὲν μᾶς ἀνήκει. — Ἀλλὰ... Δὲν ἔχομεν δικαίωμα νὰ τὸ διαθέσωμεν. — Πῶς!... θὰ ἠθέλετε... — Θέλω ἵνα, ἀμέσως ἀπὸ τῆς πρωίας ταύτης, πορευθῆς καὶ τὸ παραδώσῃς εἰς τὴν Ἀστυνομίαν. — Ὁ Ραϋμόνδος, καταβεβλημένος, ἔπεσεν ἐπὶ τοῦ καθίσματος χωρὶς νὰ ἔχη τὴν δύναμιν ν' ἀπαντήσῃ.

* Συνέχεια ἐκ Σελ. 363.

Κεφ. IV. Τὸ μαρτύριον τοῦ Ταντάλου

— Ναι, τέκνον μου, ἐξηκολούθησεν ἡ ἀσθενὴς ἐμψυχουμένη βαθμῶδον, πρέπει ὁ ἀπολέσας νὰ ἐπανεύρῃ τὰ χρήματά του· νὰ τὰ κρατήσωμεν εἶνε πραγματικὴ κλοπὴ διότι δὲν ἔχομεν τὰ μέσα νὰ τ' ἀποδώσωμεν. ὦ! μητέρα μου, εἶπεν ὁ Ραϋμόνδος, ἐξητλημένος καὶ καταβεβλημένος πρὸ τριάκοντα ἔξ ὥρων δὲν ἔφαγον τίποτε... Θέλετε λοιπὸν ν' ἀποθάνω; — Ἐχε πεποίθησιν εἰς τὸν Θεόν, υἱέ μου, καὶ δὲν θὰ σὲ ἐγκαταλείψῃ· ἀλλὰ πρῶτον, κάμε τὸ καθήκόν σου. — Ἀλλὰ μητέρα μου δὲν εἶνε αὐτὸς ὅστις ἤλθεν εἰς βοήθειάν μας; — Εἶνε νέα δοκιμασία τὴν ὅπιαν στέλλει καὶ πρὸς σὲ καὶ πρὸς ἐμὲ ἣτις μετ' ὀλίγον μέλλω νὰ παρουσιασθῶ ἐνώπιόν του. — ὦ! ἐφώναξε μετὰ πικρίας, διατι νὰ μὴ ὑπάγω εἰς τὸν ἀρτοποιὸν πρὶν ἐπιστρέψω ἐδῶ; Ἦθελον νὰ σᾶς σώσω, μητέρα μου, καὶ σεῖς με χάνετε... — Ραϋμόνδε, πολὺ με θλίβεις· ἀλλὰ πόσον βαθύτερα θὰ ἦτο ἡ θλίψις μου, ἐὰν εἶχες κάμη ἐκεῖνο τὸ ὅποσον λέγεις!... Πρόσεξον καλῶς νὰ μὴ ἐγγίσῃς τὰ χρήματα ταῦτα τέκνον μου· ἀπόδος ἀθικτον τὴν παρακαταθήκην ταύτην πεσοῦσαν εἰς χεῖρας ἐντίμου καὶ καθαρᾶ· παῦσον νὰ ἐπιθυμῆς τὴν περιουσίαν τοῦ ἄλλου. — Ἀλλὰ πεινῶ μητέρα μου, πεινῶ!... ὦ! Θεέ μου εἶπεν ἡ ἀσθενὴς μετὰ λυγμῶν... Θεέ μου πόσον αἱ κρίσεις σου εἶνε τρομεραὶ!... Θὰ ἴδω τὸν υἱὸν μου νεκρὸν ἢ ἐγκληματίαν;... Ἀπόστρεψον, ὦ Θεέ μου, ἀπ' ἐμοῦ τὸν τρομερὸν τοῦτον πειρασμὸν μὴ ἐπιτρέψῃς ὥστε ἡ τεταραγμένη συνείδησίς μου νὰ ὑποχωρήσῃ τὴν τελευταίαν στιγμὴν καὶ με ἀπομακρύνῃ διὰ παντός ἀπὸ Σοῦ!

Προσηύχeto μετὰ θερμῆς. Ὁ Ραϋμόνδος, συνειθισμένος ἐκ παιδικῆς ἡλικίας νὰ ὑπακούῃ ἄνευ ἀντιλογίας τὴν λατρευτὴν ταύτην μητέρα, ἐνόησε τέλος ὅτι αὐτὴ θὰ ἔμενεν ἀκαμπτος καὶ ὅτι τῇ ἐπέβαλλε, διὰ τῆς ἀντιστάσεώς του, νέαν βάσανον· Ἐπλησίασε τὴν θνήσκουσαν. Καλὴ μου μητέρα, εἶπε, συγχωρώσατέ μοι θὰ σᾶς ὑπακούω. Ἡ ἀτυχὴς γυνὴ τῷ ἔτεινε τοὺς βραχίονας καὶ τὸν ἐσφιγγε σπασμωδικῶς. Εἶτα τὰ χεῖλη της ἐσιθύρισαν νέαν προσευχὴν. Ἐζήτει παρὰ τοῦ Θεοῦ νὰ εὐσπλαγχνισθῇ τὸν Ραϋμόνδον της. Οὗτος τὴν διέκοψε διὰ νὰ τὴν κάμῃ νὰ λάθῃ καὶ ἄλλο κοχλιάριον ἱατρικοῦ. Καὶ μετ' ὀλίγον αὐτὴ ἐβυθίσθη εἰς ληθαργικὸν ὕπνον καὶ ὁ Ραϋμόνδος ἔμεινε μόνον με τὰς παραχώδεις σκέψεις του, τὰ διαλυθέντα ὄνειρά του, τὰς παρελθούσας καὶ παρούσας βασάνους του. Οὔτε κἀν τῷ ἐπῆλθεν ἡ σκέψις ν' ἀπειθήσῃ πρὸς τὴν μητέρα του. Ὅταν αὐτὴ ἐξύπνησε, μόλις εἶχον σημάνῃ ἐννέα ὥραι. Αἰσθάνομαι καλλιτέρα, εἶπεν αὐτῇ. Πήγαινε, τέκνον μου, πήγαινε,

νὰ ἐκπληρώσῃς τὸ καθήκόν σου. Ὁ νέος ἐνηγκαλίσθη τὴν μητέρα του καὶ κατῆλθε κλονιζόμενος. Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ του εἰς ἄνθρωπος ἐζήτει ἐλεημοσύνην, στηριζόμενος εἰς δύο βακτηρίας, μετὰ τὴν κεφαλὴν περιτυλιγμένην δι' ἐπίδεσμον φέροντος κηλίδας αἵματος. Οἱ διαβάται τοῦ ἔδιδον σχεδὸν ὅλοι καὶ ὁ Ραϋμόνδος ἐλυπεῖτο διότι δὲν ἠδύνατο νὰ τοὺς μιμηθῇ. Αἶφνης εἰς ἐνωματάρχῃς τῆς Ἀστυνομίας ἐφάνη εἰς τὴν κάμην τῆς ὁδοῦ. Εἰς τὴν θέαν του ὁ ἐπαίτης ἔλαβεν ὑπὸ τοὺς βροχίονάς του τὰς βακτηρίας καὶ ἐφυγεν ὄλας δυνάμει, διὰ νὰ ὑπάγῃ νὰ ἐπαναρχίσῃ τὴν ἀτιμιον κωμωδίαν του, ἢ νὰ μεθύσῃ μετὰ τὸ χρῆμα τῶν ἀγαθῶν εὐπίστων ψυχῶν. Ὁ Ραϋμόνδος ἐκίνησε τὴν ὄχραν καὶ εὐγενῆ αὐτοῦ κεφαλὴν μετ' ἀηδίας καὶ ἐξηκολούθησε τὸν δρόμον του. Φθάσας εἰς τὴν Ἀστυνομίαν κατέθηκε τὸ πορτοφόλιον ἐκθέσας πῶς εὔρεν αὐτό. Ὁ Ἀστυνόμος τὸν ἐπήνεσε διὰ τὴν τιμιότητά του καὶ τῷ εἶπεν ὅτι θὰ ἐγίνοντο αἱ ἀπαιτούμεναι ἐρευναι πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ ἀπολέσαντος, καὶ ἐν τῇ περιπτώσει μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς ἔτους καὶ μίας ἡμέρας οὐδεὶς ἐπαρουσιάζετο νὰ τὸ ζητήσῃ, συμφώνως πρὸς τὸν νόμον θὰ τοῦ τὸ ἐπέστρεφον. Ὁ Ραϋμόνδος ἐμειδίασε μειδίαιμα πλήρες μελαγχολίας. Μετὰ ἐν ἔτος ἐσκέπετο, ὁ Θεὸς ἠέξευρε ποῦ θὰ εἴμαι! Ἐπανάρχετο, πλήρης θλίψεως παρὰ τῇ μητρί του. Καθ' ὁδὸν εἶδε παιδία πορευόμενα εἰς τὸ σχολεῖον. Ἐν ᾧ ἐπαίζον καὶ ἐδάδιζον, ἕκαμνον συγχρόνως διὰ τῆς χειρὸς γενναῖα ρήγματα εἰς τὰς ζαχαρωμένας φέτας τὰς ὁποίας τοὺς εἶχον δώσῃ διὰ τὸ πρόγευμα. Ὁ ταλαίπωρος κατελήφθη ὑπὸ ζωηρᾶς ἐπιθυμίας νὰ ὀρμήσῃ ἐπὶ τοῦ πολυποθῆτου ἐκείνου ἄρτου καὶ νὰ τοὺς τὸν ἀρπάσῃ... Ὅποια ἀθλιότης!... Ἀνέδη μετὰ κόπου μέχρι τοῦ ὑπερῶου. Ἀλλόκοτος θόρυβος τὸν ἐπάγασεν ἐκ φρίκης. Ἦνοιξε σιγὰ τὴν θύραν. Ἡ μῆτηρ του ἕκαμνε τὸν θόρυβον ἐκείνον. . . Ἦτο ἡ ἐπιθανάτιος ἀγωνία... Ἐκτὸς ἑαυτοῦ, ἀρπάζει τὴν ἀγαπητὴν της χεῖρα. . . ψυχρὰν! . . . ἀσπάζεται τὰς παρειάς... παγωμένας! . . . Μετὰ πέντε λεπτά, τὸ πᾶν ἐτελείωσεν. Ὁ Ραϋμόνδος ἐκλείσσε τοὺς ὀφθαλμοὺς της καὶ τὴν παρετήρησεν ἀκίνητος μετὰ τὸ βλέμμα ἀτενὲς καὶ ἄγριον. — Μητέρα μου, μητέρα μου, ἐφώναξε, μ' ἐγκατέλειψες. — Καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τοῦ δαπέδου τοῦ δωματίου εἰς κατάστασιν ὀλίγον διαφέρουσαν ἐκείνης τῆς μητρός του. Ἦτο ἡ ὥρα τῆς ἐπισκέψεως τοῦ ἱατροῦ. Ἐφθασεν ὡς συνήθως, ἐκτύπησε, καὶ μὴ λαμβάνων ἀπάντησιν εἰσῆλθεν. Οἱ ὀφθαλμοὶ του, καίτοι συνειθισμένοι εἰς φρικτὰ θεάματα, ἐπληρώθησαν δακρύων. Μετὰ μίαν ὥραν, τῇ φροντίδι του, ὁ Ραϋμόνδος μετεφέρθη εἰς τι νοσοκομεῖον. Εἶχε προσβληθῇ ἐξ ἐγκεφαλι-

κῆς συμφορήσεως μετ' ἐπιπολεῖς ὡς ἐκ τῶν πολλῶν στερήσεων τὰς ὁποίας εἶχεν ὑποφέρει.

VI. Νύξ κραιπάλης — καὶ τὰ μετ' αὐτήν.

Εἰς ὑγείαν τοῦ ἀμφιτρύονός μας! Κενώσατε τὰ ποτήρια.... Γκαρόν, καὶ ἄλλο πόντοι! — Εὐρισκόμεθα ἐν τινὶ γνωστῷ ἐστιατορίῳ καὶ ποτοπωλείῳ οὐχὶ μακρὰν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ τῶν Λειμώνων μεταξὺ φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν ἐν πληρῇ κραιπάλῃ. Ἀφ' οὗ ἔφαγον κατὰ κόρον, ἔπιον, ἔπιον.... ἡ μέθη εἶχε φθάσει εἰς τὸ κατακόρυφον, ἐχώρευον ἤδη περὶ τῆς τραπέζης ἄδοντες, φωνάζοντες, καὶ ποιοῦντες διαβολικὸν πάταγον. Τέλος ὁ θόρυβος βαθμηδὸν ἤρχισε νὰ καταπαύῃ· ἄνδρες καὶ γυναῖκες ὑποκύπτοντες εἰς τὴν μέθην καὶ τὸν κάματον κατέπεσον, ἄλλος μὲν ἐπὶ τῆς ἔδρας του, ἄλλος δὲ ἐπὶ τῆς τραπέζης, καὶ οἱ περισσότεροι ὑπὸ τὴν τράπεζαν, καὶ δὲν ἤκούοντο πλέον ἢ οἱ ἠχηροὶ ῥοχαλισμοὶ των. Τότε οἱ ὑπηρέται τοῦ ἐστιατορίου ἤνοιξαν ἀνεπιφυλάξεως ὅλα τὰ παράθυρα, καὶ ὁ δροσερὸς ἀήρ τῆς νυκτὸς ἐκαθάρισε τὴν φλογερὰν καὶ μολυσμένην ἀτμοσφαιρὰν ἐν ἧ ἦσαν βυθισμένοι πρὸ ὀλίγου. Ἀλλὰ πρὸς τί νὰ ὀδηγήσωμεν τὸν ἀναγνώστην μας ἐν τῷ μέσω τῶν παραφρόνων τούτων; Διὰ νὰ γνωρίσωμεν αὐτοῖς τὸν Ἀμφιτρύονα, τὸν Σαλδατῶρ Μαρτινὸν κάτοχον τοῦ δευτέρου πορτοφολίου τοῦ κατατεθέντος ὑπὸ τοῦ ἄλλου τραπεζίτου ἐν τῇ Λατινικῇ συνοικίᾳ. Ἐπιστρέφων τὴν νύκτα ἐκείνην ὁ φοιτητὴς μόνος ἐσταμάτησε πρὸς στιγμὴν διὰ νὰ κτυπήσῃ τὴν πίπαν του ἐπὶ τοῦ λιθίνου ἐρείσματος ἵνα καταπέσῃ ἢ στάκτῃ τοῦ καπνοῦ. Καὶ ἐν ᾧ οἱ ὀφθαλμοὶ του παρηκολούθουν ἐνοστικτῶς τὴν πτώσιν τῆς στάκτης, εἶδεν ὅτι κατέπιπεν ἐπὶ τοῦ μαροκινίου δέρματος τοῦ πορτοφολίου. Ταχὺς ὡς ἀστράπη, ἔκυψε νὰ τὸ σηκώσῃ· εἶτα ῥίπτων πανταχόθεν βλέμμα πλάγιον, ἐβεβαίωθη ὅτι κανεὶς δὲν τὸν εἶδεν. — Εἶναι ἀδιάφορον εἶπε καθ' ἑαυτὸν, ἀλλ' ὅπως δὲν δὲν πρέπει νὰ κάμωμεν ἐνταῦθα τὴν ἀπογραφὴν. — Καὶ ἐπορεύθη ἀμέσως εἰς τὴν οἰκίαν του. Ὁ τραπεζίτης ἠδυνήθη νὰ λάθῃ ἀκόπως πᾶσαν πληροφορίαν περὶ τοῦ νέου τούτου, ὃν δὲν οὐκίστα καὶ πολὺ τὸ ἐξωτερικόν του. Ὁ θυρωρὸς τῆς οἰκίας, ἀληθὴς Κέρβερρος, εἰς τὸ στόμα τοῦ ὁποίου ὁ Μαρτινὸν ἀπὸ μηνῶν δὲν εἶχε ρίψῃ τὸ ἐλάχιστον ψυχὸν, δὲν τὸν ἐκολάκευσε καθ' ὅλου καὶ ἐξέθηκε τὰ πάντα. Υἱὸς τιμίου πατρὸς ἐλθὼν εἰς Παρισίους πρὸς σπουδὴν παρεδόθη ἀχαλινώτως εἰς τὰς ἡδονὰς καὶ τὴν ἀσωτείαν. Μὴ ἀκούμενος εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ πατρὸς του στελλόμενα χρήματα ἔκαμνε χρέη ἐπὶ χρεῶν, δὲν ὑπῆρχε τοκογλύφος Ἰουδαῖος πρὸς ὃν νὰ μὴ ἀπετάθῃ· ἀλλ' εἶχε φθάσει πλέον εἰς τὸ ἀπροχώρη-

τον.... Εἶχεν ἀρχίσει νὰ σκέπτηται καὶ κάπως νὰ ἐργάζεται. Τὰ χρήματα δὲν ἠδύναντο νὰ ἐλθῶσιν εἰς χεῖρας στιγμὴν. Ὁρμησεν ἐκ νέου εἰς τὴν δίνην τῶν ἡδονῶν, ὁ κατήφορος τὸν παρέσυρε, καὶ ἡ τοιαύτη ζωὴ κατέστη δι' αὐτὸν ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη. Ἀλλὰ τὰ δεκάχιλία φράγκα δὲν διήρκεσαν ἐπὶ πολὺ. Ἐξαντλήσας πάντα τὰ χρηματικά του μέσα, ὁ Σαλδατῶρ, ὁ υἱὸς τοῦ ἐντίμου Μαρτινόν, ἀνευ τύψεως, ἀνευ ἐντροπῆς, κατέστη πλαστογράφος, καὶ κατεδικάσθη εἰς δεκαετῆ καταναγκαστικά ἔργα.

(Ἀκολουθεῖ)

HP. ΣΤΑΥΡΟΥ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ

Φίλη Ἑλληνική Ἐπιθεώρησις.

Πολλὰ ἐγράφησαν περὶ Ἀστυνομίας τὰ ὑπὲρ καὶ τὰ κατὰ, οὐδείς ἔμωσ τῶν γραψάντων ἔθιξε τὸ ζήτημα ἐκεῖ ὅπου ἔπρεπε· καὶ πρῶτον σπουδαῖος λόγος, δι' ὃν δὲν δύναται νὰ εὐδοκιμησῇ ὁ θεσμὸς εἶνε τὸ γλίσχρον τοῦ μισθοῦ, ἰδίᾳ τῶν ὑπλιτῶν, ἐξαιρουμένων τῶν ἐθελοντῶν χωροφυλάκων, οἵτινες ὅπως δὲν πεινῶσιν διότι ὁ ἐθελοντὴς ἐνωμοτάρχης 1ης ἢ 2ας τάξεως λαμβάνει κατὰ μῆνα δρ. 58 καὶ 40, ὁ ὑπενωμοτάρχης 54 καὶ 40 ὁ δὲ χωροφύλαξ 27 καὶ 90. Λοιπὸν εἶνε δυνατόν ἀπροσκόπτως νὰ ἐκτελέσῃ τὸ καθήκον του ὁ οὕτω πως γλίσχρος μισθοδοτούμενος; Δεύτερος λόγος, τὸ ἐξηρημένον τοῦ δικάζοντος τὰ πταίσματα πταισματοδίκου. Ἐξηγουμαι: Ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν πταισμάτων, λαμβάνουσι μέρος οἱ γραμματεῖς τῶν εἰρηνοδικείων, πολλάκις μὴ συμπληρώσαντες δεκαπενταετίαν καὶ ὑποκείμενοι οὐ μόνον εἰς μετὰθesis ἀλλὰ καὶ εἰς ἀπόλυσιν· εἰσάγεται τὸ πταῖσμα πρὸς ἐκδίκασιν, ἀναπτύσσει ὁ δημόσιος κατηγορὸς τὴν κατηγορίαν, ἀποδεικνύεται ἀριθῆλως ἡ ἐνοχὴ τοῦ κατηγορουμένου, προτείνει τὴν καταδίκην του ὁ δημόσιος κατηγορὸς, πλὴν ὅμως ὁ πταισματοδίκων εἰρηνοδίκης τολμᾷ νὰ συμφωνήσῃ μετ' τὴν πρότασιν τοῦ δημοσίου κατηγοροῦ καὶ νὰ καταδικάσῃ τὸν κατηγορούμενον ὅταν τύχῃ νὰ ἀνήκῃ καὶ τὴν ἰσχύουσαν πολιτικὴν μερίδα; Βεβαίως ὅχι διότι θὰ κόψῃ ὁ ἴδιος τὸ κεφάλι του. Καὶ βλέπει τις κατὰ τὴν δικασίμων ἡμέραν τὴν αἰθυσαν τῶν συνεδριάσεων καταλαμβανομένην ὑπὸ τῶν διαφορῶν κομματαρχῶν, καὶ διὰ νευμάτων συνεννοουμένων μετὰ τοῦ πταισματοδικουόντος γραμματεῖς τοῦ εἰρηνοδικείου περὶ τοῦ τίνα νὰ καταδικάσῃ ἢ τίνα ν' ἀθωώσῃ, καὶ ὑπέικων ὁ ταλαίπωρος γραμματεὺς εἰς τὰ νεύματα τούτων καὶ ὀχουρούμενος ὀπισθίν τοῦ ἄλογου ἀμφιβολιῶν ἀθῶως ὁ κατηγορούμενος ἀποφαίνεται συμφωνῶς πρὸς τὰς

ὑποδείξεις τούτων. Ἐξασφαλίσατε λοιπὸν πρότερον τὴν θέσιν τοῦ πταισματοδίκου καὶ εἶτα απαιτήσατε τὴν ἀπονομὴν δικαιοσύνης. Γνωστὸν δὲ ὅτι ἡ πλημελής, ἵνα μὴ εἶπω ἄλλο τι, ἀπονομὴ τῆς κατωτάτης δικαιοσύνης εἶνε ἡ ἀφορμὴ τῶν μεγαλειτέρων ἀδικημάτων. Ὁ ἀδικηθεὶς καὶ μὴ ἀποζημιωθείς ἀπόλλυσι τὴν ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν δικαιοσύνην τῆς πατρίδος του· σκέπτεται πῶς νὰ ἐκδικηθῇ τὸν ζημιώσαντα τούτου καὶ ἀπαλλαγέντα ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, καταφεύγει εἰς τὴν χειροδικίαν, ἐντεῦθεν δὲ συμπλοκή, τραύματα, φόνος κλπ. Τούτο ἐξάγομεν ἐκ πολυχρονίου παρατηρήσεως καὶ πείρας. Τρίτος καὶ σπουδαῖος πολὺ λόγος, εἶνε τὸ ποῖον τῶν πλείστων ἐκ τῶν ἐθελοντῶν ὀπλιτῶν: Κατατάσσονται ἀνεξετάστως, ὅπως ἀβασανίστως. Πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ κακοῦ τούτου ἀνάγκη οἱ καταταχθέντες εἰς τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς ἐθελονταὶ νὰ φοιτῶσιν ἐπὶ τετραμήνιον εἰς τὴν Σχολὴν τῆς χωροφυλακῆς ὡς δόκιμοι, ἂν δὲ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο προσκλήσονται τὰς ἀπαιτούμενας γνώσεις καὶ ἐπιδείξωσι διαγωγὴν ἐπιτρέπουσαν τὴν κατὰταξιν τότε καὶ μόνον νὰ κατατάσσονται εἰς τὸ Σῶμα ὀριστικῶς, ἄλλως νὰ μὴ γίνονται δεκτοί. Ἄν οἱ τρεῖς ὑποδειχθέντες λόγοι δὲν ἐκλίπωσιν ἀδύνατον νὰ ἐπιτελέσῃ τὸν προορισμὸν του τὸ σπουδαῖον, εἰς πᾶσαν εὐνομουμένην πολιτείαν, σῶμα τῆς δημοσίας ἀσφαλείας.

Εἰς τῶν συνδρομητῶν σας

ΑΡΑΧΝΗ Η ΔΗΛΗΤΗΡΙΩΔΗΣ

(Λαογραφικὰ)

Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς τὰ μὲν ποικίλα καὶ ἀβλαβῆ εἶδη τῶν ἀραχνῶν γνωρίζει ὑπὸ τὸ ὄνομα «Σφάλαια» καὶ «Φάλαγγας» τὴν δὲ δηλητηριώδη ἀράχνην περὶ ἧς ἐν ὑποσημειώσει ἀναγράφει τινα ὁ ἐπίτροπος κ. Σολ. Ν. Χωματιανὸς εἰς τὴν περὶ Μουσικῆς, Ἄσματος καὶ Χοροῦ μελέτην, του γνωρίζει ὑπὸ διάφορα ὀνόματα καὶ καλεῖ ταύτην «Μερμιγγόνα» «Μιρμήγγα» καὶ «Ψυχάλθηρα» καὶ πρὸς θεραπείαν τῶν ἀραχνόδηκτων τῆς ἰσθμίου ἀράχνης προσέτρεχον ἄλλοτε, πιθανῶς δὲ καὶ σήμερα, εἰς πρωτοτύπους θεραπευτικὰς ἀγωγὰς. Οὕτω τοὺς ἀραχνόδηκτους εἰς τὰς βροεῖους Σποράδας, γυμνοὺς ἐτοποθέτου ἐντὸς κλιβάνου μετριωτάτης καὶ ἀνεκτῆς θερμοκρασίας, ἢ λουθι δέ, ἐν Πελοποννήσῳ ἰδίᾳ, καὶ ἐπὶ τρίτημερον ἐθετον γυμνοὺς μέχρι λαιμοῦ εἴτε ἐντὸς ξηρᾶς ἀμμου εἴτε ἐντὸς ξηρᾶς κόπρου. Κατὰ τὴν τελευταίαν περίπτωσιν ἀπαραίτητον ἦτο ὅπως ἐπὶ τρίτημερον, τουτέστι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θεραπείας «τρεις Μαρταῖς

μοιρολογάνα» τὸν ἀραχνόδηκτον· διότι ἀνευ τῶν ἐπωδῶν ἢ μοιρολογιῶν τούτων, ὁ ἀραχνόδηκτος δὲν ἐσώζετο, ὅπερ ἀφίνει νὰ ὑπονοηθῇ ὅτι καὶ ἡ μουσικὴ — τὰ μοιρολόγια, ἐξήσκουν ἐπίδρασιν τινα ἐπὶ τοῦ ἀσθενοῦς.

Καὶ γνωρίζουσι μὲν οἱ Ἱατροί, ὅτι διὰ τῶν τριπλῶν τούτων ἀγωγῶν τῆς θεραπευτικῆς ἐσκοπεῖτο ἡ ἐπίδρασις τοῦ ἀραχνόδηκτου καὶ ἡ διὰ τῆς ἀδήλου διαπνοῆς ἀφθονωτέρα ἐκρησις τοῦ διὰ τῆς κυκλοφορίας τοῦ αἵματος μεταδοθέντος ἴου, τοῖς δὲ περὶ τὴν ἱατρικὴν ἀρχαιολογίαν εἰδικoῖς προσιδιάζει ἡ γνώμη, ἂν αἱ θεραπευτικὰ αὐτὰ ἀγωγαὶ εἶνε λείψανα παναρχαίας ἱατρικῆς θεραπείας διασωθείσης διὰ τῆς παρήδου τῶν αἰώνων, ἢ εἶνε ἐπίνοια τῶν ἀγροτικῶν πληθυσμῶν, ἧτις φαίνεται μοι ἀπίθανος, διότι εἰκάσω ὅτι «οἱ τρεῖς Μαρταῖς» ἐκπροσωποῦσι τὴν Ἄτροπον, Κλωθὴ καὶ Λάχεσιν ἦτοι τὰς τρεῖς Μοῖρας τῶν ἡμετέρων προγόνων, τὴν δὲ ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἰκασίαν μου στηρίζω ὅχι μόνον εἰς τὰς παρὰ τῷ λαῷ σωζομένης ποικίλας προλήψεις καὶ δεισιδαιμονίας τῶν ἀρχαίων, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς θεραπευτικὰς ἰδιότητας βροτανῶν εἰς αὖς πατροπαραδότως προστρέχει οὗτος ἐκάστοτε.

Ταῦτα μὲν ὑπὸ λαογραφικῆν κυρίως ἔποψιν, εἰδικότερον δὲ ὡς δις δηγεῖς παρὰ τῆς ἰσθμίου ἀράχνης προσθέτω τινα ἐκ πρακτικῆς ἀπόψεως. Ὁ ἀραχνόδηκτος ἐπὶ τοῦ μέρους ἐνθα ἐξεχύθη ὁ ἴος αἰσθάνεται πόνους, παρεμφέροντας πρὸς ἐπιθέσιν πευρακτωμένων ἀνθράκων, τούτους δὲ παρακολουθεῖ ἀπώλεια τῆς ἐβράσεως, ἀπότομοι καὶ αἰφνίδιοι κενώσεις τοῦ στομάχου, λειποθυμίαι διαλείπουσαι, οἰδῆμα ὄλου τοῦ κορμοῦ, κνίδωσις καὶ κνήφη ἀφόρητος αἵτινες ἐπινέμωται κυρίως τὸ τριχωτὸν μέρος τοῦ σώματος, τῆς κνιδώσεως ἐκλειπούσης ἀποτόμως ἀπὸ τινος μέρους τοῦ σώματος ἵνα ἐκδηλωθῇ εἰς ἄλλο.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν φαινομένων τούτων οὐχὶ μείζονα τῶν 5 — 6 ὥρῶν ἐπανέρχεται ἡ ὄρασις, καταπαύουσι αἱ λειποθυμίαι, ἐκλείπει ἡ κνίδωσις, παραμένει τὸ οἰδημα καὶ ἡλαττωμένη ἡ κνήφη, ὁ δὲ στόμαχος δέχεται καὶ ἀρέσκεται μόνον εἰς οἰζύποτα ἀνευ ζαχάρους. Τὸ οἰδημα καὶ ἡ κνήφη μετὰ πάροdon τεσσάρων ἡμερῶν ἐκλείπουσι ἀλλ' ἐπὶ τοῦ πύχεως ἐκατέρας τῆς χειρὸς καὶ περὶ τῆς πύχης σχηματίζεται ἐξάνθημα τι τοῦ ὁποίου αἱ ἐσχάροι ἀποπίπτουσιν αὐτομάτως, καὶ φλύκταιναι ἀναμιχθεῖσαι μετὰ ζύμης καὶ δεθείσαι πρὸς τροφήν εἰς ὄρνιθας ἐπέφερον τὸν θάνατον τούτων ὥρας τινὰς μετὰ ταύτην, ὅπερ σημαίνει ὅτι ὁ ἴος τῆς ἀράχνης παρέμεινε εἰς τὰς ἐφελκίδας ἢ ἐσχάρας. Καὶ μολοντί ὁ ἀραχνόδηκτος διέφυγε τὸν κίνδυνον καὶ τὸ οἰδημα ἔχει ἐκλείψει ἐντελῶς οὐχ' ἦττον οὗτος εἰς τὰ κάτω ἄκρα αἰσθάνεται δυσχέρειαν τινα κατὰ τὸ βάδισμα, ὡσανεὶ οἱ

πόδες είχαν πρόσθετον βάρος ή επίδεσμον επί δεκαπέντε περίπου ημέρας.

Κατά την δευτεραν δηλητηρίασιν δια τού ίου της άράχνης δέν επήλθεν άπώλεια της όράσεως, ούτε λειποθυμιαί, και εξεδηλώθησαν πάντα τά φαινόμενα ως και έν τη πρώτη δηλητηρίασει ήλαττωμένα μόν άλλα μετά δυσπνίας μείζονος έντάσεως και καύσου κατά τόν ίσφαγον.

Περιέγραφα έκ τού φυσικού τά φαινόμενα διπλής δηλητηρίασεως έξ ίοβόλου άράχνης, και άφίεται εις τούς κ.κ. Ιατρούς να καθορίσωσι την θεραπειαν ή τ' άντίδοτα της φοβεράς ταύτης τοξίνης τού μικρού έντόμου, όπερ νυκτοβίου κυρίως άφθονεί εις τά δάση, τούς σταύλους και τάς ρωγμάς τοίχων, τρέχει μετά ταχύτητος άξιοθαυμάστου, άναριχάται επί τών τοίχων κλπ. έλκεται δέ και παρά τού φωτός, τούθ' όπερ γνωρίζοντες οί κατά τόν χρόνον της άποξηράσεως τού σταφοδοκάφρου άγραυλούντες γεωργοί και θέλοντες να πρυφυλαχθώσιν έκ τών δηγμάτων της άφθονούσης άράχνης τοποθετούσιν άναμμένον φανόν και κοιμώνται μακράν τούτου 20—30 βήματα.

Θάνατοι άραχνοθήκτων δέν μοι είναι γνωστοί, καιτοι ό λαός πιστεύει τοιούτον τι, τούναντίον τοιούτος έκ δηγμάτων σφηκοειδών, μοι είνε εις γνωστός.

Ι. Π. ΣΤΑΜΑΤΟΥΛΗΣ

Υ. Γ. Προς συμπλήρωσιν τού άναμνηστικού της διπλής δηλητηρίασεως προσθέτω ότι έν μόν τη πρώτη περιπτώσει τά συμπτώματα ταύτη εξεδηλώθησαν μετά άπόρρον τό πολύ 10' από τού δήγματος και πιθανώς τούτο εις τό μέρος ένθα έδήχθη (χώρος περί τήν Ηθην) έν δέ τη δευτέρα μετά άπόρρον ήμισείας ώρας εις την τελευταίαν φάλαγγα του παραμέσου δακτύλου.

ΤΟ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ,* ΕΞΑΓΩΓΙΚΟΝ ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τά έλληνικά έλαια

Κατά τούς έπίσημους αναλυτικούς και λεπτομερείς έν ειδιχθ' τεύχει στατιστικούς πίνακας τού 'Υπουργείου τού 'Εμπορίου της Συμπολιτείας, ή εισαγωγή φαγωσίμων έλαιολάδων έξ 'Ελλάδος, πρό της άνακαλύψεως τού διαπραττομένου δόλου, άνήρχετο εις μόνον 4,088 γαλόνια τώ 1903, 7,536 τώ 1904 και 3,384 γαλόνια τώ 1905. Κατόπιν της άποτίσεως βαρέων προστίμων υπό τών εισαγωγέων τό εισαχθέν ποσόν ηύξησεν άμέσως καταπληκτικώς. Ούτω

τώ 1906 εισαγωγή άνήλθεν εις 43,747, τώ δέ 1907 εις 94,900 γαλόνια. Θα αύξηση δέ έτι περισσότερο άμα ως εύφώνως γνωστή παρά τώ 'Αμερικανώ κοινώ ή καλή και άγνή ποιότης τών 'Ελληνικών έλαίων. 'Αφ' έτέρου ή εισαγωγή 'Ελληνικών έλαίων, ως μηχανελαίων και κατ' άκολουθίαν έλεύθερα δασμού, άνήλθεν εις 279,008 γαλόνια τώ 1906, και εις 292,821 γαλόνια τώ 1907, κατά τούς αύτούς στατιστικούς πίνακας τού 'Υπουργείου της Συμπολιτείας.* Έκ τών αριθμών τούτων γίνεται δήλον ότι ύπάρχει πλουσιώτατον έδαφος έν 'Αμερικη δια την εύρύτεραν κατανάλωσιν τών φαγωσίμων έλαιολάδων μας, άφού ή όλική εισαγωγή έκ τών έλαιουποραγωγών κρατών, ήτις άνήρχετο εις μόνον έν και ήμισυ εκατομμύριον γαλονίων τώ 1903, άνήλθεν εις τρία και ήμισυ περίπου εκατομμύρια γαλονίων τώ 1907, αξίας δολλαρίων 3,523,725.

'Η αξία τών 'Ελληνικών έλαίων

Κατά τάς δηλώσεις τών εισαγωγέων, τά εισαχθέντα μηχανέλαια τώ 1906 και μή άποτίσαντα δασμόν άνήλθον εις 279,008 γαλόλια και είχαν αξίαν δολ. 116,748, τά δέ εισαχθέντα τώ 1907 ήτοι 292,821 γαλόλια είχαν αξίαν δολ. 144,039. Τά εισαχθέντα φαγώσιμα τώ 1906 επί τών όποιων έπληρώθη ό δασμός, άνήλθον ως άνωτέρω, εις 43,747 γαλόλια, αξίας δολλαρίων 20,441 τά δέ εισαχθέντα τώ 1907, ήτοι 94,900 γαλόλια, ήσαν αξίας δολ. 48,524. Έκτός τών άνω άτελών έλαίων εισήχθησαν ώσαύτως και άλλα έλαια έξ 'Ελλάδος, τά όποια δέν απέτισαν δασμόν, ήτοι τώ 1903 αξίας δολ. 21,649, τώ 1904 αξίας δολ. 48,398 και τώ 1905 αξίας δολ. 40,710. Άμα ως άνεκαλύφθη υπό τών τελωνειακών άρχών ό διαπραχθείς δόλος, ή εισαγωγή τών έλαίων τούτων άποτόμως έπαυσε, μή άναφερομένων όλοτελώς εις την στατιστικήν της εισαγωγής τού 1906 και άνελθόντων εις αξίαν μόνον Τετρακοσίων δολλαρίων τώ 1907.* Έάν λάθωμεν ύπ' όψει μόνον την στατιστικήν τών τελευταίων δύο έτών, έχομεν όλικήν αξίαν εισαγωγής έλαίων έξ 'Ελλάδος, τώ μόν 1906 εις δολ. 137,189, τώ δέ 1907 εις δολ. 192,563.

'Η εισαγωγή μαύρων έλαιών

'Η έξ 'Ελλάδος εισαγωγή μαύρων έλαιών, ήτις πρό τού 1904 δέν κατετάσσετο εις τούς στατιστικούς πίνακας της Συμπολιτείας, ήρξατο ήδη περιλαμβανόμενη εις την κατ' είδος κατάταξιν εις τά τεύχη τού εισαγωγικού έμπορίου. Κατά την στατιστικήν ταύτην τώ 1907 εισήχθησαν έξ 'Ελλάδος 441,790 γαλόλια μαύρων έλαιών αξίας δολ. 165,176.

'Η εισαγωγή καρυδιών έξ 'Ελλάδος

Και ή εισαγωγή καρυδιών έξ 'Ελλάδος άνήλθεν εις δολ. 5,406 τώ 1904, εις δολ. 1,404 τώ 1905, εις

* Συνέχεια έκ Σελ. 372.

μόνον δολ. 120 τώ 1906 και εις δολ. 1,395 τώ 1907. (Άκολουθεϊ).

ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑ ΠΡΑΤΗΡΙΑ

Και κατά τούς χρόνους της δουλείας και μετά την άπελευθέρωσιν τού 'Ελληνικού Κράτους εξακολουθεϊ εύτυχώς καθ' άπασαν την 'Ελλάδα ή έτησία τέλεισι Θρησκευτικών και 'Εμπορικών Πανηγύρεων, αίτινες κατέστησαν κέντρα αυτοσχεδίων Πρατηρίων και μέσα άγοράς και πωλήσεως τών παραγομένων προϊόντων.

Αϊ άρχαιότεραι Κυβερνήσεις άνεγνώρισαν τάς πλείστας έξ αύτών δια Β. Διαταγμάτων· αι νεώτεραι, ούτε έκωδικοποίησαν τά μέχρι τούδε έκδοθέντα Β. Διατάγματα πρός γνώσιν τών παραγωγέων και άγοραστών, ούτε εξέδωκαν τά έλλείποντα, άλλ' ούτε και καθώρισαν τάς πανηγύρεις έπακριδώς, ίνα μή συμπίτη ό χρόνος της τελέσεως αύτών.

'Ηδη ότε λειτουργούσιν έν τη έδρα έκάστου Νομού Γεωργικοί Σταθμοί και ύπάρχει Γεωργική εταιρία με αρκετά κεφάλαια πρός βελτίωσιν τών προϊόντων, άναμφιβόλως ό κ.'Υπουργός τών 'Εσωτερικών θα εύδοκήση να προκαλέση την έκδοσιν Β. Διαταγμάτων ίδρύσεως Πρατηρίων εις τάς πρωτεύουσας τών Νομών πρός έκθεσιν τών προϊόντων τών Γεωργικών Σταθμών και της Γεωργικής 'Εταιρίας. Θα καταστή ώφέλιμος ή έκθεσις τών προϊόντων καθ' όν χρόνον τελούσιν αι πανηγύρεις. Συνιστώμεν ως άπ' άρχήν την Λεβάδειαν, της όποίας ή κατά την 15 Αυγούστου τελουμένη έτησία πανήγυρις προκαλεί συρροήν άπείρου κόσμου και κυκλοφορίαν χρήματος ύπερ τά δύο εκατομμύρια,

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΛΑΠΟΥΣΙΑΔΗΣ
Δικηγόρος

ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Δύναται να θεωρηθ' βέβαιον ότι ή έφετεινή χρονιά είνε πολύ πλέον χειροτέρα της περιουτής και ότι ή Αίγυπτος πολύ δύσκολα και μετά καιρόν θα κατορθώση να εξέλθη της δεινής οικονομικής κρίσεως, ή όποία την μαστίζει. Είνε τώντι πασιδήλος ή στασιμότης εις τήν διατελούσιν όλοι οί κλάδοι τού τε έμπορίου και της βιομηχανίας έν γενει.

Ο 'Οκτώβριος μήν παρήλθε και οίδαμού δέν παρατηρεϊται έλαχίστη κίνησις. Άπραξία γενική, φρικτή

άτονία πανταχού. Ο βάμβαξ, ή μόνη κινητήριος δύναμις τού έμπορίου, ή κινητήριος αύτή μεγάλη δύναμις εύρίσκεται έν πλήρει έξευτελισμώ, άζήτητος, παρρημιμένος. Είνε άλληδες ότι υπό έποψιν ποιότητας είνε πολύ, πάρα πολύ κατώτερος από άλλα έτη, υπό έποψιν δε ποσότητος πολύ όλιγώτερος. Δια τό τελευταίον ειργάσθησαν κατά τό θέρος άποτελεσματικώς ή λειψυδρία και ή σκώληξ. Τό μικρόν της παραγωγής έν συγκρίσει πρός άλλα έτη έδιδε μεγάλας έλπίδας ότι θα έπρόκαλει την ζήτησιν τού Αίγυπτιακού βάμβακος εις τάς ξένας άγοράς και έπομένως την ύψωσιν τών τιμών αύτου. Και όμως ούτε τό έν ούτε τό άλλο έπηκολούθησε. Τούναντίον μάλιστα ή άγορά μας ύφίσταται τάς μεγαλειτέρας ή άλλοτε διακυμάνσεις έννεκα τών έν Εύρώπη πολιτικών γεγονότων, της οικονομικής έν 'Αμερικη καταστάσεως, και τών άπεργιών τών spinners έν 'Αγγλία, αι τιμαί εκπίπτουν από ήμέρας εις ήμέραν, ή δισταγμός βασιλεύει και ή άθεβαιότης πανταχού κυριαρχεί. Οί μεγάλοι εξαγωγικοί Οίκοι μετά περισκέψεως μεγάλης και με βήμα σημειωτόν προβαίνουν εις άγοράς έν τώ έσωτερικώ και τά φθασίματα τού καθαρισμένου βάμβακος εις τό Minet el Bassal, τό χρηματιστήριον τού Βάμβακος έν 'Αλεξανδρεία, δέν φθάνουν ούτε τά ήμισυ τών περιουτών και τό εξαχθέν εις Εύρώπη ποσόν είνε άσήμαντον άν μή άστειον. Και άν ρίψωμεν έν βλέμμα και εις τάς άλλας έργασίας, καταστήματα τά όποια άλλοτε εισπραττον 150 και 100 λίρας καθ' έκάστην τώρα μόλις κατορθώνουν να άπαντούν τά έξοδά των. Και αύτά είνε γεγονότα, όχι υπερβολαί.

Και ένώ όλοι οί ένδιαφερόμενοι δια την ύπαρξιν της Αίγυπτου παρακολουθούν με λύπην τά της οικονομικής κρίσεως αύτης, οί 'Εθνικόφρονες εξακολουθούν ζωηρότατα τάς ενεργείας των άνακοπέιας έχάτως κατά τι έκ τών δηλώσεων τού 'Αγγλου 'Αρμοστού Γκόρστ. Δια πρώτην φοράν από της έλευσεώς του ό αντιπρόσωπος της κατεχούσης Δυνάμεως ήνοιξε τό στόμα του ήμιλήσας άπεριφράστως και δηλώσας ότι ή 'Αγγλία ουδέποτε έσκέφθη την προσάρτησιν της Αίγυπτου εις τάς κτήσεις αύτης και άκόμη ότι δέν έννοει να παραχωρήση Συνταγματικούς θεσμούς εις τούς Αίγυπτίους τούς όποιους δέν θεωρεί εισέτι προηγμένους δια τοιούτου είδους έλευθερίας. Αϊ δηλώσεις τού Γκόρστ απέδειξαν ότι ουδέμία μεταβολή επήλθεν εις την πολιτικήν της 'Αγγλίας δια τά Αίγυπτιακά πράγματα και ότι τό πρόγραμμα τού λόρδου Κρόμερ θα εξακολουθήση πιστώσ και εις τό μέλλον εφαρμοζόμενον.

*

Μία μεγάλη 'Ελληνική προσωπικότης εξέλιπε κατά τόν μήνα αυτόν. Ο 'Ελληνισμός έθρήνησε τόν Γεώργιον Νούγκοιτς άποθανόντα έκ συγκοπής της καρδιάς εις τό Καζίνο Σάν Στέφανο έν 'Αλεξανδρεία όπου πα-

ρεθιριζε. Ἐπὶ τοῦ αἰτώματος τῶν ἀπεράντων καὶ κολουσιῶν ξενοδοχείων, τὰ ὅποια τὸ ἐπιχειρηματικὸν καὶ μεγαλεπήβολον πνεῦμα τοῦ Νούγκοβιτς ἀνήγειρεν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Αἰγύπτου, ἐκυμάτιζεν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας μεσίστιος ἢ κυανόλευκος πηνυῖσα διὰ τὴν ἀπώλειαν ἐνὸς μεγαλοφυοῦς τέκνου τῆς, τὸ ὅποιον τὴν εἶχεν ἀναστηλώσει ὑπερήφανον εἰς τόσα πολλὰ ξένα μέρη καὶ ἐν μέσῳ τῶσων πολλῶν σημαίων κραταιῶν ἐθνῶν. Ὁ Νούγκοβιτς μία ἀπὸ τὰς ἀδριότερας φυσιογνωμίας τοῦ ἐνταῦθα Ἑλληνισμοῦ ἦτο δημιουργημα τοῦ ἑαυτοῦ του, εἶχε δὲ ἐπιβληθῆ καὶ δράστῃ τῶσων ὅσων ὀλίγοι τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. Μέτοχος πολλῶν ἐταιριῶν, ἰδίως τῆς τῶν ὀνομαστῶν ξενοδοχείων ἢ ἀνεγερσις τῶν ὑποίων εἰς αὐτὸν ὀφείλεται, εἶχε σχηματίσει κολουσιῶν περιουσίαν, ἥτις δυστυχῶς σημαντικῶς ἠλαττώθη ἀπὸ τὸ ἐπελθὼν ἐδῶ πέρυσι οἰκονομικὸν Κράχ.

Καὶ ἐνῶ ἐν Καίρῳ θρηνοῦν τὸν Νούγκοβιτς ἐδῶ εἶνε ἀνάστατοι διὰ τὴν ἀνακαλυφθεῖσαν εἰς βάρους τῆς Κοινότητος κλοπὴν τὴν διαπρακτομένην πρὸ τῶσων ἐτῶν. Ἀνεκαλύφθη ὅτι ὁ γραμματεὺς Κλέσης, πρὸς ὃν τυφλὴ ὑπῆρξεν ἐμπιστοσύνη τῶν διατελεσάντων ἐκάστοτε Προέδρων, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ χειμῶντος Ἀθέρωφ, κατεχρᾶτο διὰ τῆς μεθόδου τῶν διπλωτῶν ἀποδείξεων καὶ ὅτι διὰ τοῦ τρόπου τούτου πλέον τῶν 2,500 λιρῶν ὑπεξήρσεν. Ὁ δράστης συνελήφθη καὶ συστηματικῆ ἐξέλεξις ἤδη ἐνεργεῖται πρὸς πλήρη διαφωτισμὸν τῶν τῆς ὑποθίσεως. Ἡ ἀνκαλύψις τῆς καταχρήσεως ἐνεποίησε βαθυτάτην ἐντύπωσιν ὅλοι δὲ ἐδῶ ἀναμίνον τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος κ. Ἐμμ. Μπενάκη ὁ ὅποιος εἰς τοιαῦτα ζητήματα δὲν χωρατεύει καὶ παρὰ τοῦ ὅποιου ἐλπίζον ἐνεργείας ἀφορίσας τὴν ἐντελῆ διαρρύθμισιν τῶν Κοινοτικῶν μας πραγμάτων.

Ἄλεξάνδρεια Ὀκτώβριος 1908

ΕΛΛΗΝ

ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ

ΤΟΥ **E. X A I N E**

Ὅταν τὰ μάτια σου τὰ δικά μου κυττοῦν
τότε τὰ βόσανα κι' οἱ πόνοι περνοῦν
Μὰ σὰν τὸ στόμα σου φιλήσω γλυκὰ
τότε γιὰ πάντα θὰ γείνω καλά.

2

Στὸ στήθος σου ἐπάνω σὰν γείρω μ' ἤσυχία
νοιώθω πῶς μ' ἔρχετε μὰ χαρὰ οὐρανία
μὰ σὰν μοῦ λέγεις σ' ἀγαπῶ
τότε κ' ἐγὼ πικρὰ θρηνώ.

Ἐν ἔλατο στέκεται μόνο
στὸν βορρηᾶ μὴ ῥάχ' ἐρμικὴ
καὶ κοιμᾶται μὲ ἄσπρον μανδύαν
ἂπ' τὰ χιόνια καὶ τοὺς πάγους σκεπασίη.

2

Μιά φουρκιά σὸ ὕπνο του βλέπει
ποῦ στήν Ἀνατολὴ μακρὰ
σιωπηλὴ καὶ μόνη τῆς κλαίει
πάνω σὲ βράχο ποῦ καίει δυνατὰ.

Ἀγαπῶντο κι' οἱ δυὸ κι' ὅμως κανεῖς
δὲν ἤθελε στὸν ἄλλο νὰ τὸ πῆ
ἐκνιτάζοντο μὲ ἔχθρα καὶ καθέννας
κόντευ' ἂπ' τὴν ἀγάπην νὰ χαθῆ.

2

Στὸ τέλος ἐχωρίσθησαν καὶ δὲν ἐβλέποντο
παρὰ στὸν ὕπνο τους καμμιά φορὰ
εἶχαν κι' οἱ δυὸ τοὺς πρὸ πολλοῦ πεθάνη
καὶ δὲν τὸ ἤξευραν κι' αὐτοὶ καλά, καλά.

Ἄχ! κόρη μὲ τὰ κόκκινα χεῖλάκια
μὲ τὰ γλυκὰ ματάκια τὰ ἀγνά,
μικρὸ κι' ἀγαπημένο μου κορίτσι
σὸ νοῦ μου ἔχω σὲ παντοεινὰ.

2

Στὴ μεγάλη αὐτὴ νύκτα τοῦ χειμῶνα
ἄχ! πῶς ἤθελα νὰ ἤμουνα σιμά σου
σὸ πλάι σου νὰ κάθωμαι νὰ φλυαρῶ μαζί σου
στὴν γνωστὴ καὶ μικροῦλα κάμαρά σου.

3

Εἰς τὰ χεῖλη μου ἐπάνω θ' ἀκονμποῦσα
τὸ μικρὸ καὶ λευκὸ σου χεράκι
καὶ μὲ δάκρυα θὰ μούσκενα τότε
τὸ μικρὸ καὶ λευκὸ σου χεράκι.

ΜΙΤΣΑ ΠΕΡΡΩΤΗ

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΜΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΝΕΥ ΟΡΟΝΟΥ

ΥΠΟ

MAURICE MONTEGUT

Κατὰ τὴν ἐνάτην ρωσικὴν ὄραν τῆς παραμονῆς τῆς μάχης τοῦ Ἀούστερλιτς, ὁ Αὐτοκράτωρ ἐπεφάνη εἰς τὴν θύραν τῆς σκηπῆς του, καὶ μετ' ὀλίγον ἀπεμακρύνθη αὐτῆς. Παρατήρησε πρὸς στυγμὴν τὰ συγκεχυμένα πυρὰ τῶν διανυκτερευόντων διπλοσκοπῶν τῶν αὐτορρωσικῶν στρατευμάτων τὰ ὅποια ἦσαν ἐστρατοπεδευμένα ἐπὶ εὐρυτάτου ὄροπεδίου ὑπερκειμένου ῥυάκος καὶ ἐναντι τῶν γραμμῶν μας καὶ ἔδωκε διαταγὴν εἰς τοὺς ὑποσιτιστάς του, νὰ ἱππεύσωσιν, ἐνῶ αὐτὸς βραδέως ἐπέβη τοῦ ἵππου του.

Σελήνη δὲν ὑπῆρχε καὶ ἡ πίπτουσα παγωμένη δμίχλη καθίστα τὸ σκότος βαθυτέρον.

Μὲ τὸ σκότος ἐκεῖνο ἡ πορεία κατέστη μετ' ὀλίγον δύσκολος, ἀλλ' οἱ ἀκροβολιστὰι ἔσχον τὴν εὐτυχῆ ιδέαν ν' ἀνάψωσι μακρὰς δάδας κατασκευασμένας ἀπὸ κλάδους ἐλάτης οἱ ὅποιοι περιεβάλλοντο μὲ ἄχυρα.

Ἐρυσθροῦν φῶς ἐφώτισε τὸν ἐν πορείᾳ εὐρισκόμενον μικρὸν ὄμιλον.

Ἀπὸ μακρὰν ἤδη οἱ στρατιῶται τῶν διαφόρων ὄπλων ἀνεγνώρισαν τὸν Αὐτοκράτορα

Τοῦτε μονομιᾶς, ὅσων νὰ προηγήθῃ διαταγῆ, χιλιάδες δάδες καὶ πυρσοὶ προχειρῶς προετοιμασθέντες ἀπὸ τοὺς ἀποσπασθέντας ἐκ τῶν παραρηγμάτων ἀχυροκορροσούς, ἐφώτισαν καὶ ἐξέπεμψαν φλόγας φαιδράς, χαρωπούς. Καὶ τὰ χαρωπὰ αὐτὰ καὶ φαιδρὰ πυρὰ ἀνεφαίνοντο ἀπὸ παντοῦ, δεξιόθεν καὶ ἀριστερόθεν καὶ ἐξετείνοντο ἐπὶ μᾶς γραμμῆς ἀπείρου, ἀτελευτήτου, ἐν ᾧ τὰ τύμπανα ἐκρούοντο καὶ αἱ μουσικαὶ τῶν γαλλικῶν συνταγμάτων ἔπαιζον εὐθύμως, καὶ ἠκούοντο ἤδη ὄρνυμα ἀκαταπαύστως ἐξήκοντα χιλιάδες στόματα :

ΖΗΤΩ Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ!

Ἐκ τοῦ ὕψους τοῦ στρατοπέδου των, οἱ ἐχθροὶ περιβαλλόμενοι ὑπὸ τοῦ σκότους, σκυθρωποὶ, ἀκίνητοι καὶ βωβοί, εἶδον μετὰ θαυμασμοῦ καὶ ἐκπλήξεως τὸ φῶς καὶ τὴν κίνησιν τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ κατεχομένου ὑπὸ ἐνὸς τοιοῦτου ἐνθουσιασμοῦ.

Τὴν ἐπαύριον, 2 Δεκεμβρίου, ἦτο ἡ ἐπέτειος τῆς στέψεως τοῦ Αὐτοκράτορος. Ἡ σύμπτωσις αὕτη ἦτις

ἐφάνη ὡς εὐτυχὲς προμήνημα, ἐδιπλασίασε τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν φανατικῶν στρατευμάτων πρὸς τὸν αἰείτητον ἀρχηγόν των.

Ἐν τούτοις ἡ νύξ παρήλθεν ἤρεμος.

Εὐθὺς ὅμως ὡς ἐχάραξεν ἡ αὐγὴ, τὸ πυροβόλον ἔλαβε τὸν λόγον. Ὁ Ναπολέων περιστοιχιζόμενος ἀπὸ τοὺς στρατάρχας του Lannes, Davout, Soult, Bernadotte, Mural, Bessières ὑπεδείκνυε καὶ ἐκάνοντι ταχέως ἐνὸς ἐκάστου τὸ ἔργον καὶ τὴν θέειν.

Ἐπροχώρησαν τροχάδην, συνήνωσαν τὰ σώματα των καὶ τὰ ἔφερον πρὸς τὰ ἐμπρός, καὶ δταν ἡ ἡμέρα ἐφώτισεν ἐντελῶς, ὁ Γαλλικὸς στρατὸς ἐλανόμενος ἀπὸ μίαν γενικὴν ὀρμήν, ἐπεχείρησε τὴν ἀνάβασιν μέχρι τῆς κορυφῆς τοῦ ὄροπεδίου ἔνθα οἱ Ρῶσοι παρέμενον εἰς τὰς θέσεις των, ἀπαθεῖς.

Τὰ τάγματα ἀνερχομένων εἰς τὴν ἀπότομον αὐτὴν κλιτῶν, μὲ τὰ ὄπλα εἰς τὰς χεῖρας. Ἄμα ἔφθασαν εἰς ἀπόστασιν ἴση, ἐχαιρέτησαν τὰς πρώτας γραμμὰς διὰ πυρὸς ὀμαδόν. Εἶτα μὲ τὴν λόγην προεταμένην ἐπετέθησαν ἀνατρέποντες τὸ πᾶν πρὸ αὐτῶν, τῆς μουσικῆς παιανίζουσης.

Καὶ ἡ ζωηρότης τῶν Γάλλων ἦτο ἀκράτητος.

— Ἀρχίζομεν καλά! λέγει ὁ Ναπολέων λαμβάνων τὴν ταμπακοθήκην του.

Αἰφνης οἱ Γρεναδιέροι τοῦ Οὐδινῶ φθάσαντες πρῶτοι πρὸ τοῦ ἐχθροῦ, ζωηροὶ καὶ ρωμαλέοι ἐνεκατεστάθησαν εἰς πλησιεστάτην κορυφὴν, καὶ εὐθὺς μὲ τὸ πρῶτον πῦρ κατώρθωσαν νὰ ἀποκρούσων καὶ νὰ φέρων πρὸς τὴν πεδιάδα τὸν ὄγκον ἐκεῖνον τῶν Ρῶσων στρατιωτῶν οἵτινες εἶχον ἀρχίση ἤδη νὰ διασκορπίζωνται.

Ὁ Στρατηγὸς Lannes ἐν τῷ μεταξύ, εἰς τὴν ἀριστερὰν πτέρυγαν εὐρισκόμενος ἐκτύπη καὶ ἀπώθει τὸν ἐχθρὸν ἐπὶ ἐδάφους ὀμαλοῦ ὄπου εὐρίσκειτο τὸ ἱππικὸν τοῦ Mural τὸ ὅποιον κατέσφαξε καὶ ἐθέρριξε τοὺς Ρῶσους.

Ἐν τούτοις τὸ κέντρον διοικούμενον ὑπὸ τοῦ Soult καὶ Bernadotte ἐπροχώρει νικῶν καθ' ὄλον τὸ μέτωπον.

Ἡ ἀξία τοῦ σταφιδοκάρπου ἐν ἀποθήκαις ἀνήρχετο τῆ 9ῃ Αὐγούστου εἰς δραχ. 2 174,678,35 ἀπέναντι δραχμῶν 4,015,870,95 τοῦ παρελθόντος, διότι ὡς ἐκ τῆς προόδου τῆς βιομηχανίας τοῦ παρακρατήματος καὶ τῆς εἰσπραξίας μεγάλου μέρους ἐκ τοῦ παρακρατήματος τοῦ λήξαντος ἔτους 1907 — 1908 τοῖς μετρητοῖς ἐμειώθη τὸ ἀπόθεμα εἰς λ. ἔ. 65,899,244.

Οἱ προσωρινοὶ λογισμοὶ παρίστανται ἐν τῷ ὑπὸ κρίσιν Ἰσολογισμῷ ἠδησμένοι, διότι περιελήφθησαν εἰς αὐτοὺς καὶ αἱ μετρηθεῖσαι εἰς τὸ Δημόσιον δραχμαὶ 453,938,20, περὶ τῆς καταβολῆς τῶν ὁποίων ἔλαβον ἤδη ἀφορμὴν νὰ σὰς ὁμιλήσω ἀνωτέρω. Ἀπέναντι τῆς διαφορᾶς ταύτης ἔχομεν ἤδη τὴν ἐνεργηθεῖσαν πρὸς βλάβην δραχ. 260,000, ἀλλὰ τὰ ἐπιχειρήματα τὰ ὁποῖα ἔχει ἡ ἡμετέρα Ἐταιρεία ὑπὲρ τῆς ἐρμηνείας αὐτῆς εἶνε ἀρκούντως ἰσχυρά, οὕτω δ' ἐλπίζομεν, ὅτι ὅταν ἀγθῆ τὸ ζήτημα τοῦτο ἐνώπιον τοῦ Δικαιοῦ δικαστηρίου, αἱ ἀξιώσεις τῆς Ἐταιρείας θέλουσι δικαιωθῆ ἐν τοῖς πλείστοις τῶν ὑπὸ συζήτησιν σημείων.

Ὡς πρὸς τὸ Παθητικὸν ἔχω νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχὴν σας πρωτίστως εἰς τὸ ἐκ δραχ. 2,000,000 κονδύλιον τὸ παριστῶν τὴν Συναλλαγματικὴν διαφορὰν. Καίτοι ἡ τιμὴ τοῦ Συναλλάγματος ἐξέπεσε κάτω καὶ τῶν 105 ἀκόμη, ἐθεωρήσαμεν φρόνιμον νὰ ἐξακολουθήσωμεν διατιμῶντες πάντα τὰ κονδύλια τοῦ Ἐνεργητικοῦ καὶ τοῦ Παθητικοῦ τῆς Ἐταιρείας πρὸς δραχ. 1.10, ἀφίνομεν δὲ τοιοῦτοτρόπως ἐν καθαρῶν κέρδος ἐκ δραχμ. ἐπτακοσίων χιλιάδων περίπου ἀπραγματοποιήτων πρὸς μείζονα ἐτι ἐνίσχυσιν τῆς θέσεως τῆς ἡμετέρας Ἐταιρείας.

Περαιτέρω ἐπιθυμῶ νὰ ἐξάρω τὴν σημασίαν τοῦ κρατηθέντος τακτικοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου ἐκ δραχ. 1.304,834,70]οῦ τοῦ ὁποῖον προέκυψεν ἐξ ὀλοκλήρου ἀπὸ τὰ κέρδη τοῦ λήξαντος ἔτους καὶ τὸ ὁποῖον, καθὼς γνωρίζετε, δὲν ἔχει μόνον τὴν ἀποστολὴν καὶ τὴν ἐννοίαν τῆς ταμιακῆς ἐνίσχυσεως τῆς Ἐταιρείας ἀλλ' ἐπὶ πλέον ἀποβλέπει καὶ εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς κανονικότητος τοῦ ἐξ ἑοῦ τακτικοῦ μερίσματος ὑπὲρ τῶν Μετόχων αὐτῆς.

Ἐπὶ τῶν λοιπῶν κονδυλίων τοῦ Ἰσολογισμοῦ δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη ἰδιαίτερας τινὸς ἐπισημώσεως. καθὼς ἐπίσης καὶ ἐπὶ τῆς ἀναλύσεως τῶν Κερδῶν καὶ Ζημιῶν, ἧς ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ παρίσταται ὑπὸ τοῦ Ἰσολογισμοῦ.

Ἐκ τῶν κερδῶν τούτων, μετ' ἀφαιρέσιν τῶν Γενικῶν ἐξόδων τῆς Ἐταιρείας, τῶν ἐξόδων διαφημίσεως, τοῦ φόρου τοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ εἰς τὸ Γαλλικὸν Δημόσιον καταβληθέντος δικαιώματος, διὰ τὰς ἐν Γαλλίᾳ κυκλοφορούσας Μετοχὰς ἡμῶν, ἄτινα ἐξοδα δέον πάντως ν' ἀποσβέσθωσι καὶ ἀφοῦ ἐκπεσθῶσι ἐπίσης δρ. 198,948.10 διαφορὰ ἀντιτίμου χλωρᾶς σφαρίδος, ἀγορασθεῖσης ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐταιρείας Οἴνων καὶ Οἰνοπνευμάτων κατὰ τὸ μετ' αὐτῆς συμβόλαιον, καὶ δρ. 128,444,50 πρὸς τελείαν ἐκκαθάρισιν τοῦ Ἐνεργητικοῦ τῆς Ἐταιρείας, ἀπὸ προκύψαντα ἐλλείμματα τῶν ἀποθηκῶν κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν καὶ ἀπὸ πάν ἑτι ἄλλο ὑπῆρχεν ἐπισφαλὲς ἢ ἀποσβέσιμον, ἀπομένει ποσὸν καθαρῶν κερδῶν δραχ. **4,616,378.30** τὰ ὁποῖα ἐπιτρέπεται :

1) Κράτησιν ὑπὲρ τακτικοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου συμφώνως τῷ ἄρθρῳ.....	Δρ.	1,304,834.70
2) Ὁμοίαν δι' ἀποθεματικῶν προνοίας.....	»	260,000.—
3) Διανομὴν τακτικοῦ μερίσματος πρὸς ἑοῦ φρ. 1,200 000...	»	1,296,000.—
4) Ὁμοίαν προσθέτου τοιοῦτου πρὸς φρ. 10 κατὰ Μετοχὴν φρ. 800,000.....	»	864,000.—
5) Ὁμοίαν μερίσματος ὑπὲρ τῶν		

ἰδρυτικῶν μερίδων πρὸς φρ. 6.50 κατὰ τίτλον.....	»	561,600.—
6) Ὑπὲρ τοῦ Δ. Συμβουλίου συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 22 τοῦ Καταστατικοῦ.....	»	326.208.65
7) Ὑπόλοιπον εἰς Νέον.....	»	3,734 95
	Δρ.	4,616,378.30

Τὴν διανομὴν ταύτην καθὼς καὶ τὸν Ἰσολογισμόν, δν ὑποβάλλομεν Ὑμῖν, ἐλπίζομεν ὅτι θέσετε εὐαρεστηθῆ νὰ ἐγκρίνητε, δίδοντες ἡμῖν συγχρόνως καὶ ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῆς εὐθύνης ἐπὶ τῇ μέχρι τοῦδε διαχειρίσει.

Πλὴν τοῦ Ἰσολογισμοῦ ἔχετε κατὰ τὴν ὑπὸ τὰς ὄψεις Ὑμῶν ἡμερησίαν διάταξιν νὰ προβῆτε καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν νέων ἐλεγκτῶν διὰ τὸν ἐλεγχὸν τῶν βιβλίων καὶ Λογαριασμῶν τῆς Ἐταιρείας κατὰ τὴν ἀρξαμένην χρῆσιν, ἐπὶ πλέον δὲ νὰ προσδιορίσητε καὶ τὴν ἀμοιβὴν τῶν μέχρι τοῦδε ἐλεγκτῶν σας.

Πρὶν κλείσω τὰς γραμμὰς ταύτας θεωρῶ, ὅτι ἐπιτελῶ καθήκον δικαιοσύνης δραστήριος τῆς εὐκαιρίας ὅπως ἐκφράσω ἐκ μέρους ἐμοῦ τε καὶ ὀλοκλήρου τοῦ Συμβουλίου θερμὰς εὐχαριστίας καὶ πλήρη εὐαρέσειαν πρὸς τε τὸ ἐν Λονδίῳ Πρακτορεῖον τῆς Ἐταιρείας, ὅπερ διαρκῶς συνεργαζόμενον μετὰ τῆς ἐν Λονδίῳ Ἐπιτροπῆς καὶ τηροῦν ἡμᾶς ἐνταῦθα ἐνημέρους διὰ πᾶν ζήτημα δυνάμενον ἔστω καὶ πόρρωθεν νὰ ἐνδιαφέρῃ τὴν σταφίδα, παρέχει ἡμῖν πολῦτιμον συνδρομὴν, καθὼς ἐξ ἄλλου καὶ πρὸς τὸ προσωπικὸν ἐν γένει τῆς Ἐταιρείας, ὅπερ ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Γενικοῦ ἡμῶν Γραμματέως κ. Δ. Γαλαντοῦλου ἐργάζεται μετ' ἀφοσιώσεως καὶ νοημοσύνης ἀξίας συγχρητηρίων καὶ ἀπὸ μέρους Ὑμῶν Κύριοι Μέτοχοι.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Αὐγούστου 1908

Ἐντολῇ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου

Ὁ Πρόεδρος

K. Z. MATSAS

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

Ἡ ὠραία ἐποχὴ τῶν Ἀθηνῶν, ἡ ἐποχὴ τοῦ φθινοπώρου ἀρχίζει ἢ μάλλον τελειώνει μετὸν Ὀκτώβριον. Διότι τὸ εὐμετάβλητον κλίμα τῶν Ἀθηνῶν δὲν δίδει πολὺν καιρὸν εἰς τοὺς πτωχοὺς Ἀθηναίους νὰ αισθανθῶσι ὅλην τὴν μαγεῖαν τὴν ὁποῖαν προσοῖδαι εἰς τὴν φύσιν ἢ φθινοπωρινὴ ἐποχὴ. Καὶ ὅμως εἶνε τόσο ὠραία τὰ πρῶτα σύννεφα! εἶνε τόσο πειρητικὴ ἢ πρώτη βροχὴ! εἶνε τόσο εὐχάριστος ἢ πρώτη ριπὴ τοῦ φθινοπωρινοῦ ἀνέμου. Ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν προφθάνομεν νὰ τὰ αισθανθῶμεν ὅλα αὐτὰ διότι ὁ πάντοτε πρόωρος ἐνοκήτων χειμῶν μᾶς ἀφαιρεῖ μετὸν ὁρμὴν του ὅλα τοῦ φθινοπώρου τὰ θέλγητρα.

Διὰ τοῦτο ἀπὸ τῆς εἰκοστῆς ἐκτῆς 8]βρίου ὁπότε συμπίπτει τοῦ Ἀγίου Δημητρίου ἢ ἑορτῆ ἐάν

ἐπισκοπήσετε ὅλους τοὺς Ἀθηναίους οἴκους θὰ τοὺς εὕρητε ἐφοδιασμένους πλήρως μετὰ πάντα τὰ ἀπαραίτητα τοῦ χειμῶνος ἐφόδια.

Καὶ ἐνῶ ἐδῶ ἀρχίζουν ἴσως ἀπὸ σήμερον, πρῶτην Νοεμβρίου, τὰ πρῶτα ψύχη του χειμῶνος, ὁ κ. Ράλλης ὁ ἀεικινητότερος τῶν πολιτευτῶν μας, ταχὺς καὶ γοργὸς φεύγει πρὸς τὴν Ἡπειρον, πορεύεται εἰς τὸν ἀγωνιζόμενον ἐκεῖ Ἑλληνικὸν πληθυσμὸν ὅπου θὰ φέρῃ ἴσως διὰ τῆς παρουσίας του ἐλπίδας θάρρους καὶ καρτερίας πρὸς τοὺς μοχθούντας ἀδελφούς μας.

Καὶ ὁ ἀγὼν αὐτῶν ἐδιπλασιάσθη ἴσως ἀπὸ τινος. Διότι παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα, παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν δὲν ἐλάθομεν ἀκόμη τὰ δείγματα ἐκεῖνα τῆς εἰλικρινείας καὶ τῆς φιλίας τὰ ὁποῖα ἀναμένομεν πάντες ἀφ' ἧς ἐπῆλθεν ἡ μεταπολίτευσις εἰς τὴν ὁμορὸν ἐπικρατείαν. Ἄλλως τῆς Θεσσαλονίκης αἱ αὐθαιρεσίαι καὶ τῆς Σμύρνης τὰ δυσάρεστα γεγονότα, καὶ τῆς Σάμου ἡ οἰκτρὰ κατάστασις ἀποδεικνύουν ὅτι ὑπῆρξε πολλαχῶς ἄκαιρος ἐνθουσιασμός καὶ ὅτι οἱ λόγοι τῆς Α. Π. τοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ δὲν πρέπει ποτὲ νὰ λησμονηθοῦν καὶ νὰ σβεσθοῦν ἀπὸ τὰς Ἑλληνικὰς καρδιάς.

Ἐγραψα τὰς δύο τελευταίας αὐτὰς λέξεις καὶ εὐθὺς ἐνεθυμήθην τὰς Ἑλληνικὰς καρδίας τῶν Ἑλληνοπαίδων οἱ ὅποιοι μετὰ τοὺς ἀγνοτέρους παλμοὺς συνώδευσαν εἰς ὅλα τὰ σχολετὰ μας τὴν ἑορτὴν τῆς Σημαίας ἢ ὁποῖα καθιερώθη ἀπὸ τὴν ἐφετερινὴν σχολικὴν ἐναρξιν. Ἡ ἰδέα καὶ ἡ ἀπόφασις αὐτὴ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας θ' ἀπομείνῃ ἴσως ἢ πλέον ὠραία καὶ ποιητικὴ. Νομίζω ὅμως ὅτι δὲν πρέπει νὰ ὀνομασθῆ μόνον ποιητικὴ καὶ ὠραία.

Ἡ ἑορτὴ αὐτὴ φέρει ἐντὸς τῆς μυσταγωγίαν πατριωτισμοῦ. Καὶ ἡ μυσταγωγία αὐτὴ γίνεται εἰς παιδικὰ ψυχὰ καὶ διακόσαι χιλιάδες Ἑλληνοπαίδων συγκλονοῦνται πρὸ τῶν πτυχῶν τῆς σημαίας μας καὶ δακρύουν πρὸ τοῦ κυματισμοῦ τῆς κυανολευκοῦ. Τοῦτο ἄς εἰμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ ἔχη μίαν ἡμέραν τὰ ἀποτελέσματά του. Διότι τὸ ἀγνὸν δάκρυ τῆς σήμερον θὰ ἀποδώσῃ εἰς τὸ μέλλον, τίς οἶδεν, ἴσως, τὴν ὑψίστην θουσίαν τῆς φιλοπατρίας.

Εἰς ἐλλείψιν φιλοπατρίας καὶ καθήκοντος δύναται βεβαίως ν' ἀποδοθῆ καὶ ἡ ἀπουσία τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ ἀπὸ τοῦ μεγάλου Δωρητοῦ Πετούση τὸ μνημόσυνον, ὁ ὁποῖος ἐγκατέλειπε

θνήσκων ὑπὲρ τοῦ Ναυτικοῦ μας ὀλόκληρον τὴν περιουσίαν του. Ὁ ὑπουργὸς ἐπετίμησε τοὺς ἀπουσιάσαντας ἀξιωματικούς διὰ ἡμερησίας διαταγῆς καὶ μία Ἑλληνίς τόσο ἡγανάκτησεν ὥστε διερμήνευσε τὸ αἶσθημα τοῦτο τῆς ἀγανακτικῆς τῆς διὰ μᾶς δριμείας ἐπιστολῆς τῆς πρὸς τὴν «**Ἐστίαν**» ἀπευθυνομένην καὶ δημοσιευθεῖσαν. Δὲν πιστεύω τῆς Ἑλληνίδος ἢ ἀγανάκτησις νὰ φέρῃ κανὲν ἀποτέλεσμα, ὅπως δὲν θὰ φέρῃ βεβαίως καὶ ἡ ὑπουργικὴ ἐπιτίμησις. Ὅπως, ὅλα τὰ Ὑπουργικὰ συμβούλια, καὶ αἱ ἀποφάσεις δὲν θὰ δυνηθοῦν νὰ κλείσουν τὰ χαρτοπαικτικὰ κέντρα, καὶ νὰ ἐλευθερώσουν τὰς Ἀθήνας ἀπὸ ἓνα ἄγος σιγματομοῦ. Καὶ περὶ τοῦ ζητήματος τοῦτου ἄλλη κυρία ἔγραψεν εἰς τὸ «Ἐμπρὸς» καὶ διερμήνευσε καὶ ἐκείνη τὴν ἀγανάκτησιν τῆς διότι ἐπιτρέπεται ἡ λειτουργία τῶν κέντρων αὐτῶν ἐντὸς τῶν ὁποίων χάνονται πολλάκις ὄχι τὸ χρῆμα τὸ παιζόμενον ἀλλὰ τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα τῶν ἀνθρώπων καὶ λησμονεῖται καὶ τὸ καθήκον καὶ ἡ τιμὴ. Καὶ εἰς τὰς δύο αὐτὰς λυπηρὰς περιπτώσεις, τοῦ χαρτοπαικτικοῦ δράματος καὶ τοῦ μνημοσύνου τοῦ ἀειμνήστου Πετούση, ὡς μίαν εὐχάριστον ἀπαρχὴν διαβλέπω τῆς γυναικὸς τὴν ἐπέμβασις, τῆς συζύγου ἢ τῆς μητρὸς τὴν ἀγανάκτησιν. Διότι ἔταν θ' ἀρχισὴ ἢ γυνὴ ν' ἐνδιαφέρεται πραγματικῶς διὰ τοιοῦτου εἶδους ζητήματα τότε βεβαίως πολὺ συντόμως θ' ἀλλάξῃ τὸ πνιγρὸν περιβάλλον τῆς οικογενείας καὶ θὰ μορφῶται ὁ πολίτης μετὰ βάσεις ἠθικωτέρας καὶ ὑψηλοτέρας.

Ἀλλὰ καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐζήτησε ν' ἀποκαθάρσῃ τὰ τελωνειακὰ σκάνδαλα, καὶ ὡς πρῶτον βῆμα αὐτοῦ ἀπέφασκε τὴν ἀνέγερσιν εὐπροσώπου καὶ ἀναπακρομένου πρὸς τὰς ἀνάγκας του τελωνειακοῦ κτιρίου. Καὶ μετεκάλεσε τὸν Ἰταλὸν Κουαρλιέρη ὅστις ἐξέφερε τὴν γνώμην του καὶ ὑπέβαλε εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὰ σχέδια διὰ του. Ἐὰν θὰ κατορθωθῆ ἢ ἐφαρμογῇ τῶν σχεδίων αὐτῶν δὲν γνωρίζομεν, τὸ θετικὸν εἶνε ὅτι ὁ εὐγενὴς ξένος ἀφήκεν ὅλας τὰς δηλιασ καὶ ἔδωκεν ὅλας τὰς βάσεις διὰ τὴν μέλλουσαν ἐργασίαν.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ ξένου δὲν πρέπει νὰ λησμονήσωμεν, ν' ἀναφέρωμεν εἰς τὸν μνηστὸν αὐτὸν ἀπολογισμὸν δύο πράξεις ξένων προσώπων. Καὶ τὰ ξένα αὐτὰ πρόσωπα εἶνε ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας καὶ ἡ Βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι αἱ πράξεις αὐτῶν εἶνε ἐντελῶς ἄσχετοι πρὸς τοῦ κ. Κουαρλιέρη τὸ ἔργον. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν σημαίνει τίποτε. Ἐκεῖ εἰς τὰ μεγάλα

ἔθνη δὲν ὑπάρχουν ποτὲ αἱ ἐλλείψεις αἱ ἰδικαί μας! Ἐκεῖ φροντίζουν πάντοτε διὰ κάτι ὑψηλότερον διὰ κάτι ἀνώτερον. Διότι εἶνε βεβαίως ἀνώτερον καὶ ὑψηλότερον ἀπὸ κάθε τι οἱ λόγοι τοὺς ὁποίους ὁ Κάιζερ ἀπηύθυνε πρὸς τὰ τέκνα του—τὸν υἱὸν του, καὶ τὴν νύμφην του—κατὰ τὴν ἐπίσημον στιγμὴν τοῦ γάμου των. Καὶ εἶνε ὡραῖον καὶ συγκινητικὸν τὸ χριστουγεννιάτικον Βιβλίον τῆς Βασιλείας Ἀλεξάνδρας τὸ ὁποῖον ἐξέδωκε διὰ νὰ πωληθῇ ὑπὲρ φιλανθρωπικοῦ σκοποῦ. Τὰ βιβλίον αὐτὸ ἀποτελεῖται ἀπὸ εἰκόνας τὰς ὁποίας ἔλαβεν ἡ ἰδία ἀπὸ διαφόρους τοποθεσίας μὲ τὴν φωτογραφικὴν μηχανὴν της. Πωλεῖται τριάμισι φρ. ἕκαστον καὶ ἐλπίζεται ὅτι θὰ φθάσουν αἱ εἰσπράξεις ὑπὲρ τὸ ἑκατομμύριον, τὸ ὁποῖον θὰ διαμοιράσῃ μεταξὺ τῶν πτωχῶν ὑπηκόων της ἢ καλῆ Βασίλισσα.

Ἐπειδὴ δὲ ἐγίνεν ἡ ἀρχὴ νὰ ὁμιλήσωμεν περὶ γεγονότων τὰ ὁποῖα ἔλαβον χώραν ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, μᾶς ἐπιβάλλεται νὰ γράψωμεν καὶ νὰ τονίσωμεν τὴν τιμὴν ἣτις προσεγένετο εἰς τὸν κ. Μέναρδον. Τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Ὁξφόρδης ἐξέλεξε τὸν σοφὸν Ἑλληνα ὡς καθηγητὴν, καὶ τοῦ παρεχώρησε τὴν ἔδραν τῆς Βυζαντινῆς Φιλολογίας ὅπως διδάξῃ ἀπ' αὐτῆς.

Ἐπὶ τὴν βεβαίως πολλάκις ὄρια καὶ εἰς αὐτὴν τὴν φλογερωτέραν φιλοδοξίαν. Καὶ τὰ ὄρια αὐτὰ θὰ ἐσταμάτων πάντοτε πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἐκείνου. Καὶ ἔμωσ ὅτι ἄλλος οὔτε νὰ ὀνειροπολήσῃ δὲν ἀπετόλμησεν, ἢ ἀξία τοῦ κ. Μενάρδου κατ'ὄρθωσεν νὰ πραγματοποιήσῃ καὶ τὸ ἀρχαῖον καὶ ἐπιφανὲς Πανεπιστήμιον νὰ τὸν ὀνομάσῃ καθηγητὴν του.

Τιμὴ καὶ δόξα εἰς τὸν Ἑλληνα σοφόν.

ΕΥΓ. Ζ.

Ο ΚΟΣΜΟΣ

Μετὰ τὴν σκιαγραφίαν τοῦ κ. Σταματούλη λίαν ἐπιτυχή, ὀφειλομένην εἰς ἕνα τῶν παλαιῶν «Ἐισαγγελίων» ὡς ὑποπιεζόμενον, ἄλλος τοιοῦτος προβαίνει εἰς τὴν ἀποστολὴν τῆς σκια-

γραφίας τοῦ ἐτέρου τῶν συνεργατῶν τῆς «Ἑλλην. Ἐπιθεωρήσεως», τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Καμπᾶ.

Πολὴ εὐχαρίστως ἢ Διεύθυνσις τῆς «Ἑλληνι-

κῆς Ἐπιθεωρήσεως» δημοσιεύει τὴν ὑπ' ἀγνώστου μέλους τοῦ ποτὲ Συλλόγου τῶν Ἐισαγγελέων γραφεῖσαν σκιαγραφίαν τοῦ φίλου συνεργάτου κ. Καμπᾶ συμμεριζομένη καθ' ὅλα τὰ ἐν αὐτῷ.

Ὡς γνωρίζομεν ὁ κ. Σταματούλης ζῆ σήμερον πνευματικῶς διὰ τὸν κ. Καμπᾶν καὶ ὁ κ. Καμπᾶς διὰ τὸν κ. Σταματούλην. Εὐρίσκονται εἰς διαρκῆ ἐμπόλεμον κατάστασιν καὶ ἀφειδῶς διατίθησι τὰ πνευματικὰ των ὅπλα χωρὶς μέχρι σήμερον νὰ φανῇ τίς εἶνε ὁ νικητής. Σαρκασμός, εὐφυΐα, σαῶμμα, πνεῦμα σπινθηροβολοῦν, ἐκπηδοῦν ἀπὸ τὰς γραμμὰς των ἀπὸ τὰς φράσεις των. Ἐκάστη ἀνταλλαγὴ ἐπιστολῶντων σημειῶν καὶ ἕνα ἐπὶ πλέον θρίαμβον διὰ τὸν τελευταῖον ἐπιστέλλοντα, ὃν καταρρίπτει ἢ νεωτέρα ἐπιστολὴ τοῦ ἄλλου, ὅστις ἐκπορθῶν τὰ πρωτεῖα τὰ ὁποῖα κατεῖχεν ὁ τέως ἰσχυρὸς ἀντίπαλος. Ὅταν λοιπὸν λάβετε ὑπ' ὄψιν τὴν γνωστὴν ἀξίαν τοῦ κ. Σταματούλη περιγραφεῖσαν ἤδη ἐν τῇ «Ἑλληνικῇ Ἐπιθεωρήσει» καὶ μάθητε αἰφνης ὅτι σχεδὸν ἀντάξιός τούτου τυγχάνει ὁ κ. Καμπᾶς δύνασθε νὰ φαντασθῆτε εὐθὺς ἀμέσως ἐπὶ ποίου πνευματικοῦ ἐπιπέδου ἵσταται καὶ οὗτος. Ὁ κύριος Καμπᾶς βεβαίως δὲν ἔχει τὴν καταπλήσσοσαν σφίαν τοῦ κ. Σταματούλη. Ὁ κ. Σταματούλης λόγῳ τῆς ἐπιδόσεώς του εἰς συστηματικὰς μελέτας εἶνε εἰς τύπος σοφοῦ διδασκαλικοῦ — χωρὶς βεβαίως νὰ εἶνε καὶ δασκαλος, καὶ ἄλλο — ἐν ᾧ ὁ κ. Καμπᾶς εἶνε ἕνας τύπος σοφοῦ κοινωνικοῦ. Εἶνε ἐν πνεῦμα ζωηρὸν, ἀνήσυχον ἐξετάζον καὶ ἐρευνῶν τὰ πάντα ἀλλὰ μὴ ἔχον λόγῳ τῆς νευρικότητος καὶ ὀρμητικότητος του τὴν ὑπομονὴν εἰς μακρὰς, ἐπιπόνους καὶ συστηματικὰς μελέτας. Διὰ τοῦτο ὁ κ. Καμπᾶς, ὡς κατ' ἐξοχὴν φιλαναγνώστης, ἔχει πλοῦτον ἰδίως πρακτικῶν γνώσεων ἔχει μόρφωσιν ἱκανὴν, ἀλλὰ δὲν παρουσιάζει τὴν συστηματικὴν ἐκείνην ἐκδήλωσιν τῆς λεπτεπιλέπτου πολυγλωσσίας ἣτις καταφαίνεται εἰς τοὺς ἀνθρώπους τῆς καρέκλας καὶ τοῦ λύχνου. Ὑποδοιῖται ὅμως ἀπὸ ἀπειρον, ἀπὸ σπανίαν εὐφυΐαν καὶ βαθυτάτην ἀντίληψιν καὶ δύναται ἐπὶ παντὸς ζητήματος νὰ ἔχη γνώμην ἢ ὁποῖα πάντοτε βαρύνει καὶ σπανίως τυγχάνει ἀπορριπτέα. Ἐπὶ πλείστων ὅσων ζητημάτων ὁ ἀκούων αὐτὸν ὁμιλοῦντα ἢ ἀναπτύσσοντα νομίζει ὅτι ἔχει πρὸ αὐτοῦ εἰδικότητά τινα τούτου ἢ ἐκείνου τοῦ κλάδου. Εἶνε εἰς θέσιν, ἐπὶ παραδείγματι, νὰ συζητήσῃ περὶ ἱατρικῆς καὶ δύναται νὰ δώσῃ τὴν περιγραφὴν κάθε νόσου, τὰ αἷτια, τὰς ἀφορμὰς, τὰ ἀποτελέσματα καὶ τὰ ἐνδεδειγμένα περιπου μέσα θεραπείας. Ἐπὶ ζητημάτων στρατιωτικῶν ὁμιλεῖ περὶ τακτικῆς, ὀχυρωμάτων, πολιτορίας ὡσεὶ νὰ διήλθε τὸν βίον του εἰς τοὺς στρατῶνας, τὰ δικαστικὰ καὶ νομικὰ ζητήματα εἶνε οἰκεία πρὸς αὐτὸν ὅπως εἰς κάθε δικαστικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον, διὰ τὴν γεωργίαν καὶ τὴν

γεωργικὴν βιομηχανίαν, ἰδίως εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὴν Ἀττικὴν, δὲν ὑπάρχει ἐφ' ἑμῖλλον. Σὰς ἡμιλεί περὶ τῶν διαφόρων μεταλλευμάτων περιγράφων τὴν διαμόρφωσιν τοῦ ἐδάφους τοῦ παρακλιουθούτος κάθε μετάλλευμα ὡς εἰδικὸς μεταλλειολόγος. Ἐνθυμῆται ὁ γράφων τὰς γραμμὰς αὐτὰς ὅταν ἐκπληξῆν ἐπροξένησεν εἰς ὀλόκληρον τὴν συντροφίαν καὶ τὸ προσωπικὸν τοῦ Μουσειοῦ τῆς Ἐπιδαύρου ὅταν ἤρχισεν ἐντὸς αὐτοῦ ὁμιλῶν περὶ ἀρχιτεκτονικῆς τῶν ἀρχαίων, καὶ παρέχων ἐξηγήσεις σχετικὰς μὲ τὰς ἐν αὐτῷ ἀναπαραστάσεις τῆς μετώπης τοῦ Ναοῦ ἐφ' ἧς ἔκαμεν ἀνάπτυξιν συγκρίνων τὰς διαφόρους τέχνας καὶ ὁμιλῶν ἐν γένει, ἐκ τοῦ προχείρου, ὡς ὁ ἐμβριθέστατος τῶν τεχνοκριτῶν περὶ γλυπτικῆς καὶ περὶ πτυχῶν καὶ περὶ στάσεως καὶ περὶ ἐκφράσεως τῶν διαφορῶν ἀγαλμάτων τοῦ Μουσειοῦ. Διακρίνεται ὄντως διὰ τὸ καλλιτεχνικὸν του γούστο ἐκδηλούμενον ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν καὶ ἐξ ἀφορμῶν ἐκ τῶν πλέον ἀσημάντων, καθότι πολὺ τὸν θίγει καὶ τὸν ταρασσεῖ τὸ ἀσχημὸν ὅσον ἐξ ἄλλου τὸν ἐνθουσιᾷ καὶ τὸν τέρπει τὸ ὡραῖον. Τούτου ἕνεκα εἶνε θερμὸς θιασώτης τῶν καλῶν τεχνῶν. Εἰς Ἐκθέσεις ζωγραφικῆς δύναται ὀλόκληρον μάθημα νὰ ἀναπτύξῃ περὶ τέχνης, εἰς διδασκαλίαν δραμάτων δὲν τοῦ διαφεύγει καὶ τὸ παραμικρὸν ἐλάττωμα, εἰς ἀναλύσεις ἔργων δημιουργικῆς φιλολογίας οἷον μυθιστορημάτων καὶ διηγημάτων εἶνε τοῦτ' αὐτὸ ἀπόλαυσις ἢ κριτικὴ του δεινότητος, ἰδίως ὅταν τὸ ἔργον παρουσιάζει στάδιον πρὸς σαρκασμὸν καὶ εἰρωνείαν. Ἡ καυστικότης τοῦ σκόμματός του ἀφίνει τὰ ἴχνη της ἐπὶ μακρόν. Τὴν περὶ τούτου βεβαίωσιν τὴν εὐρίσκομεν ἄλλως καὶ εἰς τὸ γεγονός ὅτι ἀνῆκε μόνος αὐτὸς ἐκ τῶν μὴ ἐξ ἐπαγγέλματος λογίων εἰς τὸν Συλλόγον τῶν Ἐισαγγελέων, τὸ περιβόητον ἐκεῖνο σωματεῖον ὅπερ συνεκέντρον τὰς δρώσας φιλολογικὰς κορυφὰς τῆς παρελθούσης γενεᾶς, οἷον τὸν Βιζυηνόν, τὸν Σουρῆν, τὸν Κόκκον, τὸν Παλαμᾶν, τὸν Πολέμην, τὸν Δ. Κορομηλᾶν, τὸν Χ. Ἀννινον, τὸν Α. Κουρτίδην, τὸν Θ. Ἀννινον, τὸν Γ. Δαμβέργην κτλ. Χαρακτηριστικὸν δὲ ἐπίσης εἶνε ὅτι ὁ Κόκος καὶ Κορομηλᾶς καὶ εἰς αὐτὸν ἀνεγίνωσκον τὰ ἔργα των πρὶν τὰ γνωρίσουν εἰς τὸ πολὺ κοινόν, τὴν δὲ μουσικὴν τῶν ἔργων του ὁ Κόκος δὲν τὴν ἐθεώρει ἀρτίαν ἐὰν δὲν τὴν ἐπεξεργάζετο τὸ μουσικώτατον αὐτὸ τοῦ κ. Καμπᾶ. Ἐπὶ πλέον δὲ τὸ ἐξῆς γεγονός καταδεικνύει ἐναργέστατα τὴν πρὸς τὰς καλὰς τέχνας ἀγάπην του, ἀγνωστον καὶ δυσεὔρεστον εἰς τὰς ἡμέρας μας.

Προκειμένου νὰ παιχθῇ ἐρασιτεχνικῶς τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον, ὁ «Ἀνατολίτης» ἔργον τοῦ Κόκου καὶ Κορομηλᾶ εἰς ἀπάντησιν ἀρκετὰ εἰς στολὰς, σκηνογραφίας, παρασκηνία καὶ σκηνὰς καὶ παρέστησε τὸ ἔργον τοῦτο πρὸ 20 περίπου ἐτῶν εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ ἐν τῇ ἰδῇ Φιλελλήνων Μεγάρου του καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ ἐκλεκτῶν προσκεκλημένων.

Ὁ Συλλόγος τῶν Ἐισαγγελέων ἀφῆκεν ἐποχὴν εἰς τὰ φιλολογικὰ χρονικά τῶν συγχρόνων του, ἐγαλουχήθη δὲ καὶ ἀνεπτύχθη εἰς τὸν πάντοτε φιλόξενον οἶκόν του. Ἰράφων αὐτὸς ὁ ἴδιος χειρίζεται τὸν κάλαμον μετ' εὐχερείας, πολλοὶ δὲ ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν μας οἱ ὁποῖοι ἠθέλησαν δι' ἐπιστολῶν νὰ τὸν ἐγγίξουν θὰ ἐνθυμηθοῦν τὴν στιγμὴν αὐτὴν τὸ καυτήριον τοῦ εὐστροφωτάτου πνεύματός του.

Εἶνε δὲ ὄντως ἀξία θαυμασμοῦ ἢ δεινότητος τοῦ κ. Καμπᾶ εἰς τὸ ἐξευρίσκειν τὴν κατάλληλον λέξιν ἢ φράσιν ἢ ὁποῖα δίδει τὸν χαρακτηριστικὸν τόνον τῆς ὅλης ἐννοίας. Εἶνε φειδωλὸς εἰς λέξεις ἀποφεύγων τὴν ταυτολογίαν καὶ προσπαθῶν διὰ συνεσφιγμένων φράσεων νὰ ἐκφράσῃ τὸν πλοῦτον τῶν ἰδεῶν του καὶ τῶν ἐμπνευσεῶν του. Εἰς τὰς ιδιότητάς του τὰς σχετιζομένας μὲ τὰς καλὰς τέχνας δὲν νὰ προστεθῇ καὶ ἡ εὐκολία περὶ τὸ λέγειν καὶ συζητεῖν. Περὶ τούτου ἄς μαρτυρήσουν οἱ πολιτικοὶ συναγωνισταί του καὶ οἱ λόγοι του οἱ συναρπάζοντες καὶ ὑποτάσσοντες τὰ ἄτακτα καὶ δυσπειθῆ στοιχεῖα τοῦ Λαυρίου καθ' ἣν ἐποχὴν ἦτο Δήμαρχος τοῦ Δήμου τούτου ὑπὸτε διετέλει καὶ ἡ ἀστυνομία ὑπ' αὐτόν. Ἡ περίοδος τῆς Δημαρχίας του εἶνε ἴσως τὸ χαρακτηριστικώτερον σημεῖον τοῦ βίου του. Ἐδράσε μὲ ἀκαταπόνητον θέλησιν καὶ ἐπέτυχε καρπὸς ἀνταξίους. Διοικητικὴ ἱκανότης περιφανής, δραστηριότης ἀκατάβλητος, ἐνέργεια πρὸ τῶν κινδύνων πολμηρὰ καὶ ἀφοβος, ἰδιοφυΐα ἀνακριτικὴ ἐκ τῶν σπανίων, ἀυστηρότης ἀκαμπτος καὶ ἔστιν ὅτε ἀνάληγτος, δικαιοσύνη ἀληθής, ἐνεπνευσε τὸν σεβασμὸν καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς μεγαλοσχήμους καὶ ἰσχυροὺς. Ἐπ' αὐτῶν στηριζόμενος ἔδρασε τόσον περιφανῶς ὥστε παρέμεινε ἱστορικὴ ἡ ἐποχὴ τῆς Δημαρχίας του. Ἡμέρωσε τὸ Λαύριον, ἐκαθάρισε τὸ Λαύριον καὶ διὰ τὴν δρασίαν του ταύτην ἐτιμήθη δι' ἀνωτέρου παρασῆμου παρὰ τῆς Κυβερνήσεως μας καὶ ἀπὸ Κυβερνήσεις ξένων Κρατῶν.

Διὰ τὸ ἔργον του αὐτὸ δέον νὰ γραφῇ ἰδιαιτέρα μελέτη ἣτις δύναται ν' ἀποτελέσῃ βιβλίον ὅπερ θὰ χρησιμεύσῃ ὡς περιφανὲς μνημεῖον ἀτομικῆς πρωτοβουλίας διδασκτικωτάτης διὰ τὴν ἔλλειψιν χαρακτήρων κυρίως ὡν στερεῖται τοσοῦτον ὁ τόπος μας. Τὴν βεβαίωσιν ταύτην τὴν εὐρίσκομεν σήμερον εἰς τὴν δολογίαν τῶν κατοίκων τοῦ Λαυρίου καὶ τῶν ἐπισκεφθέντων αὐτὸ ξένων οἵτινες δὲν λησμονοῦσι τὴν εὐεργετικὴν καὶ ἐκπολιτιστικὴν ἐπίδρασιν τῆς Δημαρχίας τοῦ κ. Καμπᾶ. Ἡ τότε μάλιστα Κυβερνήσις Κωνσταντινουπόλεως δι' αὐτοῦ τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, εὐρεθείσα πρὸ δυσχερειῶν ἐκ τῆς θρασεῖας ἐμφανίσεως κακοποιῶν στοιχείων εἰς τινα Νομόν, τὸν παρεκάλεσε θερμῶς, γνωρίζουσα τὸν χαρακτήρα του, νὰ

δεχθῆ τὴν θέσιν Νομάρχου διὰ τὴν πατάξιν τὸ κακὸν καὶ ἐπαναφέρῃ τὴν διασαλευθεῖσαν ἐκεῖ τάξιν. Τοῦ ὑπέδειξε δέ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ζητεῖ παρ' αὐτοῦ τὴν θυσίαν ταύτην ἐπὶ τῇ βεβαιότητι ὅτι ἡ ἐκλογή της θὰ δικαιώσῃ τὰς προσδοσίας της. Ὁ δὲ κ. Καμπᾶς μὲ τὴν ἔμφυτον ὑπερηφάνειάν του ἀπήντησε. Δέχομαι νὰ διοικήσω τὸν ἐν λόγῳ Νομὸν καὶ ὑπόσχομαι ἐντὸς δύο μηνῶν νὰ μὴ ὑπάρχῃ ἴχνος κακοποιῶν στοιχείου, ἀλλ' ἀξιώ νὰ διορισθῶσι τοὐλάχιστον 10 Νομάρχαι ἀντάξιοι μου καὶ εἰς τοὺς ἄλλους Νομοὺς τοῦ Κράτους.

Ἦδη δέον νὰ σημειωθῇ ἰδιαίτερος ὅτι ἔχει ἰδιάζουσαν κλίσιν εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὴν ἐγκληματικότητα. Προκειμένου περὶ ἐγκλήματος ἐν γένει, ἰδίᾳ δὲ διασήμευ, τὸ παρακολουθεῖ ὡς προσωπικὴν του ὑπόθεσιν καὶ παθαίνεται, ἐφ' ὅσον βλέπει τὴν ἀρχὴν σφάλλουσαν ἢ ἐν ἀδυναμίᾳ εὐρίσκομένην. Διὰ τοῦτο οἱ ἀναγνωσται τῆς «Ἑλλην. Ἐπιθεωρήσεως» τὸν παρακολουθοῦσι γράφοντα τὰ περὶ Ἀστυνομίας ἄρθρα. Εἶνε ἡ ἀδυναμία του. Ἐάν ἐτίθετό ποτε ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Ἀστυνομίας τοῦ Κράτους φρονούμεν ἀδιστακτως, ὅτι θὰ ἐβλεπεν ἔκθαμβος ὁ τύπος ἀποτελέσματα ἀπίστευτα τάξεως καὶ Διοικητικῆς εὐκοσμίας. Συμπληρωματικὰ τῆς εἰδικότητός του ταύτης δέον νὰ θεωρηθῇ ἡ ἰδιότητος του ὡς φυσιογνωμιστοῦ. Ἐκ πρώτης ὄψεως καὶ χωρὶς κἄν ν' ἀνοίξῃ τὸ στόμα του, ὁ ἡμιλητῆς του δύναται νὰ σᾶς εἴπῃ ἀδιστακτως τὴν καταγωγὴν αὐτοῦ. Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν του εἰς τὴν ἐιδικότητά του ταύτην δηλ. ὅσον ἀφορᾷ τὸ διαχειρίζεσθαι ἐξουσίαν, τὸν ἐνισχύει ἐπι μᾶλλον ὁ χαρακτήρ του, ὁ ὁποῖος ἐν ᾧ κατὰ βάθος εἶνε πλήρης ἀγάπης καὶ αὐτοθυσίας οὐχὶ σπανίως ἐκρήγνυται εἰς ἀχαλίνωτον ὄργην καὶ ἐκδηλοῦται δεσποτικὸς, ἀπολυταρχικὸς, βίαιος, ἄγριος, τυραννικὸς. Ἐν τοιαύτῃ στιγμῇ δὲν ὑπολογίζει οὔτε φιλίαν, οὔτε στοργήν, εἶνε δὲ ἀπτόητος πρὸ τῆς ἐπεμβάσεως οἴου δήποτε προσώπου ὅσον ὑψηλὰ καὶ ἂν ἴσταται. Ἐκ τοιούτων δὲ ἐπεισοδίων, ἐκ τῆς ἐπιμονῆς του νὰ μὴ χαρίζεται, καὶ ἐκ τῆς εἰλικρινείας του, ἥτις τὸν ὠθεῖ νὰ κηρύσῃ πάντοτε τὴν ἀλήθειαν ἀδιαφορῶν τίνα θὰ δυσεραστήσῃ, προέκυψεν καὶ ὁ χαρακτηρισμὸς τοῦ ἀσυμβιβαστοῦ. Εἶνε ἀσυμβιβαστος λέγον ὁ Ἀλέκος ὁ Καμπᾶς!

Τὸ δὲ περίεργον εἶνε ὅτι ἐν ᾧ παραδέχεται καὶ ὁ ἴδιος ὅτι τὸν χαρακτηρίζουν πάντα ταῦτα ἐν τούτοις δὲν παραδέχεται κατ' οὐδένα λόγον ὅτι εἶνε ... ἐγωιστής. Ἐν ᾧ ὁ ἐγωισμὸς του φθάνει ἐνίοτε μέχρι τοιούτου σημείου ὥστε εἰς πάντα νεώτερόν του νὰ μὴ ἐπιτρέπῃ νὰ ἐκφράσῃ ἀντίθετον γνώμην τῆς ἰδικῆς του, καὶ νὰ μὴ δύναται νὰ παραδεχθῇ ὅτι λόγῳ τῆς πείρας του καὶ τῆς βαθείας ἐπὶ τῆς κοινωνίας μελέτης του εἶνε δυνατόν νὰ ἔγῃ ἄλλος τις ὀρθότεραν

αὐτοῦ ἰδέαν καὶ ἀντίληψιν, καὶ τὴν ἐπιμονὴν του αὐτὴν συνοδουμένην ὑπὸ ἐρεθισμοῦ νεύρων, ἔντασιν φωνῆς, κίνησιν χειρῶν τὴν ἀποκαλεῖ ἔλλειψιν... ἐγωισμοῦ. Ἀλλὰ δὲν ἔχει ἄδικον διότι δὲν παρέρχονται πολλοὶ στιγμαὶ καὶ ὁ τῶς μαινόμενος καὶ ἀχαλίνωτος κ. Καμπᾶς καθίσταται πρὸς καὶ ἥρεμος, συζητητῆς ψυχρὸς καὶ ἀποδεχόμενος πᾶσαν γνώμην λογικὴν καὶ ὀρθὴν ἔστω καὶ ἂν ὁ λέγων αὐτὴν εἶνε ὁ... ἐγγονὸς του κατὰ τὴν ἡλικίαν. Ἀλλὰ διὰ τὴν κατεύναυσιν αὐτὴν τῶν νεύρων χρειάζεται καὶ κάποια τέχνη τῆς ὁποίας ἡ ἔλλειψις δύναται ὅχι μόνον νὰ μὴ κατασιγήσῃ τὴν ὀρμητικότητά του ἀλλὰ καὶ νὰ τὴν ἐντείνῃ μέχρι μεγίστου βαθμοῦ καὶ τότε δύναται τις νὰ τὸν ἀποκαλέσῃ μίαν ζωντανὴν τρικυμίαν ἀπειλοῦσαν κινδύνους καὶ καταστροφάς!

Τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἐννοεῖ ὡς εἶπομεν μὲ τὸ πρῶτον βλέμμα καὶ ἐννοεῖ εὐθύς ἄμεσως μὲ τί ἀνθρώπον ἔχει νὰ κάμῃ, ἔχει δὲ τοιαύτην διπλωματικὴν εὐστροφίαν ὥστε δύναται μὲ ὀλίγων λεπτῶν συνομιλίαν νὰ παρασύρῃ τὸν ἡμιλητῆν του εἰς ἀποκαλύψεις τῶν μυχαιατῶν σκέψεών του. Ἀλλὰ καὶ πρὸ τούτου ζυγίζει τὸν ἀνθρώπον ὡς κοινῶς λέγομεν, δύναται δὲ νὰ προείπῃ τὰς σκέψεις τοῦ ἡμιλητοῦ του εὐθύς ἐκ τῶν πρώτων ἀκόμη λόγων του, τὴν ὁξύτητα ἀντιλήψεως ἔχει καὶ τὴν διάνοιά του εἰσδύει εἰς τὰ βάθη τῆς ψυχῆς τοῦ ἄλλου. Ἡ σκιαγραφία του ἡ ἀτάκτως γραφεῖσα, ἡ ἔχουσα πλεῖστα κενὰ, θὰ ἦτο ἀκόμη ἔλλιπής ἂν δὲν περιεγράφετο καὶ ὑπὸ ἄλλην ἐποψίν ὁ κῆρ Ἀλέκος. Λόγω τοῦ χαρακτήρος του τοῦ ἐξόχως εἰλικρινοῦς, τοῦ περιβαλλομένου ὑπὸ ἰδιότητος μὴ ἀπαντωμένης εἰς τὸν τυχόντα καὶ λόγῳ τῆς εὐγενούς καρδίας του καὶ τῶν ὑπερηφάνων αἰσθημάτων του ἀπολαμβάνει τῆς κοινῆς ἀγάπης πᾶσῶν τῶν κοινωνικῶν τάξεων. Εἶνε δημοτικώτατος. Ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἐπικουροῦν καὶ ἄλλοι λόγοι καὶ ἀφορμαὶ συντελοῦσαι εἰς τὴν κατὰκτησιν τῆς ἐκτιμῆσεως καὶ ἀγάπης τῶν πολλῶν.

Ἀναφέρομεν τὸ ἀρτίον καὶ ἐπιβάλλον παράστημά του, τὸ ὑψηλόν, εὐθυτενὲς καὶ κομψὸν ἀνάστημά του, τὴν περὶ τὸ κυνηγᾶν δεξιότητά του, τὴν περὶ τὸ ἱππεύειν δεινότητά του, τὴν περὶ τὸ πεζοπορεῖν καὶ μόχθους ἐν γένει ὑφίστασθαι ἀντοχήν του, τὴν περὶ τὸ χορεύειν ἀπαράμιλλον καὶ ἀσύγκριτον ἐπιτηδειότητά του. Ὡς χορευτῆς, εἰς παλαιότεραν ἐποχὴν, Ἑλληνικῶν χορῶν εὐρίσκετο εἰς καλλιτεχνικὸν ὕψος. Τοὺς ἔχει ἐξιδανικέυσθαι διὰ τῆς γοητευτικῆς τέχνης του. Οἱ χωρικοὶ τὸν ἐλάτρευον καὶ ὁ λαὸς τὸν ἐθαύμαζε μολοντί ἀπὸ φύσεως εἶνε τῶν πλέον ἀριστοκρατικῶν τάσεων καὶ βλέψεων. Ὅταν ἐχόρευε εἰς κύκλον εὐρὺν ἀληθῆς πανίγυρις ἐτελεῖτο περὶ αὐτόν, οἷος δήποτε δὲ καὶ ἂν ἦτο ὁ κύκλος καὶ οἷοι δήποτε τὸν ἀπετέ-

λου, αὐτὸς θὰ ἐκυριάρχη, αὐτὸς θὰ ἀνηγορεύετο ἀρχηγὸς καὶ αὐτοῦ ἡ γνώμη καὶ τὸ κέφι θὰ ἐπεβάλετο. Ἡ νεότης ἡ διασεκεδάζουσα τὸν εὐρίσκει ἀκόμη καὶ τώρα ἀπαράμιλλον σύντροφον καὶ ὁσάκις κατορθοῦται καὶ ἐπιτυγχάνεται ἡ συμμετοχὴ του τελείται τὸ θαυμασιώτερον γλίνει τὸ ὅποιον δυσκόλως λησμονεῖται.

Ὡς κοινωνικὸν πρόσωπον διὰ τῆς στωμυλίας του, διὰ τῶν εὐφυολογιῶν του, διὰ τῆς δεινῆς περιγραφικότητος τῶν ἡμιλιῶν του, διὰ τὴν ἀτελεύτητον διήγησιν ἐπεισοδίων, μύθων, παροιμιῶν, διὰ τῆς ἐτοιμολογίας του διὰ τῶν εὐφῶν καὶ ἐπικαίρων παρομοιωσῶν του καθίσταται γόης σύντροφος. Ἄλλη ὄψις χαρακτηριστικὴ τοῦ ἐξαιρετικοῦ τούτου ἀνδρὸς εἶνε ἡ ἐπὶ ζητημάτων πρακτικῶν καὶ κοινωνικῆς πείρας ἀκαταγώνιστος ἀθεντία του. Προκειμένου ἐπὶ παραδείγματι περὶ μιᾶς οἰκοδομῆς δύναται νὰ δώσῃ ὑδηγίας ἄς μόνον εἰς καλὸς ἀρχιτέκτων καὶ εἰς εἰλικρινῆς ἐργολάβους ἡμοῦ συνηνωμένοι ἠδύνατο νὰ παράσχουν. Διὰ γεωργικὰς ἀσχολίας ἐντριβίστατος, διὰ συντάξεις συμβολαίων προνοητικώτατος. Ἐπὶ παντὸς δὲ ζητήματος ἀπαιτοῦντος πείραν καὶ γνώσιν τῶν τοῦ κόσμου εἶνε ἀπαράμιλλος. Θίπει τὸ ζήτημα εἰς τὴν θέσιν του μὲ πέντε λέξεις. Πολιτικά, κοινωνικά, στρατιωτικά, δικαστικά παρασκήνια δὲν τοῦ διαφεύγουν. Ζῆ κατὰ τοὺς μῆνας Σ)μβριον καὶ Δ)βριον εἰς τὸ κτήμα του, τὴν Κάτσαν, ὡς ἀρχαῖος Φεουδάρχης ἐν μέσῳ τῶν γεωργικῶν κτήσεών του καὶ κατὰ τὴν ἰδέαν μας ἀνεπιγνώτως δημιουργεῖ τὴν Γεωργικὴν Ἀριστοκρατίαν ἥτις φρονούμεν ὅτι ἐν τῷ μέλλοντι εἰς τὸν τόπον μας αὐτὴ θὰ διαλάμψῃ καὶ αὐτὴ θὰ ἐπιβληθῇ. Ἄς σημειωθῇ δὲ ἐνταῦθα ὅτι ὄλην του τὴν περιουσίαν τὴν ὀφείλει εἰς τὸ κτήμα αὐτὸ ὅπερ διὰ τῆς προσωπικῆς του ἐργασίας κατέστησε περίβλεπτον ἐν τῇ Ἀττικῇ. Ὀφείλομεν δὲ νὰ τονίσωμεν τοῦτο, διότι πάντοτε ἀποφεύγει ν' ἀναμιγνύεται εἰς ἐπιχειρήσεις αἰτινες ἀποδίδουσι κέρδη ἀκόπως καὶ ἀσφαλῶς.

Τὰ κάλλιστα τῶν ἔργων του εἶνε δύο. Πρῶτον αἱ δύο θυγατέρες του διαπρεπεῖς δέσποιναι τῶν Ἀθηνῶν, ἀληθῆ κοσμήματα τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας, κατὰ τὴν κοινῶς ἐκφραζομένην γνώμην, αἱ εὐγενέσταται κυριαὶ Λιλή Στ. Μπαλτατζῆ καὶ Δόλλα Ἀντ. Μάτσα. Κατὰ τοῦτο εἶνε εἰς ἐκ τῶν εὐτυχιστέρων πατέρων συνδέσας τὴν τύχην τῶν ἀρίστων θυγατέρων του μετὰ προσώπων ἀνταξίων των. Τὸ δὲ δεύτερον ἔργον του δύναται νὰ θεωρηθῇ ἡ «Ἑλληνικὴ Ἐπιθεώρησις» ἣν ὑποστηρίζει μετὰ πατρικῆς μερίμνης καὶ ἥτις εἰς αὐτὸν κυρίως ὀφείλει τὴν ἐπιτυχῆ ὄντως σταδιοδρομίαν της.

Μέλος τοῦ Συλλόγου τῶν Ἐισαγγελέων

Ἡ ἄδικος κατὰ τῆς Ἀστυνομίας μας ἐπίθεσις ἐκ τῶν τελευταίων ἐν τοῖς χαρτοπαίγνοις λα-

βόντων χώραν, ἐκ μέρους τοῦ πλείστου μέρους τῆς δημοσιογραφίας μου

Ἡ Ἀστυνομία μας δίδει ἀφορμὴν νὰ γράψω ὀλίγα τιὰ σχετικῶς πρὸς τὴν συγκεκριμένην ταύτην περιστάσιν καὶ οὕτω νὰ συνεχίσω τὰς περὶ τῆς Ἀστυνομίας μας πεποιθήσεις μου αἱ ὁποῖαι κατ' οὐδὲν ἐκ τῶν γεγονότων τούτων μετεβλήθησαν. Τοῦτο δὲ διότι τὸ ἐνδιαφέρον μου νὰ παρακολουθῶ τὰ κατ' αὐτὴν μὲ καθιστῶσι συνεχῶς ἐνήμερον καὶ τῶν ἐνεργειῶν καὶ τῆς δράσεως αὐτῆς.

Ἡ τονιζομένη ἐκάστοτε ἀνεπάρκεια αὐτῆς πρέπει δικαίως ν' ἀποδοθῇ εἰς τὸν ἀριθμὸν καὶ εἰς τὰς ἔλλειψεις τῶν κατωτέρων ὀργάνων, καὶ οὐχὶ εἰς τὰ διοικούντα αὐτὴν πρόσωπα οἷον δήποτε βαθμὸν καὶ ἂν φέρωσι ταῦτα.

Ἐφ' ὅσον τὰ πολιτικὰ παρασκήνια εἶνε ἡ ἐστία πάσης διαφθορᾶς καὶ ἐφ' ὅσον οἱ ἐπιτετραμμένοι νὰ ἐνισχύσωσι τὸ ἀστυνομικὸν σῶμα ἢ ἀδιαφοροῦσιν ἢ ἰδιαίτερα πολιτικὰ καὶ ὑλικά ἐνίοτε συμφέροντα ἐξυπηρετοῦντες συντελοῦσι συστηματικῶς εἰς τὴν χαλάρωσιν πάσης ἐνεργείας τῆς Ἀστυνομικῆς καὶ Εἰσαγγελικῆς ἀκόμη ἀρχῆς, τότε ἂς μὴ προσδοκῶμεν μεταβολὴν ἐφ' ὅσον τὸ ὀλέθριον διοικητικὸν αὐτὸ σύστημα ἐπηρεάζει καὶ τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς Πολιτείας.

Οὐδεμία ἰδιαίτερα φιλία μὲ συνδέει μετὰ τῶν ἀστυνομικῶν, καὶ ἂν ἀνέλαβον τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ σώματος τοῦτο πηγάζει ἐκ τῆς ἀσαλεύτου πεποιθήσεώς μου ὅτι μόνον διὰ τῆς χωροφυλακῆς, ὅπως διοργανώθῃ ὡς ἀστυνομικὸν σῶμα, θὰ ἐλπίσωμεν ἐπαναφορὰν τῆς τάξεως τόσοσιν εἰς τὴν Πρωτεύουσαν ὅσον καὶ εἰς τὰς Ἐπαρχίας καὶ ἐν τῇ ὑπαίθρῳ χώρᾳ.

Οἱ γράφοντες κατὰ τῆς Ἀστυνομίας εἶνε ἐν γνώσει τῶν ἐν τοῖς παρασκηνοῖς συμβαινόντων καὶ τῆς συστηματικῆς ἀντιδράσεως κατὰ τῆς Ἀστυνομίας ὁποῖαν ἐκτελεῖ αὐτὴ τὸ καθήκον της καὶ ἐπιμένῃ καὶ ἀντέχῃ εἰς τὴν ἀντίδρασιν ταύτων. Διατὶ δικαίως τότε δὲν φέρουν τὰς κρίσεις των καὶ δὲν ἀναλαμβάνουν ἀνεπηρεάστως καὶ ὅχι μὲ τὴν γνωστὴν προκατάληψιν των τὴν ὑπεράσπισιν αὐτῆς;

Ἐνισχύσατε τοὺς ἀστυνομικοὺς μας καὶ θερμάνετε τὸν ζῆλον αὐτῶν, ἀναγράφοντες πλείστας ἐπιτυχίας αὐτῶν καὶ ἀναγνωρίζοντες τὴν σχετικὴν ἐπὶ τὰ βελτίω δρᾶσιν των.

Αἱ μεμψιμοιρίαι καὶ ἡ διαρκὴς κατ' αὐτῆς καταφορὰ δίδει ἀφορμὴν νὰ παρεξηγηταὶ ἀπὸ τοὺς ἀμερολήπτως κρίνοντας αὐτὴν.

Τὸ Γεωργικὸν τμήμα τοῦ Ἰπουργείου τῶν Ἐσω-

τερικῶν διευθυνομένων ἀπὸ τινος ὑπὸ νέου ἀνδρός, τοῦ κ. Π. Μαζαράκη, κατανοοῦντος τὴν εὐθύνην ἣν ἐπέχει ἀπέναντι τοῦ Ἕθους διὰ τὴν Γεωργικὴν ἀνάπλασιν τοῦ τόπου, ἤρχισε νὰ διδῆ τμηματικὰς ἐπιθεωρήσεις καὶ πόθου γενικῆς βελτιώσεως. Ἐἶνε ἀληθὲς ὅτι ἡ ἐπίσημος Γεωργία χωλαίνει μέχρι βαθμοῦ ἐγκληματικότητος ἐν Ἑλλάδι, ἀλλὰ οὐδαμῶς ἠδύνατο τις νὰ προσδοκᾷ ἀλλοίαν τῶν πραγμάτων κατάστασιν ὅταν ἀναλογίζεσθαι τὴν χαρακτηριστικὴν τοῦ Κράτους μας ὑπισθοδρομικότητα εἰς πολλὰ σημεῖα τοῦ οἰκονομικοῦ, πλουτολογικοῦ καὶ Διοικητικοῦ αὐτοῦ βίου. Διὰ τοῦτο ἐνῶ οὐδένα ἐκπλήττει καὶ ἐλαχίστους θλίβει πᾶν ἔκτροπον καὶ πᾶν ἐπιβλαβὲς ἢ ἄσκοπον ὅπερ τελεῖται περὶ ἡμᾶς, ἐθισθέντας ἤδη εἰς τὸν βίον αὐτὸν τῆς ἀδρανείας καὶ τοῦ μαρasmus, ἐξ ἐναντίας χαροποιεῖ ἡμᾶς καὶ παρέχει θάρρος καὶ ἐλπίδας πᾶν νέον βῆμα ὅπερ τείνει νὰ ἐπιφέρῃ βελτιώσιν τινα, ἔστω καὶ ἂν θεωρῆται τοῦτο ἀπλῶς ὡς ἀφετηρία νέων σκέψεων καὶ νέων ἰδεῶν. Ἡ «Ἑλληνικὴ Ἐπιθεώρησις» πολλὰκις ἔσχεν ἀφορμὴν νὰ ἐκδηλώσῃ τὴν θλίψιν τῆς διὰ τὴν Γεωργίαν τῆς Ἑλλάδος ἣτις οὐδέποτε κατέστη μέλημα καὶ φροντίς τῶν ἀρμοδίων, ἤδη ὅμως δράττεται τῆς εὐκαιρίας ὅπως εὐφύμως μνημονεύσῃ τὴν προπαρασκευαζομένην ἐν τῷ Γεωργικῷ Τμήματι τοῦ Ἰπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἀνακαινιστικὴν ἐργασίαν, πολλὰ τὰ καλὰ ἀπεκδεχομένη ἐκ τῆς εὐσυνειδήτου ἐφαρμογῆς αὐτῆς. Ἡ ἐργασία αὕτη ἀφορᾷ τὴν σύνταξιν καὶ κατάρτισιν νομοσχεδίων δι' ὧν ἐπιδιώκεται ἡ ἐπίτευξις ἀγαθῶν ἀποτελεσμάτων ὑπὲρ τῆς Γεωργίας διὰ τοῦ διορισμοῦ ἀνωτέρων ἐπιθεωρητῶν ἐξελεγχόντων τὰς γεωργικὰς ἐργασίας τῶν σταθμῶν, διὰ τῆς ἰκαταρτίσεως Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου ἐδρεύοντος ἐν τῷ Ἰπουργεῖῳ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ διὰ τῆς δημιουργίας θέσεως Νομαρχιακῶν περιουδούντων Γεωπόνων.

Ἐτερον ἔργον ἀξίον πολλῶν ἐπαίνων τοῦ Γεωργικοῦ τμήματος τοῦ Ἰπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν εἶνε καὶ ἡ ἐκδόσις Γεωργικοῦ δελτίου ἐν ᾧ δημοσιεύονται αἱ ἐκθέσεις τῶν Γεωπόνων μας. Ἐν αὐτῷ ἀποτελοῦντι ἤδη σεβαστὸν ὄγκον, δύναται νὰ ἀνεύρωσι πολυτίμους πληροφορίας διὰ τοὺς διαφόρους Κλάδους τῆς Γεωργίας οἱ ἐνδιαφερόμενοι, ἐν γένει δὲ λόγῳ τῆς χαρακτηριστικῆς τῶν γεωπόνων μας καλλιπετιᾶς ἀποτελοῦσιν εὐχάριστον ἀνάγνωσμα καὶ διὰ τὸν πλέον ἀδιάφορον ἀναγνώστην. Οἱ ξένοι ἤδη ἐκείθεν λαμβάνουσι πληροφορίας, ὡς δὲ κατὰ τύχην ἀνεγνώσαμεν ἐσχάτως εἰς Γαλλικὸν εἰδικὸν βιβλίον περὶ αἰγῆς, ὃ συγγραφεὺς τοῦ ἔργου τούτου τὰς περὶ Ἑλληνικῆς αἰγῆς πληροφορίας του ἀπὸ μελέτην τοῦ κ. Χασιώτου, ἂν δὲν ἀπατώμεθα, δημοσιευθεῖσαν ἐν τῷ δελτίῳ τὰς ἡρῶσθαι.

✚

Συνήλθον πρὸ ἡμερῶν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Ἑλλάδος» οἱ σοβαρότεροι τῶν δραματικῶν συγγραφέων μας, καὶ ἔθεσαν τὰς βάσεις ἐνὸς συλλόγου, ὅστις θὰ ἔχῃ ὡς κύριον σκοπὸν τὴν ἀμοιβαίαν ὑποστήριξιν αὐτῶν. Ὅλοι οἱ Ἕλληνες δραματικοὶ συγγραφεῖς ἔλαβον μέρος εἰς τὴν δευτέραν καὶ τρίτην συνεδρίαν τοῦ Συλλόγου. Εἰς τὰς συνεδριάσεις αὐτάς ἀνεπύχθησαν λεπτομερῶς αἱ σκέψεις, αἱ ἰδέαι καὶ αἱ ἀφορμαὶ ἀκόμη αἱ ὅποιαι ἐνέπνευσαν εἰς τοὺς ὀλίγους, τὴν συνένωσιν ἐπὶ τῷ αὐτῷ ὄλῳ τῶν Ἑλλήνων Συγγραφέων. Καὶ τὸ εὐχάριστον εἶνε ὅτι ὅλοι ὅσοι παρευρέθησαν εἰς τὰς συνεδριάσεις αὐτάς ἀπεδέχθησαν μὲ ἀληθῆ ἐνθουσιασμὸν τὰς ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου, καὶ ἐπεκρότησαν τὰς σκέψεις αὐτοῦ.

Τῇ κοινῇ δὲ συνεννοήσει, ἡ Σύλλογος τὴν 22αν τοῦ παρελθόντος μηνὸς παρεκάθησεν εἰς συναδελφικὸν πρόγευμα εἰς τοῦ Πάλας τὰς αἰθούσας.

Εἰκοσι-πέντε ἐν ὄλῳ συγγραφεῖς παρεκάθησαν εἰς τὸ πρόγευμα τοῦτο καὶ κατὰ τὰ ἐπιδόρπια ἀνηγγέλθη εἰς τὸν Σύλλογον ἐκ μέρους τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως κ. Γ. Τσοκοπούλου ὅτι ἡ Α. Β. Υ. ὁ Βασιλόπαις Νικόλαος εὐηρεστήθη ν' ἀποδεχθῆ εὐμενῶς τὸν τίτλον τοῦ τακτικοῦ Προέδρου τοῦ Συλλόγου καθ' ὅσον οὗτος ἔσχε τὴν εὐτυχῆ ἐμπνευσιν νὰ ἐκλιεῖ αὐτὸν Πρόεδρον τοῦ ἀπὸ τῆς πρώτης συνεδριάσεώς του.

Ὁ Βασιλόπαις παρηκολούθησε μὲ μεγάλην προσοχὴν τὰ ὅσα περὶ τῆς εταιρείας ἀνέπτυξε ὁ κ. Τσοκοπούλος καὶ ἐξέφρασε τὴν ἀπερίγραπτον χαρὰν του διὰ τὰς εὐγενεῖς σκέψεις καὶ ὀρθὰς ἀποφάσεις τοῦ Συλλόγου τῶν δραματικῶν Συγγραφέων. Ἰπεσέθη δὲ δι' ὅλα ταῦτα ἀμέριστον καὶ εὐκρινῆ τὴν ὑποστήριξιν του.

Οὕτω τῆς Α. Υ. ἀποδεχθείσης τὸν τίτλον τοῦ τακτικοῦ Προέδρου, ἀντιπρόεδρος ἐξελέγη ὁ κ. Χρηστομάνος, Γενικὸς Γραμματεὺς ὁ κ. Τσοκοπούλος, εἰδικὸς Γραμματεὺς ὁ κ. Χωρὴν, ταμίας ὁ κ. Λάσκαρης καὶ ἔφορος ὁ κ. Μελέξ.

Δὲν πρέπει νὰ παραλείψωμεν ὅτι μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ δραματικοῦ Συλλόγου ἀριθμοῦνται καὶ δύο Κυρίαί. Παρίσαντο τακτικῶς εἰς τὰς συνεδριάσεις καὶ ἔλαβον μέρος καὶ εἰς αὐτὸ τὸ πρόγευμα τὸ παρετεθὲν εἰς τὸ Πάλας. Ἡ πρόκλησις αὕτη τῶν Ἑλληνίδων Κυριῶν δὲν πρέπει νὰ μείνῃ ἀπαράτητος. Ἀπεναντίας πρέπει νὰ ἐξαρθῆ, ὡς μία ἐνδειξις ἐκτιμήσεως πρὸς τὴν πνευματικὴν χειραφέτησιν τῆς γυναικός. Καὶ ὅταν ἡ ἐνδειξις αὕτη τῆς ἐκτιμήσεως προέρχεται ἀπὸ τὰ μεγαλύνετα Νεοελληνικὰ πνεύματα τοῦτο πρέπει νὰ καταστήσῃ ὑπερήφανον τὴν Ἑλληνίδα ἀφοῦ τῆς δίδεται πλέον ἢ θέσις τοῦ πνεύ-

ματος εἰς τὸ πλευρὸν τοῦ ἐπιβαλλομένου ἀνδρός. Ἄς εὐχηθῶμεν ἡ τιμὴ ἢ ἡποία προσέγειν εἰς αὐτὴν ν' ἀποδώσῃ τοὺς καρπούς τῆς καὶ νὰ φανῆ καὶ αὕτη εἰς τὸ μέλλον ἀνταξία τῆς περιωπῆς εἰς ἣν ἀνήλθεν.

✚

Ὁ ἀξιότιμος κ. Χασιώτης, ὁ ἀκάματος διδάσκαλος τῆς γεωργικῆς ἀναγεννήσεως τοῦ τόπου, ὁ μὴ ἀφίνων εὐκαιρίαν χωρὶς νὰ διασαλπίσῃ κάτι τι ἀφέλιμον καὶ πρακτικὸν διὰ τὴν Γεωργίαν μας, δημοσιεύει εἰς τὴν ἀρίστην ἐπαρχια-

Ταμεῖον Λαϊκῆς Γεωργικῆς Διδασκαλίας

κὴν ἐφημερίδα, τὴν «Θεσσαλίαν» τοῦ Βόλου, γνώμη σαφῆ, ὠριμένην, περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἰδρύσεως Τομεῖου πρὸς Λαϊκὴν Γεωργικὴν Διδασκαλίαν. Αἱ γνώμαι αὗται γεωπόνων ὡς ὁ κ. Χασιώτης εἶνε τὸ φῶς πρὸς ὃ πάντες οἱ δυνάμενοι δεῖν νὰ στρέφονται διὰ νὰ ἐξευρίσκωσι τὴν ἀσφαλῆ ὁδὸν ἣτις ἄγει εἰς ἐπιτυχίαν καὶ πρόδον. Αἱ γνώμαι αὗται δι' ὧν θὰ καταπολεμηθῆ ἡ ἀμάθεια, ἡ ἄγνοια, ἡ ὑπισθοδρομῆσις, τὸ σκότος καὶ αἱ προλήψεις δεῖν οὐ μόνον νὰ τυγχάνωσι πολλῆς προσοχῆς ἀλλὰ καὶ τάχιστα νὰ τίθενται εἰς ἐφαρμογὴν παρ' ἐκείνων οἵτινες δύναται νὰ τὰς πραγματοποιήσωσι καὶ διὰ τοῦτο ἄλλως τε ἔχοντες τὴν πρὸς τοῦτο ὑποχρέωσιν. Ὁ κ. Χασιώτης στρέφεται πρὸς τοὺς μεγαλοκτηματίας τῆς Θεσσαλίας τοὺς ἑκατομμύρια εἰσπράττοντας κατ' ἔτος καὶ τοὺς ζητεῖ ψυχία τινα διὰ νὰ στηρίξῃ τὴν τυφλώττουσαν Γεωργίαν τῆς Θεσσαλίας. Καὶ εἶνε αἰσιόδοξος ὁ κ. Χασιώτης φρονῶν ὅτι, ὅσον καὶ ἂν εὐρισκόμεθα χαμηλά ὑπὸ ἐποψιν ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας καὶ ὅσον καὶ ἂν διαφέρωμεν ὑπὸ τὴν ἐποψιν ταύτην ἀπὸ τοὺς πολίτας ἄλλων ἐθνῶν, ἐν τούτοις θὰ ἦτο δυνατόν οἱ πλέον ἀνεπτυγμένοι τοῦλάχιστον τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ γαιοκτημόνων νὰ παρείχον τὰ πρὸς σύστασιν ἐνὸς τοιούτου ταμεῖου χρηματικὰ μέσα. Τὸ ἐλπίζομεν καὶ τὸ εὐχόμεθα.

Z.

✚

Ὁ κ. Ἄριστ. Μουράτογλους εἰς τῶν ἀρχαιοτέρων καὶ πολυγραφοτέρων γεωπόνων μας, διατελῶν νῦν διευθυντῆς τοῦ Γεωργικοῦ Σταθμοῦ Λαρίσης, ἐδημοσίευσεν εἰς τὴν «Θεσσαλίαν» τοῦ Βόλου μακρὰν μελέτην ἐπὶ τοῦ ἐξαγωγικοῦ καὶ εἰσαγωγικοῦ Ἐμπορίου τῆς Θεσσαλίας. Ἡ μελέτη του αὕτη βᾶσιν ἔχει τοὺς στατιστικοὺς πίνακας οὗς μετὰ τῆς ἐπιμελείας καὶ ἐνημερότητος δημοσιεύει ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος Βόλου—καὶ περὶ ὧν ἐπανειλε-

μένως ἔγραψεν ἡ «Ἑλληνικὴ Ἐπιθεώρησις»—περὶ τῆς Γεωργίας καὶ τοῦ Ἐμπορίου τῆς Θεσσαλίας.

Ἐἶνε εὐχῆς ἔργον ὅτι τοιαῦτα ζητήματα θίγονται, μελετῶνται καὶ ἀναπτύσσονται ἀπὸ ἀνδρας τῆς ἐπιστημονικῆς μορφώσεως τοῦ κ. Μουράτογλου. Ἐἶνε ἀληθὲς ὅτι ὁ κ. Μουράτογλους ἀνήκει εἰς τὴν τάξιν τῶν θεωρητικῶν ἐπιστημόνων ἐν ᾧ ὁ τόπος μας ἔχει ἀνάγκην κατ' ἐξοχὴν ἀνδρῶν δημοσυργικῶν οἱ ὅποιοι τοῦλάχιστον νὰ ἀγαπήσωσιν ἕνα κλάδον τῆς Γεωργίας νὰ ἀφοσιωθῶσιν εἰς αὐτὸν καὶ δι' αὐτοῦ, διὰ τῶν ἀποτελεσμάτων ἅτινα θὰ ἐπιτύχωσι, νὰ δυνήθωσι νὰ φανῶσιν ἀφέλιμοι καὶ εἰς τὴν Γεωργίαν, καὶ εἰς τὸ ἔθνος καὶ εἰς τὴν Πολιτείαν ἢ ὅποια τοὺς ἐνεκοιλώθη. Ἐν τούτοις καὶ ὅταν παρέχωσι τὰς γνώμας των ἐπὶ γενικῶν ζητημάτων πράττουσιν ἔργον ἀφέλιμον διότι ρίπτουσιν ἕνα σπῆρον ὅστις ἀδύνατον νὰ μὴ βλαστήσῃ θάπτον ἢ βράδιον. Καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψιν αὐτὴν μὲ πολὺν ἐνθουσιασμὸν ἀνεγνώμεν τὴν μελέτην τοῦ κ. Μουράτογλου ἢ ὅποια παρέχει ὄντως πολυτίμους συμβουλὰς καὶ γνώμας αἰτινες εὐκατῶν θὰ ἦτο νὰ ἐλάβομεν μεγαλειτέραν διὰδοσιν. Ἐὰν βραδύτερον ὁ χώρος τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως» τὸ ἐπιτρέψῃ θ' ἀναδημοσιεύσωμεν τὴν μελέτην αὐτὴν εἰς σειρὰν φύλλων.

ΟΛΙΓΟΣΤΙΧΑ

— Κατὰ σύμπτωσιν δημοσιεύεται εἰς τὸν Εὐρωπαϊκὸν τύπον ἢ ἱστορία τῆς καταλήψεως τῶν Θρόνων τῆς Βουλγαρίας καὶ Σερβίας ὑπὸ τῶν νῦν ἡγεμόνων αὐτῶν. Κατὰ τὴν μίαν δημοσίευσιν ὁ νέος Τσάρος τῆς Βουλγαρίας Φερδινάνδος ὀφείλει τὸν θρόνον του... εἰς τὸν Διερχνέα τοῦ Ξενοδοχείου ὅπου ἔμενον ὁ Σταμπούλωφ ἐν Βιέννῃ μετὰ τὴν ἐξοχὴν τοῦ Βάτερμπεργ. Μίαν ἐσπέραν εἰς τὴν Ὀπεραν τῆς Βιέννης ὁ συνοδὸς τοῦ Σταμπούλωφ ἐπεδείκνυεν εἰς αὐτὸν τὰ πλεον γνωστὰ καὶ σημαίνοντα πρόσωπα τῆς Βιεννέζικης κοινωνίας, μεταξὺ δὲ αὐτῶν συμπεριλαμβάνετο καὶ ὁ Πρίγκιψ Φερδινάνδος τοῦ Κοβούργου.

Ἡ ἀπλὴ αὕτη σύμπτωσις ἐγένετο ἀφορμὴ νὰ ἐπισηθῆ ἢ προσοχῆ τοῦ Σταμπούλωφ ἐπ' αὐτοῦ καὶ νὰ ἐπιτευχθῆ οὕτως ἢ ἐκλογῇ του ὡς ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας καὶ ἡδὴ Τσάρου αὐτῆς. Διὰ δὲ τὸν Σέρβον ἡγεμόνα δημοσιεύεται ἔγγραφον ἐξ οὗ ἀποδεικνύεται ὅτι ὄχι μόνον ἦτο ἐν γνώσει τῆς δολοφονίας τῶν Βασιλέων τῆς Σερβίας, ἀλλὰ καὶ ἐγγράφως ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν ὄχι μόνον νὰ μὴ καταδιώξῃ τοὺς Βασιλοκτόνους ἀλλὰ καὶ νὰ ἀναδιώξῃ αὐτοὺς εἰς τὰ ὑψηλότερα ἀξιώματα. Καὶ τοῦτο ἐπὶ λόγῳ τιμῆς!...

— Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις κατεσκεύασεν ἐν Γαλλίᾳ πέντε τεθωρακισμένα αὐτοκίνητα, ὠπλισμένα διὰ ταχυδρόμων, τὰ ὅποια θὰ χρησιμοποιηθῶσιν ἐν Μακεδονίᾳ.

— 'Από τὰ θαύματα τῆς μεταπολιτεύσεως ἐν Τουρκίᾳ, ὁ Σουλτάνος ὁ τέως ἀθέατος, ὁ εἰς τὰ βάθη τῶν 'Ανακτόρων του ἀποκλεισμένος, ὁ ὑπὸ μυριάδων στρατοῦ προφυλασσόμενος παρευρέθη τὸν π. μῆνα εἰς τὰ ἐν Μασλάκ στρατιωτικὰ γυμνάσια.

— 'Ἡ Α. Σεβασμιότης ὁ Μητροπολίτης μας κ. Θεόκλητος ἐπανεκάμψεν ἐκ τοῦ εἰς Κ)πολιν, Θεσσαλονίκην καὶ 'Αγίον 'Όρος ταξειδίου του πλήρης εὐαρέστων καὶ ἐνθουσιωδῶν αὐτόχημα ἐντυπώσεων. 'Ἡ παρουσία τῶν κορυφῶν τοῦ 'Ἐθνους ἐν μέσῳ τοῦ ὑποδούλου 'Ελληνισμοῦ ἀποτελεῖ ἔργον ἐπισύρον τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὴν ἐκτίμησιν τῆς 'Ελληνικῆς Φυλῆς.

— 'Ἐν Χίῳ διεδραματίσθησαν λυπηραὶ σκηναὶ ἀφορμὴν ἔχουσαι τὸ Μητροπολιτικὸν ζήτημα καὶ τὰς ἐκλογάς. 'Ἐλπίζομεν ὅτι χάρις εἰς τὴν σύνεσιν καὶ τὸ πατριωτικὸν ἐνδιαφέρον τῶν ἰθυόντων τὰ τῆς ὁμογενοῦς ἐν Χίῳ Κοινοῦτος δὲν θὰ ἐπαναληφθῶσιν αἱ ἀπρεπεῖς αὐταὶ σκηναὶ. 'Άλλως αὐτὴ εἶνε καὶ ἡ ἐπιθυμία τοῦ σεπτοῦ Πατριάρχου μας.

— Τὴν Λάριссαν ἐπεσκέψθησαν 'Όθωμανοὶ ἐξ 'Ελασσῶνος. Εἰς τούτους ὁ Δῆμος Λαρισῶν προσέφερε πολυτελέστατον γεῦμα εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς πόλεως ὁ «'Ερμῆς». Τὸ γεῦμα διεξήχθη ἐν μέσῳ ἐνθουσιασμοῦ ἐκδηλωθέντος ἀμφότερῶθεν, ἐνθουσιασμοῦ ὃν ἐπροκάλεε ἡ ἀνάκρουσις τοῦ ἔθνους Τουρκίας καὶ 'Ελλάδος καὶ αἱ διαμειψθεῖσαι ἐκατέρωθεν προσόσεις.

— 'Ἐν τῇ «'Ακροπόλει καὶ εἰς σειρὰν φύλλων δημοσιεύεται μελέτη ὄντος περισπούδατος καὶ ἀξία μεγίστης προσοχῆς ὑπὸ τὸν τίτλον : **Ἡ θέσις τοῦ 'Ελληνισμοῦ μετὰ τὸ νέον καθέστωσ ἐν Τουρκίᾳ.**

— Πάλιν ὁ ἀκαταπόνητος εἰς πατριωτικὰς ἐκρήξεις Ματσούκας ἐθριάμβευσεν ἐμπνεύσας τὸ ἱερὸν πῦρ τοῦ πατριωτισμοῦ εἰς τμήμα τῆς 'Ελλάδος ὅπερ ἴσως διὰ πρώτην φοράν ἀκούει λόγους ἄγνοους μεστοῦς φιλοπατρίας καὶ αὐτοθυθίας. 'Ἡ ὄμηλία του δὲ πρὸ τῶν ἐφέδρων ἐν Τρικκάλοις ἐνέχει ἀκόμη μεγαλειτέραν σπουδαιότητα διότι οἱ χίλιοι πεντακόσιοι οὗτοι ἀκροαταὶ του θὰ μεταδώσουν τοὺς λόγους του, τὸν ἐνθουσιασμόν του, τοὺς παλμούς του καὶ τὰς ἐλπίδας του εἰς ἑκατὸν ἴσως χιλιάδας 'Ελλήνας.

— Τῇ πρωτοβουλίᾳ πάντοτε τοῦ ἐγγίμου ὁμογενοῦς κ. Μπενάκη καὶ τοῦ κ. Πράτσικα ἐγένοντο παραστάσεις πρὸς τὸν κ. 'Υπουργόν τῶν Οἰκονομικῶν ὅπως ἐξευρεθῆ τρόπος τῆς εἰσαγωγῆς καὶ καταναλώσεως ἐν Αἰγύπτῳ τῶν 'Ελληνικῶν προϊόντων.

Δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορά καθ' ἣν καταδεικνύουσιν οἱ προσφιλεῖς τῆς Αἰγύπτου ὁμογενεῖς τὸ ἐνδιαφέρον αὐτῶν εἰς ὃ,τι 'Ελληνικόν.

Εἰς προσεχὲς φύλλον θ' ἀναγράψωμεν τ' ἀποτελέσματα τῶν ἐνεργειῶν αὐτῶν ἐν λεπτομερείᾳ.

— 'Ἡ πάλιν ἥτις διεξήχθη διὰ τῆς ρολίνας μεταξὺ τοῦ ἐφευρέτου συστήματος κερδίζοντος ἀσφαλῶς τὸν πάγκον καὶ τοῦ ἀντιθέτου τούτου φρονούντος ἐλείξεν ἦδη ἀποδειχθέντος τοῦ συστήματος ἀτυχοῦς ὡς στερηζόμενον ἐπὶ πεπλανημένης βάσεως.

— Ὁ κ. Δεδίθης ἐν τῷ ζῆλῳ του περὶ ἐπανορθώσεως καὶ βελτιώσεως τῶν πάντων δὲν ἀφίνει ἀπαρτήρητον οὐδεμίαν σύστασιν τοῦ τύπου. Τουναντίον μάλιστα παρακολουθῶ καθ' ἑκάστην μετὰ προσοχῆς τὰ γραφόμενα ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων δημοῖ ἐκεῖνα ἐπὶ τῶν ὁποίων προτίθεται νὰ λάβῃ μέτρα τοιαῦτα ἢ

τοιαῦτα, πολλὰκις δὲ θαίνει ἔτι περαιτέρω. Ὅταν ἴδῃ ὅτι ἡ ἐκφρασις τοῦ τύπου εἶνε κάπως ζωνρὰ ἢ ζητεῖται ἠθεραπεία ἐνὸς ἀτόπου διὰ φράσεως δομιεῖας ἢ ἐκδιπλοῦται κάποια ἀνυπομονησία διὰ τὴν μὴ ἐγκαίριον ἐπανόρθωσιν σπεύδει **δι' ἐπιστολῶν ἰδιοχειρῶν** καὶ καθιδύχάζει τὰ πνεύματα τῶν δημοσιογράφων καὶ δι' αὐτῶν τοὺς ἀναγνώστας των. Οὕτω βλέπομεν οὐχὶ σπανίως τὴν στυλῆν τῶν ἐφημερίδων κοσμουμένης δι' ἐπιστολῶν ἐνυπογράφων τοῦ κ. 'Υπουργοῦ τῶν 'Εσωτερικῶν.

— 'Ἡ «'Ακρόπολις» μετὰ τῆς συνήθους ὀρμῆς τῆς, τῆς ζωνρᾶς πολεμικότητος τῆς καὶ τοῦ χαρακτηριστικοῦ ζήλου τῆς ἀνέλαβε τὸν ἀγῶνα κατὰ τῶν καπηλευομένων τὴν φαρμακευτικὴν ἐπιστήμην. Τοιοῦτοι ἀγῶνες ὄντως ὀρμητικῶς διεξαγόμενοι, οὐδέποτε ἀπομένουσιν ἀνευ ἀποτελεσμάτων.

— Τὸν παρελθόντα μῆνα ἐώραζεν ἐν Κ)πόλει ἡ Α. Θ. Π. ὁ Πατριάρχης μας τὴν ὀνομαστικὴν αὐτοῦ ἑορτήν. Ὡς πάντοτε καὶ ἐφέτος ζωνραὶ ἐξεδηλώθησαν αἱ ὑπὲρ τοῦ Πατριάρχου ευχαὶ ὑπὲρ τῆς πολυτίμου αὐτοῦ ὑγείας.

Καὶ ἡ «'Ελληνικὴ 'Επιθεώρησις» εὐχεται ἀπὸ καρδίας μακροήμερυσιν καὶ ὑγείαν ἐπ' ἀγαθῶ τοῦ ἔθνους.

— Ὁ **Σίνδεσμος τῶν ἐν Κηφισίᾳ Οἰκοδεσποτῶν** ἐδημοσίευσεν εἰς κομψὸν τεύχος τὰ πεπραγμένα τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου του, κατὰ τὸ ἔτος 1907-1908 (1 ἴβριου 1907-12 'Ιουλίου 1908). Ὅτι ἰδιαιτέρως τονίζεται εἰς τὴν ἐκθεσὶν ταύτην θὰ τονιῶμεν καὶ ἡμεῖς συμφωνοῦντες τελείως εἰς τὴν ἰδέαν τῶν εὐεργετικῶν ἀποτελεσμάτων τὰ ὁποῖα προέρχονται ἐκ τῆς λειτουργίας τῶν συνεταιρισμῶν. 'Ἡ ἐκθεσις τοῦ Συνδέσμου γεγραμμένη μετ' εὐκρινείας ἀποκαλύπτει ἕνα ὄργανισμὸν συνεταιρισμοῦ ὁ ὁποῖος ἐντὸς ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστήματος ἐξετέλεσεν ἔργα ἐξόχως ἐπιφελεῖ καὶ πρακτικὰ διὰ τὴν Κηφισίαν. Καὶ ὑπόσχεται διὰ τὸ μέλλον ἐργασίαν ὁδορωτέραν, συστηματικωτέραν ἢ ὁποῖα θ' ἀναδείξῃ ἔτι μᾶλλον τοῦ λαμπροῦ αὐτοῦ ὁματεῖου τὴν χρησιμότητα, καὶ θὰ καταστήσῃ τὸ ἐξοχικὸν αὐτὸ ἐνδιαίτημα ὑπόδειγμα τάξεως καὶ πολιτισμοῦ.

Συγχαίρομεν ἀπὸ καρδίας τοὺς σχόντας τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἰδρύσεως καὶ ἐργασθέντας ὑπὲρ τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ σκοποῦ του, διότι ἄλλως διαβλέπομεν ὅτι τὸ εὐγενές, φιλόπολι, καὶ πατριωτικὸν αὐτῶν παράδειγμα θὰ ἐπεκταθῆ καὶ ἐπὶ ἄλλων χωρίων καὶ συνοικισμῶν οἷτινα οὕτως ὑπάρχει ἐλπίς νὰ ἴδωσιν ἡμέρας ἀνθρωπισμοῦ καὶ ἐξευγενισμοῦ.

— Ὁ 'Ιορδάνου 'Επιφάνιος 'Ιεράρχης προικισμένος ὑπὸ μεγάλων ἀρετῶν ἀπεδήμησεν εἰς Κύριον ἐν προβεδηκτικῇ ἡλικίᾳ. Ἀπελάμβανε τοῦ γενικοῦ σεβασμοῦ καὶ ἀπετέλει τὸ σέμνωμα καὶ τὸ ἀγλαΐσμα τῆς 'Αγιοταφικῆς ἱεροσύνης. 'Ἡ μόρφωσις του ἦτο ὄντως ἐξοχος καὶ ἀνάλογος πρὸς τὰς χριστιανικὰς ἀρετάς του. Ἦτο κάτοχος τῆς 'Αρχαίας 'Ελληνικῆς, τῆς Γαλλικῆς, Γερμανικῆς, Ρωστικῆς, 'Εβραϊκῆς καὶ 'Αραβικῆς. Ἐκεῖνο ὅμως ὅπερ θὰ καταστήσῃ τὸ δνομά του ἀπρόσμητον εἶνε ἡ ἰδρυσις **ἰδίας αὐτοῦ δαπάναις** εἰς τὸ 'Όρος τῶν 'Ελαιῶν μεγαλοπρεποῦς ἱερᾶς Μονῆς ἐχοῦσης 5 Ναοῦς. Τὴν χρευσάσαν ἀρχιεπισκοπικὴν ἔδραν 'Ιορδάνου κατέλαβεν Ὁ 'Αρχιεπίσκοπος Μελέτιος Κρονίδης τῆς 'Αρχιεπισκοπῆς Κυριακουπόλεως.

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΙΓΓΛΕΣΗΣ ΟΔΟΝΤΟΓΙΑΤΡΟΣ 51 ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 51

Διὰ τῆς ὑγιεινῆς τοῦ στόματος καὶ τῶν ὀδόντων σώζετε οὐ μόνον τοὺς ὀδόντας σας, ἀλλὰ προλαμβάνετε ἀπείρους νόσους τοῦ στόματος, τῶν ὀδόντων, τῶν ὠτων, τοῦ φάρυγγος, τοῦ λάρυγγος, τῶν βρογχῶν, τῶν πνευμόνων, ὡς καὶ τοῦ πεπτικοῦ συστήματος, πολλὰκις δὲ σώζετε καὶ τὴν ζωὴν σας αὐτήν.

Συνιστῶμεν ἐνθέρμως τὸν διακεκριμένον ἐπιστήμονα ὀδοντολάτρην κ. **ΙΓΓΛΕΣΗΝ** τοῦ ὁποῖοι αἱ τρεῖς σκευασαὶ **'Ελιξήρια, 'Οδοντόκονις** καὶ **'Αδαμαντίνη** εἶνε μοναδικαὶ εἰς τὸ εἶδος των.

Διὰ τοῦ **'Ελιξηρίου** παύει ἡ **ὀδονταλγία** καὶ ἡ **νευραλγία**. *Εἶνε σκευασία ἀλάνθαστος καὶ ἀποτελεσματικὴ.*

Πωλεῖται παρὰ τῷ ἰδίῳ ἀντὶ 2 δρ. τὸ φιαλίδιον
51 ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 51

Ν. ΓΚΑΤ ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΗΣ ΟΔΟΣ ΟΦΘΑΛΜΟΓΑΤΡΕΙΟΥ ΑΡΙΘ. 10

Τὸ ραφεῖον τοῦτο χαρακτηρίζει, ἄρα προσοχῇ καὶ ἀπαράμιλλος κομψότης, ἐξ οὗ καὶ ἡ καλλιτέρα πελατεία τῶν 'Αθηνῶν, τιμαὶ λογικαὶ προθυμία καὶ πολλὴ εὐσυνειδησία ἐξ οὗ καὶ ἡ κατὰκτησις ὄλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων τῶν 'Αθηνῶν.

ΜΙΑ ΔΟΚΙΜΗ ΑΡΚΕΙ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣΙΜΩΝ ΥΛΩΝ ΚΑΙ ΣΙΔΗΡΩΝ ΔΟΚΩΝ ΠΕΤΡ· ΚΑΙ ΚΩΝΣΤ· Α· ΚΟΣΜΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Πλατεία Δημοσφείου
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ Σταθ. Σιδηρ. Π.Π.Α.
'Αριθμὸς Τηλεφώνου 'Αθηνῶν 250. — Πειραιῶς 143.

ΤΙΜΑΙ ΑΝΕΠΙΔΕΚΤΟΙ ΣΥΝΔΙΩΝΙΣΜΟΥ

Μεγάλῃ ἀποθήκῃ σιδηρῶν δοκῶν, τσιμεντων, πλακῶν Μελίτης, σωλήνων ἐν γένει, λεκανῶν ἀποχωρητηρίων, τοῦβλων, πλακῶν ἐκ τσιμεντων Μωσαϊκῶν, Θηραϊκῆς γῆς κτλ.

Ἐκτελοῦνται ταχέως παραγγελίαι οἰοῦδηποτε ποσοῦ σιδηρῶν δοκῶν, Σιδηροδρόμων (Rails) Σηλῶν, Γεφυρῶν, Στεγῶν, χαλυβδίνων θυρῶν (ρολῶν) Σωλήνων ὀδραγωγῶν 5 καὶ 15 ἀτμοσφαιρῶν καὶ οἰμῶντων.

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΟΝ · ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ Κ· ΣΟΥΚΑ ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1880 ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΣΤΟΑ ΡΑΖΗ

Ἐκτελεῖ ἀγοραπωλησίας χρεωγράφων καὶ ἐν γένει χρηματιστικὰς ἐντολάς.

Ἐκτελεῖ ἀγοραπωλησίας λαχειοφῶρων ὁμολογιῶν παντὸς Κράτους.

Παρέχει δάνεια, ἐπὶ ἐνεχίρω χρεωγράφων καὶ λαχειοφῶρων ὁμολογιῶν.

Προεξοφλεῖ, τὰς κληρωθείσας ὁμολογίας διὰ λαχῶν ἢ εἰς τὸ ἄρτιον.

Προεξοφλεῖ τοκομερίδια ὁμολογιῶν.

Ἀσφαλίζει λαχειοφόρους ὁμολογίας κατὰ τῆς κληρώσεως τοῦ ἀρτίου.

Παρέχει ἀκριβεῖς πληροφορίας ἐπὶ τῶν κληρωθέντων ἀριθμῶν λαχειοφῶρων ὁμολογιῶν παντὸς Κράτους.

ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΔΕΚΤΑΙ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΡΙΑΙ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΥΨΗΛΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ
ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ & ΕΜΠΟΡΙΚΗ

Ἰδρυμα ἀνωτέρας τεχνικῆς ἐκπαίδευσεως
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: Πλατεία Κάνιγγος

ΣΧΟΛΑΙ

'Ανωτέρα 'Εμπορικὴ.— Βιομηχανικὴ.
Γεωργικὴ.— Μηχανουργικὴ.

Τὰ μαθήματα ἤρξαντο τῇ

13 Σεπτεμβρίου ἀκριβῶς

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ ΠΑΝΤΙ Τῷ ΑΙΤΟΥΝΤΙ

ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΙΑΤΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ἀσכולούμενον εἰς τὰς νεωτάτας προόδους πάντων μὲν τῶν κλάδων τῆς Ἱπποκρατείου τέχνης ἰδίᾳ δὲ ΤΗΣ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗΣ

Τῇ εὐγενεῖ συνεργασίᾳ πλείστων ἡμετέρων καὶ ξένων ἐπιστημόνων.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ & ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Δ^Ρ ΡΑΦΑΗΛ Ν. ΒΟΥΡΟΣ
Revue moderne de Médecine
(Paris—Athènes Medical)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΟΙΝΩΝ & ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ

ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΝΩΝΥΜΟΣ — ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΔΟΚΛΗΡΩΣ ΚΑΤΑΒΕΒΑΛΜΕΝΟΝ ΔΡ. 6.000.000
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΠΟΘΗΚΑΙ ΚΑΙ ΟΙΝΟΠΝΕΥ-
ΜΑΤΟΠΟΙΕΙΑ τῆς Ἑταιρίας
ἐν Μύλοις Ἀθηνῶν, Ἐλευσίνι,
Νέφ Φαλήρω, Πάτραις, Καλάμαις,
Πύργω, Κύμῃ, Πόρῳ, καὶ τοῖς κυ-
ριωτέροις οἰνοφόροις κέντροις τῆς
Ἑλλάδος.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ
ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ ΖΑΝΟΣ
ΕΠΙΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΧΑΡΙΑΛΟΣ
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΡΟΣ

ΤΜΗΜΑ ΦΩΤΙΣΜΟΥ — ΠΡΑΤΗΡΙΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Διαρκῆς ἐκθέσις εἰδῶν φωτισμοῦ, θερμάνσεως καὶ κινήσεως ἐν τῇ ὁδῷ Σταδίου καὶ Κολοκοτρώνη.
Πρατήρια, ἐν οἷς πωλοῦνται εἶδη φωτισμοῦ, καὶ θερμάνσεως, ὡς καὶ οἰνόπνευμα μετουσιωμένον
πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, εὐρίσκονται ἐν Ἀθήναις μὲν, παρὰ τῇ Κεντρικῇ Ἀποθήκῃ, ὁδὸς Ὀφ-
θαλματρείου ἀριθμὸς 2, Κυδαθηναίων ἀριθμὸς 17, Τριπόδων καὶ Θεόπεδος, Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, Χαλ-
κοκονδύλη 30, διασταύρωσις Σόλωνος καὶ Ἰπποκράτους, Πειραιῶς 17, Ἐρμού 86, Πλατεῖα Ἐξαρχ-
χείων, Πατήσια, Ἅγιον Λουκᾶν. Ἐν Πειραιεὶ ὁδὸς Παρθενωγωγείου 3.

Π Ὡ Δ Η Σ Ι Σ

Ἡ τιμὴ τοῦ μετουσιωμένου οἰνοπνεύματος ὠρίσθη εἰς λεπτὰ 80 κατὰ σταθμικὴν ὀκᾶν (ὀκᾶν βάρος)
ἐπιβαρυνομένη εἰς τὰς ἐπαρχίας (ὅπου δὲν ὑπάρχουσιν ἡμέτερα ἐργαστήσια) διὰ τῶν ἐξόδων μεταφορᾶς καὶ
διαφυλίων τελῶν. Καθίσταται δὲ ἐνταῦθα γνωστὸν, ὅτι μεγάλη διαφορά ὑπάρχει μεταξὺ μετρικῆς καὶ
σταθμικῆς ὀκᾶς οἰνοπνεύματος, λόγῳ τοῦ μικροῦ εἰδικοῦ βάρους αὐτοῦ (0,83). Οὕτως ἡ συνήθης ὀκᾶ τοῦ
οἴνου δύναται νὰ περιλάβῃ μόνον 332 δράμια οἰνοπνεύματος.

ΧΡΗΣΙΣ ΜΕΤΟΥΣΙΩΜΕΝΟΥ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Ἡ Ἑταιρία ἡμῶν παράγει τὸ μετουσιωμένον οἰνόπνευμα, ἀποβλέπουσα εἰς τρεῖς ἀνάγκας τοῦ Ἑλ-
ληνικοῦ λαοῦ, ἧτοι τὸν φωτισμὸν, τὴν θερμάνσιν καὶ τὴν κίνησιν.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΟΔΗΓΙΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΧΡΗΣΙΝ ΤΟΥ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Ἡ χρῆσις τοῦ οἰνοπνεύματος εἶνε βεβαίως ἐντελὴς ἀκίνδυνος, ἀρκεῖ νὰ λαμβάνωνται στοιχίωδεις
τινὲς προφυλάξεις, αἱ ὁποῖαι συνοψίζονται εἰς τὸ θεμελιώδες παράγγελμα: Μὴ πλησιάζετε οἰνόπνευμα
εἰς φωτιάν

1ον Δὲν πρέπει νὰ ἀφίνωμεν τὰ δοχεῖα τοῦ οἰνοπνεύματος ἀβούλωτα, διότι καὶ ἐξατμίζεται τοῦτο
καὶ ἀπορροφᾷ ὑγρασίαν, ὅπότεν καὶ κατέρχεται κατὰ βαθμῶν.

2ον Διὰ κανένα λόγον δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ρίπτεται οἰνόπνευμα εἰς ἀναμμένην λάμπαν, μαγειρεῖον,
καμινέτο κτλ., διότι ἄλλως διατρέχετε τὸν κίνδυνον νὰ ἀναψῆ τὸ οἰνόπνευμα τοῦ δοχείου, νὰ σπᾶσῃ τὸ
δοχεῖον καὶ νὰ χυθῆ ἐπάνω σας ἀναμμένον. Τὸν αὐτὸν κίνδυνον διατρέχετε καὶ μετὰ τὸ πετρέλαιον, με-
μόνην τὴν διαφορὰν, ὅτι τὸ οἰνόπνευμα σβύνει εὐκολώτατα μετὰ τὸ πετρέλαιον καὶ μάλιστα μετὰ ὀλίγον. Μόλις
τὸ νερώσετε παύει νὰ καίῃ.

3ον Πρέπει νὰ φροντίζητε νὰ γεμίζητε τὴν λάμπαν, καμινέτο, μαγειρεῖον κτλ. πρὶν τὰ ἀνάψητε.
Ἄν δὲ παρουσιασθῆ, ἀνάγκη νὰ ρίψητε καὶ ἄλλο οἰνόπνευμα, σβύσατέ το πρῶτον καὶ ἀφοῦ βεβαιωθῆτε,
ὅτι ἔσβυσε, τότε ρίψατε καὶ ἄλλο.

4ον Μὴ ἐπιτρέπετε νὰ μεταχειρίζωνται οἰνόπνευμα διὰ προσάναμα καρβούνων, διότι πολλοὶ πολλὰ-
κις δὲν προσέχουν καὶ ρίπτουν τοιοῦτον σὲ μισοαναμμένα κάρβουνα, ὅπότεν διατρέχετε τὸν κίνδυνον νὰ
ἀνάψῃ τὸ δοχεῖον καὶ νὰ γίνῃ δυστύχημα.

5ον Μὴ γεμίζετε ξεχειλιστὰ οὔτε λάμπαν, οὔτε μαγειρεῖον, οὔτε κανὲν ἐν γένει εἶδος. Τὸ οἰνό-
πνευμα πρέπει νὰ μένῃ ἐνὰ τοῦλάχιστον δάκτυλον κάτω τοῦ στομίου, διότι μετὰ τὴν θερμότητα διαστελλε-
ται (φουσκώνει) καὶ πρέπει νὰ ἔχῃ τόπον, ἄλλως θὰ χυθῆ ἀπέξω καὶ θὰ ἀνάψῃ.

6ον Ἐὰν γεμίσαντες ἐν εἶδος οἰονόηποτε τὸ περιβρέζητε μετὰ οἰνόπνευμα, κατὰ λάθος, σκουπίσατε
τὸ ἀμέσως πρὶν τὸ ἀνάψητε, μετὰ ὅτι δήποτε ὑφασμα. Τὸ οἰνόπνευμα οὔτε λερώνει, οὔτε βρωμᾷ.

7ον Ἄν κατὰ λάθος εἰς τὸ ἀνάμμα τῆς λάμπας ἐτρομπάρτε περισσοτέρας, ἀπὸ ὅτι πρέπει φορᾶς
καὶ βγάζει ἢ λάμπα ἐπάνω ἀπὸ τὸ γυαλί μεγάλας φλόγαις, μὴ ἀνησυχῆσετε. Θὰ κατεβῶν μόναι τους
καὶ ἡ λάμπα σας θὰ ἀνάψῃ κανονικᾶ.

Τὰ εἶδη μας εἶνε τελειότατα, ἐὰν δὲ ἀκολούθησθε τὰς ἀνωτέρω ὁδηγίας οὐδέποτε δύναται νὰ συμβῆ τὸ παραμικρόν.

ΑΙ ΠΕΡΙΦΗΜΟΙ

ΕΚΚΟΛΑΠΤΙΚΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ

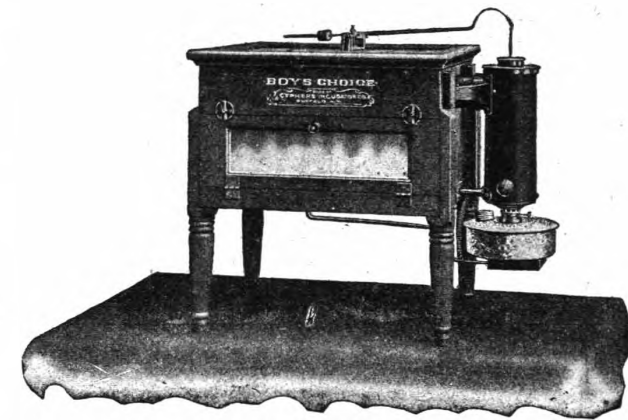
CYPRHRES

ΧΩΡΗΤΙΚΟΤΗΤΟΣ
60 ΑΥΓΩΝ
ΔΡ. 150

ΧΩΡΗΤΙΚΟΤΗΤΟΣ
120 ΑΥΓΩΝ
ΔΡ. 200

ΧΩΡΗΤΙΚΟΤΗΤΟΣ
220 ΑΥΓΩΝ
ΔΡ. 250

ΧΩΡΗΤΙΚΟΤΗΤΟΣ
360 ΑΥΓΩΝ
ΔΡ. 325

τῶν ὁποίων ἡ φήμῃ εἶνε παγκόσμιος διὰ τὰ ἐξοχα ἀποτελέσματά των, καὶ διὰ τὴν
μεγάλην ἐπιτυχίαν των, εἰς τὰς μεγάλας ἐκθέσεις τοῦ Ἐξωτερικοῦ.

Τὰ γραφεῖα τῆς «Ἑλλ. Ἐπιθεωρήσεως» ἐπιθυμοῦντα νὰ διαδώσωσιν ἐν Ἑλλάδι καὶ
Ἀνατολῇ, τὰς μοναδικὰς αὐτὰς Ἀμερικανικὰς ἐκκολαπτικὰς μηχανάς, ἀναλαμβάνουσι νὰ προμη-
θεύσωσιν αὐτὰς εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους μετὰ τιμὰς Παρισίων παραδοτέας εἰς τὸ Τελωνεῖον Πει-
ραιῶς ἐλευθέρως παντὸς βάρους.

Παραγγελίαι γίνονται δεκταί, προκαταβαλλομένου τοῦ τιμήματος, εἴτε εἰς τὰ γραφεῖα ἡμῶν,
εἴτε εἰς τὰ ταμεῖα τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν καὶ τῶν Ὑψμάτων καὶ Ἀνταποκριτῶν αὐτῆς.

Ἐπίσης τὰ Γραφεῖα τῆς «Ἑλλ. Ἐπιθεωρήσεως» προμηθεύουσι:

ΞΗΡΑΝΘΡΙΑ ΑΝΑΘΡΕΠΤΗΡΙΑ
ΟΡΝΙΘΩΝΑΣ ΠΟΤΙΣΤΗΡΙΑ

ΤΑΓΙΣΤΡΑΣ ΜΠΙΓΙΩ

καὶ λοιπὰ εἶδη πτηνοτροφίας ἀπὸ τὰς ἀρίστας μάρκας τῆς Ἐυρώπης καὶ Ἀμερικῆς.

Λεπτομέρειαι πλεיותרαι ὡς καὶ πᾶσα πληροφορία δι' ἐπιστολῶν.

RUE MENANDROS 83
Athènes (Grèce)

ΟΔΟΣ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 83
Ἀθήνας

ΩΔΕΚΑΤΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΕΤΩΝ ΜΑΣ

Κος 'Ιορδ. Γεωργιάδης	Θεσσαλον. Γεώργ. Πολυγένης	Αθήναι Μάρκος Πάγκαλος	Αίγυπτος Αίγυπτος
Δις 'Αργυρία Μαζίμων	Αίγυπτος 'Ηλίας Γούναρης	» Κος 'Ιατρίδης πρόεδ. Πρωτ. Αμφισσα	» Αθήναι
'Ιωάν. 'Ηβραϊκας	Κωνσταντινούπολ. 'Αλέξανδρος Χρονης	Ρωσσία 'Ιωάννης Πετρίδης	» Αθήναι
Helty Papanandeliades	Αίγυπτος 'Αντ. Ουρακάδης	Καλλιθέα Κ Σαλταφέρος πρώην Βουλ. Σπάρτη	» Αθήναι
Θεματοκόλης 'Αδαμόπουλος	» Γεώργιος Ρεβελάκης	» 'Αντ. Πρέκας	» Αθήναι
Κωνστ. Στρούμπος	» Τ. Φορνέζος	» Κα Τυπάλδου	» Αθήναι
Δις 'Αγγελική Δάμπα	Ρωσσία 'Αρ. Παναγιωτόπουλος	Κυπριασσία Κις Εδλάμπος	» Αθήναι
Κλεομένης 'Ανατολής	Ναύπλιον Κος Πολυμέρης	Καλλιθέα Γεώργ. Κουσουρέλης	» Αθήναι
Παύλος Κουκουρούτης	'Αθήναι Κα Φωφώ 'Ιατρίδου	Θεσσαλία Γ. Χαρίσης	» Αθήναι
Ν. Παροικιάς μηχανικός	Αίγυπτος Δημ. Μπονιουκλής	Λεβαδεία Κ. Κοδάρης	» Αθήναι

ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Περιεχόμενα της «ΕΡΕΥΝΗΣ» του κ. Δρακούλη του τεύχους του μηνός Νοεμβρίου.
 Η πρόοδος της ἀκροαχίας. — Ο μίγας νόμος της αναπτύξεως τῶν οντων. — Κοινωνία καὶ Κράτος, ἄρθρον τοῦ πρίγκηπος Κραπόβιν. — Ο Τὸρὸ περὶ ἀναγεννησεως. — Ἡ μυθιστοριογραφικὴ τέχνη. — Σημειώσεις περὶ Σαξίπηνου, (ἐξ ἀνεκδότου χειρογράφου τῆς κυρίας Δρακούλη).

ΤΙΜΗΜΑ ΕΓΓΡΑΦΗΣ — 'Ομοῖα σελήνια ἔχει ἕκαστο φράγμα κατ' ἔτος. Ὁ πρῶτος καὶ ἀποκλειστικὸς πρῶτος διὰ τὴν γίνῃ τις συνδρομητὴς εἶνε νὰ ἐμβάσῃ τὸ πῆμα διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς κατ' ἐπιθεῖαι πρὸς τὸν Director EREYNA, 14, Park Square, LONDON.

Περιεχόμενα τοῦ «HELLENIC HERALD» τοῦ μηνός Ὀκτωβρίου.
 The Crisis in the Near East. — Foreign Office Communication on the Balkan Conference. — The French (Havas Agency) Version-Proclamation of the Union of Crete with Greece — The Greek Excursion to Constantinople Pan Ottomanism and the Nationalities in Turkey, by A. Adossides — ARCHEOLOGY The Exploration of Thessalian Sites: Thebes in Phthiotis. — Correspondence: The Pagusae Paintings, W. H. B. Davis, R. A. — REVIEW. — Folklore and Customs of the Northern Greeks — A British Officer's Travels in the Near East — MISCELLANEOUS. — Greek Journalists at the Berlin International Congress — Text of Manifesto Proclaiming Bulgarian Independence. — Roumanian Policy. — The Greeks in Epirus — The Bulgarian Army.

Ο ΗΛΛ, ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλῳ παραγγέλλεται ἡ ἐκδόσις μηνιαίας Ἐπιθεωρήσεως Λογοτεχνικῆς, τοῦ Θεάτρου, τῆς Μουσικῆς καὶ τῶν εἰκαστικῶν Τεχνῶν, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ἀρίστου Καμπάνη.

ὑπὸ τοῦ εὐπαιθέτου Ταγματάρχου τοῦ Μηχανικοῦ τοῦ τιμῶντος τὰς στήλας τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως» διὰ τῆς τακτικῆς συμπεριφοράς του ἀγγέλλεται ἡ ἐκδόσις βιβλίου χρησιμωτάτου εἰς τὸν στρατιωτικὸν παρ' ἡμῶν κόσμον. Τὸ βιβλίον φέρει τὸν τίτλον «Διδακτικὰ περίσματα ἐκ τῆς μελέτης τοῦ Νοτιοαφρικανικοῦ καὶ Ρωσοϊαπωνικοῦ πολέμου». Ἄμα τὴν ἐκδόσιν θὰ δώσωμεν ἀνάγνωσιν τοῦ βιβλίου τούτου.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Εἰς τὸ τεῦχος τοῦ Δεκεμβρίου πλὴν τῆς τακτικῆς ὅλης θέλουσι δημοσιευθῆ ἄρθρον τοῦ κ. Ἐολεν ὑπὸ τὸν τίτλον **Χρῆμα καὶ Πολιτεία** ἡ συνέχεια τῆς ιστορικῆς μελέτης τοῦ κ. Δοβιάδη διὰ τῆς διαπρεπεῶς Ἑλληνίδος τοῦ ἸΟΑΪΝΟΣ **Ελισάβετ Μουτζᾶ**, μελέτη τῆς κ. Ζαϊτόσκου ὑπὸ τὸν τίτλον **Τὸ πρῶτον ἐν Ἰταλίᾳ Συνέδημον τῶν Ἰταλίδων γυναικῶν**, μελέτη τοῦ κ. Κλαυδίου ὑπὸ τὸν τίτλον: **Ἰλιρωτικὴ Ἐκστρατεία εἰς τὸν Γερμανικὸν Στρατόν**, ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ νεωστὶ ἐν Λαζάνῃ ἐκδοθέντος βιβλίου τοῦ κ. Ηενεϊ Sensine ὑπὸ τὸν τίτλον: **Ἡ Ἑλλὰς τῆς σήμερον** κατὰ μεταφράσιν τοῦ κ. Εὔ. Ζητουνιάτου. **Κρίσεις πρὸς τὸν Τολστόν** γραφίσας Γερμανιστὴ ὑπὸ τοῦ κ. Stange κατὰ μεταφράσιν δὲ τοῦ ἐκλεκτοῦ συνεργάτου μας κ. Δ. Σ. Μπαλάνου, καὶ ἄρθρον τοῦ δεινοῦ Ἀλβανιστοῦ κ. Χρηστοδασίη περὶ τοῦ **Ἀλβανικοῦ ζητήματος**.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ 17³⁰ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1908

ΕΠΕΡΗΓΗΤΙΚΟΝ	ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ
Διόδοσιμα: Μ. ἐν τῷ Τ. Φρ. 2,999,491.58	Κεφάλαιον Μετοχικόν. Φρ. 15,000,000.—
Παρα τὰς ἐν τῷ Ε-Ε-	Κεφάλαιον Ἀποθεματικόν 131,429.25
Ἐσθητικῶν Τραπεζῶν » 3,801,204.50 Φρ. 6,800,696.08	Κεφάλαιον Ἐκτακτῶν Ἀποθεματικῶν. 150,000.—
Χαρτοφυλάκιον: Συνάλλαγμα ἐπὶ τῷ Ε-Ε-	Τραγυδιάνοι: Δογριασμοὶ Πιστωτικοί. 12,180,523.24
ἑσθητικοῦ. Φρ. 283,994.42	Τραγυδιῶν Διόμοι (Π) καὶ εἰς τὸ Ἐξωτερικόν. 12,161,296.67
Προέξοφάσεις. » 9,421,915.83 » 9,705,910.25	Καταθέσεις ἐν ἑσθ. Φρ. 6,280,923.91
Τραγυδιάνοι Δογριασμοὶ Χρῆστικοί. » 14,034,715.26	Κατὰ, ἐπὶ προσημῆν. 6,632,050.80
Δόσιμα: Ἐπὶ Χρῶνιζαφ. Φρ. 18,956,581.74	Ταμειυτήριον. » 1,788,434.34 » 14,701,409.05
» Τραπεζῶν » 3,076,723.62	Δογριασμοὶ Τρίτων » 4,040,332.69
» Ἐμπορευμάτων » 3,288,051.71 » 25,321,357.07	Ἐπιταγῶν Τρίτων » 350,157.79
Συνάμετορα (εἰς Τραπεζικὰς ἐπιχειρήσεις). » 382,077.90	Τραγυδιὰ Ἐπιστηθῶντα. » 120,876.94
Χρῶνιζαφ. » 1,055,711.76	Διόμοροι Δογριασμοί. » 1,829,346.65
Τοκομερίδια. » 5,178.59	Δογρ. προσ. κέρη ἀριέμενα » 1,472,013.49
Καταστήματα Τραπεζῆς » 703,400.—	Διὰ τὴν Β' ἔξην. 1908 » 1,172,013.49
'Ἐπιπλά καὶ Ἐγκαταστάσεις. » 328,913.43	Μέρισμα προσ. ἐναντὶ κέρδων Δ' ἔξην. 1908. » 19,370.—
Διόμοροι Δογριασμοί. » 3,097,173.37	Μέρισμα προσ. ἐναντὶ κέρδων Δ' ἔξην. 1907. » 7,258.—
Δογρ. προσωφ. Δανάων καὶ κερήσεις » 476,416.39	Κέρη καὶ Ζημίαι (ὑπόδ. εἰς Νέον Χρ 1907). » 44,536.33
Δ' ἔξηνιός 1908 » 61,911,550.10	Φρ. 61,911,550.10

Ἐν Ἀθήναις τὴν 17³⁰ Σεπτεμβρίου 1908.

Ο Στέφανος Γενικός Διευθυντής
ΜΑΝΟΥΗΛ Π. ΚΑΜΑΡΑΣ

Ο Διευθυντής τοῦ Λογιστηρίου
Γ. Ν. ΦΑΒΙΤΙΑΣ

Ἡ ΑΝΩΤΤΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΤΩΝ ΠΟΣΙΜΩΝ ΙΑΜΑΤ. ΥΔΑΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

θεωρεῖ καθήκον της νὰ εἰδοποιήσῃ ὅτι μόνον αὐτὴ γυμίζει τὰς φιάλας τῶν ὑδάτων Σαρίζης ἐντός τῆς πηγῆς Σαρίζης διὰ μηχανήματος ἀγγλικῆς, ἄλλαι δὲ φιάλαι, πωλούμεναι ὡς Σαρίζης ὑπὸ ἄλλων ἐμπόρων, πληροῦνται ἐν Ἀθήναις.

Ἐπίσης μόνον ἡ Ἀνώττος Ἐταιρεία ἔχει τὴν ἀποκλειστικὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ὑδάτων Λουτρακίου,

Κυλλήνης, ὅσας δι' ἐπισήμων συμβολαίων, πληροῦ τὰς φιάλας εἰς τὰς πηγὰς αὐτὰς καὶ συνίσταται διὰ πιστοποιητικῶν τῶν Δημάρχων Ἀνδρου καὶ Λουτρακίου καὶ διὰ δύο ἐγκυκλίων τοῦ Β. Ἰατροσυνεδρίου.

Αποφεύγετε ἄλλα ὕδατα μεταφερόμενα διὰ δαμιζανῶν καὶ χάνοντα τὰς ιδιότητας καὶ τὰ θεραπευτικὰ των συστατικά. Δοκιμάσατε τὸ ὕδωρ Τσάγες μοναδικὸν ἐν τῷ κόσμῳ κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Γάλλου Ἀκαδημικοῦ Ρομπέν κατὰ τῆς ἀναμίας, χλωρώσεως καὶ ἐξασθενήσεως θαυμασίον δὲ εἰς τὴν γαστρίν.

Τὸ μόνον πατριωτικόν

Τὸ μόνον εὐλαβικόν

Τὸ μόνον Ἑλληνικόν

Δ Α Ξ Ε Ι Ο Ν
Υ Π Ε Ρ Τ Ο Υ Ε Θ Ν Ι Κ Ο Υ Σ Τ Ο Λ Ο Υ
Κ Α Ι Τ Ω Ν Α Ρ Χ Α Ι Ο Τ Η Τ Ω Ν Τ Η Σ Ε Λ Λ Α Δ Ο Σ

Μ Ε Μ Ι Α Ν Δ Ρ Α Χ Μ Η Ν Κ Ε Ρ Δ Ο Σ 100,000 Δ Ρ Α Χ Μ Ω Ν

Π Ρ Ο Σ Ε Χ Η Σ Κ Α Η Ρ Ω Σ Ι Σ

31 Δεκεμβρίου 1908

ΕΡΓΑ ΤΗΣ Δ^{ΟΣ} ΕΥΓ. ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ Α' τόμος.....	Φρ. 3.00
» Β' »	» 2.00
» Γ' »	» 1.50
ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ.....	» 2.00
Η ΓΚΟΥΡΑΙΝΑ (Ιστορικόν μυθιστόρημα).....	» 5.00

